

EL BUTLLETÍ

de Lagostera

Núm. 5 / 2ª Etapa / Març '97 / 500 ptes.

AHORRO A PRIMERA VISTA.

OPERACION FLECHAZO EN CITROËN.

CITROËN SAXO

300.000 PTAS. DE AHORRO

Saxo 1.1i X 3P **1.133.000** Ptas.

Saxo 1.5D X 3P **1.295.000** Ptas.

CITROËN ZX y CITROËN XANTIA

400.000 PTAS. DE AHORRO

ZX 1.4i Sensation 5P **1.538.000** Ptas.

ZX 1.9D Sensation 5P **1.870.000** Ptas.

Xantia 1.6i Sensation **2.193.000** Ptas.

Xantia 1.9 SD Turbo Diesel Sensation **2.430.000** Ptas.

Citroën lanza la Operación Flechazo, con un ahorro de 300.000 Ptas. en Saxo y 400.000 Ptas. en Citroën ZX y Xantia.

Si no aprovecha una ocasión así, será una auténtica pena. Dése prisa.

Equipamientos de serie incluidos en el precio:

- Saxo: Sistema de absorción de impactos laterales, plataforma antivibración y estructura reforzada.
- ZX: Eje trasero autodireccional, faros antiniebla, paragolpes color carrocería y pintura metalizada.
- Xantia: Climatizador automático, airbag conductor y dirección asistida.

HASTA FIN DE MES

/P recomendado, incluye impuesto de matriculación, IVA, transporte y promoción.
omociones no acumulables. Válidas para turismos en stock hasta fin de mes en Península y Baleares.

CITROËN

TALLER ESTEVE

Telèfon (972) 83 02 17

LLAGOSTERA (Girona)

SERVEI OFICIAL

CITROËN

4	EDITORIAL
5-13	25è. ANIVERSARI DEL CASAL PARROQUIAL LLAGOSTERENC
15	LA BÚSTIA DEL PAPU
17-19	OPINIÓ
20-21	MASOS DE LLAGOSTERA: Can Crispins, símbol de l'Ardenya
23-26	ENTREVISTA A JORDI NOGUERA
27-33	POLÍTICA LOCAL: Els plens
35	CAVAIÓ: Productes transgènics, miopia actual
37-40	CULTURA: Lloveras i Roca exposen a Girona. Francesc Ferrer presenta el seu llibre. Presentació del llibre d'en Peio. Com ho diem i com ho hauríem de dir.
41-45	PREMI SANT JORDI: Amor calcat, per Josep Pastells i Mascort
48-49	ENQUESTA ALS NOIS I NOIES DE L'ESO
51	RETALLS D'HISTÒRIA
53-65	COSES DEL POBLE: No es pavimentarà el camí de Bruguera. Cursets. Pessebre Vivent. Pastorets. Cursa de Sant Esteve. Els Reis. Una bona obra pel Zaire. Sant Antoni. XXVI Campionat territorial de Cros.Carnaval.
67-71	ENTITATS: Llagostera Ràdio. Biblioteca Julià Cutillé. APA de l'IES de Cassà de la Selva. Arxiu Obert. Iniciativa-Els Verds. Patronat Municipal d'Esports.
72-73	REGISTRE CIVIL
75-78	LLETRAHERITS
79	BOTÀNICA
81	GENT SANA
82	TEL·LÚRIUM. És tímida Selene?
83	HORÒSCOP. Per Madame Merduix
84	L'ENRIC. Camins equivocats.
85-86	REFLEXIONS D'EN VENTURA. Massa quitrà. L'aigua puja a Tranquinell. L'olivera de Llagostera

El Col·lectiu de Redacció vol respectar la llibertat d'expressió i la diversitat d'opinions.

El Col·lectiu de Redacció no es responsabilitza necessàriament de les opinions dels col·laboradors i no el compromet a que tots els escrits rebuts siguin publicats.

Tanmateix s'acceptaran treballs signats amb pseudònim, però el Col·lectiu ha de ser sabedor del nom de l'autor.

Per raons d'espai, el Col·lectiu de Redacció es reserva el dret de resumir el contingut fonamental dels escrits.

Totes les entitats del poble que ho desitgin tenen una pàgina del Butlletí a la seva disposició.

Col·lectiu de Redacció

Pau Bassets, Jenny Burgués, Alícia Cano, Jordi Comas, Pilar Casadevall, Quim Castelló, Marta Ciurana, Montse Codina, Oriol Cortés, Sílvia Cortés, Marta Genóher, Sònia Genóher, Teresa Gurnés, Enric Hospital, Rosa Mayol, Dani Moll, Jordi Moll, Sergi Monzón, Jordi Pinsach, Roberto Pintre, Jordi Plà, Ramon Soler, Santi Soler, Marta Sureda, Jaume Ventura, Pilar Ventura.

Col·laboradors: Pere Hospital, Laura Jaime, Eugènia Mascort, Montse Mayol, Pep Molero, Toni Navarro, Fina Solà, Olga Vila, Pub l'Enrenou

Llagostera, Març'97 "Butlletí de Llagostera" Núm. 5
Portada: Francesc Mas
Dirigit pel: Col·lectiu de Redacció.

Impressió: Gràfiques Maçanet. Tel.16 50 03. Maçanet de la Selva.
Dipòsit Legal: GI-1733/95

Bufen nous aires

Llagostera viu una època de canvis. L'arribada de Pilar Sancho a l'alcaldia ha fet variar substancialment el cartipàs municipal. La promesa d'una nova manera de fer, menys personalista i de consens, obre l'esperança als grups de l'oposició que, de moment, veuen com es recuperen les comissions informatives abans dels plens reclamades amb insistència des que va començar el mandat. Caldrà veure si aquestes bones intencions queden en promesa o es reflecteixen a la pràctica. El que ja és una realitat és el projecte per portar l'aigua a les urbanitzacions de Font Bona i Selva Brava. Un primer pas per solucionar un problema que tenia bisos d'eternitat. Aquesta espiral renovadora no s'ha oblidat de l'abocador, que cansat de ser objecte de contínues discussions sobre el seu estat de salut, edat i funcionament, ha demanat la jubilació i ja se li ha buscat un substitut. La deixalleria sembla que finalment agafarà el relleu. De moment és una proposta que comença a fer-se realitat, ja que en el ple de gener es va anunciar que en el pressupost d'aquest any es contemplava el projecte s'instal·larà a la zona industrial. Més val tard que mai.

Mentrestant els del gas continuen amb les seves prospeccions arqueològiques pels carrers de Llagostera, sens dubte moguts pel noble afany d'aprofundir en les nostres arrels històriques. No estaria de més que es posessin d'acord amb la resta d'equips arqueològics -telefònica i elèctriques- ja que tenen el mal costum d'investigar el mateix lloc una setmana després que els altres ho hagin tatpat. Bona prova d'això en són els pedaços que actualment ornamenten els carrers del poble, acompanyats d'algun que altre clot florit, fruit de les ires del full informatiu

socialista. Sens dubte, tenim una estètica urbanística singular. Sols queda el dubte de si un cop acabades les obres, tot quedarà com estava abans o excepcionalment s'aprofitarà per netejar la cara dels nostres carrers. Qui sap, potser aquest "fet diferencial" serveix d'inspiració per algú i en treu un logotip o un eslogan original. Ara és el moment per deixar anar la imaginació i participar en

el Concurs de Logotips i Eslògans de Llagostera. El concurs que uns proposàvem al darrer Butlletí ha pres un nou caire. Donada la voluntat que sigui un distintiu del poble, útil per a tothom, hem traslladat la proposta a l'Ajuntament, que convoca el concurs per tal que es pugui fer de manera oficial. Esperem que la gent s'animi. Tanmateix, el II Concurs Literari Sant Jordi ja està en marxa. L'any passat va ser un èxit, que duri. Per acabar, cal destacar la iniciativa de revifar la tradició gegantera ara que s'acosta la Festa Major. Si de passada s'aprofita per fer renéixer de les cendres la malaurada comissió de festes, s'haurà fet un bon pas endavant. Un poble com el nostre no es pot permetre dèficits com

el de la festa passada, i la col·laboració de la comissió és una eina imprescindible, sempre que se la deixi treballar. Donem un vot de confiança i esperem que aquests aires de col·laboració i participació no se'ls endugui el vent. En parlarem per la Festa Major que ja és a tocar. Fins aviat doncs.

Foto: Carles Oliveras

Durant tot l'any 97 el Casal celebrarà, amb un seguit d'actes, el seu 25è Aniversari. El Butlletí ha volgut afegir-se a aquesta celebració fent un reportatge que recollís les opinions de col·laboradors, membres de junta i monitors, que al llarg d'aquest temps han contribuït a fer gran una de les entitats més representatives del poble.

Seleccionar un grup de persones que pogués resumir totes les anècdotes i activitats viscudes aquests anys no ha estat un feina fàcil, però s'ha fet amb l'ànim d'incloure a tothom. Esperem que ningú s'hagi sentit exclòs i que les opinions que aquí s'expressen serveixin d'homenatge a tots aquells que voluntàriament han fet i fan una feina a voltes poc reconeguda. Vagi des d'aquí la nostra felicitació per a tothom. Per molts anys!

*Teresa Gurnés Selis
Dani Moll Casamitjana
Jordi Moll Casamitjana
Pin
Ramon Soler Salvadó*

JOAN TURON RABASEDAS

Quan els del Butlletí em varen parlar de fer un escrit amb motiu del "25 ANIVERSARI DEL CASAL" vaig tenir moltes coses al cap, 10 anys de junta donen per escriure un llibre, però aquest no és el cas: primer, com a escriptor tinc molt a desitjar i segon, tenia una limitació lògica d'espai.

En aquells moments el teatre del Casal no estava en les millors condicions, perquè tot el terra era pla i les butaques de fusta (com sempre aprofitades d'altres cinemes), el sostre de guix estava esquerdat i queia en trossos petits. S'havia de fer quelcom. La "caixa" com sempre no era massa esplèndida.

Ens vàrem assabentar que el cinema Las Vegas de Sant

Feliu havia tancat i decidírem crear una comissió per anar-hi a parlar, amb molt valor vàrem negociar la compra de les butaques, l'entramat i els cavalls de sota pel preu global d'UN MILIÓ DE PESSETES a pagar en un termini màxim d'un any. El tracte estava tancat, faltava el transport i el muntatge. Com que l'organització és la base del CASAL, durant quatre dissabtes una caravana de furgonetes va transportar tot el material, semblava un circ tots un darrera l'altre.

Faltava el més feixuc: el muntatge. L'obra va ser molt llarga, durant dos mesos cada nit, dissabtes tarda i diumenges matí treballàrem de valent. Al final es va inaugurar a la data prevista amb un bon espectacle de "RIALLES", orgullosos de tenir un bon local amb cortines noves i tot.

Crec que era una obra necessària i quan un té confiança en ell mateix i en tot l'equip, es poden aconseguir fites molt importants.

FINA BLANCH RISSECH

Quan per primera vegada em vaig posar a pensar sobre el que havia estat la meua vivència personal com a monitora del Casal d'Estiu, ho vaig veure quelcom tan distant, que inicialment em vaig sentir incapaç de refer aquesta bonica història que pertany d'alguna manera al meu passat llunyà. I és que m'estic referint als estius de 1971 i 1972, i d'això fa ja **vint-i-cinc anys** !!.

Fou Mn. Gabriel Solà, aleshores rector de la parròquia, qui va encarregar a en Miquel Ramió*, que estava cursant els seus estudis de seminarista, les tasques d'endegar el primer Casal Parroquial d'Estiu. Ell anteriorment ja tenia l'experiència d'haver participat en el de la parròquia de Corçà. A l'estiu següent, s'hi va afegir també un altre seminarista, en Benet Galí**. Recordo que s'allotjaven al carrer Barcelona, i veig encara l'imatge d'en Miquel amb una moto «ossa» de color vermell, portant en Benet de paquet. Donat que no teníem cap local propi, fèiem servir el gimnàs del col·legi públic Lacustària i allí treballàvem tots, grans i petits, en un únic espai, sense divisió per seccions. Teníem, això sí, la tarda programada, més o menys com es fa ara, en dues parts: les primeres hores de la tarda ens quedàvem a dins del local, resguardant-nos de la forta canícula estival i aprofitant per fer manualitats, i posteriorment sortíem per anar a fer la berenada i organitzar jocs, els quals dividíem en jocs de camp i jocs de bosc. Jo sempre havia anat de monitora amb els més petits, i els desplaçaments eren curts, com per exemple

fins la plaça del dipòsit del Puig del General, aleshores poc edificat i molt tranquil. Els més grans solien marxar més lluny i crec que fou l'estiu de 1972 que ja començaren a anar a berenar en els terrenys on avui dia està construït l'edifici del Casal. De tant en tant, els vespres fèiem el que anomenàvem «foc de camp» encara que sense foc. Ens trobàvem, entre altres llocs, a l'actual plaça de la Llibertat, i fent rotllana cantàvem sota la claror de la lluna. Entre els monitors/es d'aquesta primera època recordo la Magdalena Turon, una companya seva del País Basc, que es deia Rosarito, la Rosa Casanovas, la Isabel Llinàs,.....

Recordo que amb la Isabel anàvem alguns matins a aprendre de fer «macramé» amb cordills, aprofitant que en Miquel Ramió en sabia. Les reunions de monitors solíem fer-les a casa de la Sta. Carmen (Casa Nostra).

Un any vàrem fer com a cloenda del Casal d'estiu, una exposició de treballs manuals en el local de l'antic estanc de la plaça Catalunya (Can Planta). Tapàrem les parets amb paper d'embalar i a sobre hi clavàrem els dibuixos i els treballs manuals fets en el decurs de l'estiu.

Posteriorment vaig continuar fent Casal, encara uns quants anys més, sota la direcció de Mn. Miquel Vall. Ilosera i sempre en la secció dels més petits, als quals anomenàvem genèricament i carinyosament «nenutxos peterrutxos».

*Actualment Vicari Episcopal de la zona de l'interior del Bisbat de Girona i Rector de la Parròquia de Borgonyà.

**Actualment Rector de les Parròquies de Bordils, Madremanya,...

QUIM VALL-LLOSERA
(Monitor 1978-1984)

Els responsables d'aquesta revista m'han demanat que en quatre ratlles expliqui el primer que em passi pel cap, sobre la meua experiència com a monitor d'estiu en el CASAL PARROQUI-

AL LLAGOSTERENC.

Aquesta oportunitat ha fet que els meus records tornessin per un instant al present, i per sota el nas s'escapava de tant en tant un somriure recordant velles anècdotes, que en aquest poc espai són impossibles de descriure. Com puc resumir set anys com a monitor, i explicar als lectors les sortides de cap de setmana al TORN, amb els jocs de nit, la banyada a

la cascada? O explicar la inmensa quantitat de partits de "PALO MATO", joc que indiscutiblement és el més practicat durant tot l'estiu a LLAGOSTERA. O l'última setmana de CASAL, amb activitats extremes cada dia, l'excursió amb autocar, els jocs de cucanya, el concurs de cançó.

Però si he d'escollir-ne una, em quedo amb l'última, la final del concurs de la cançó amb el repartiment de premis.

Aquell dia era el més emotiu per a tots plegats, veure en el rostre dels companys una llàgrima que de mica en mica fa el seu camí seguint la força de la gravetat, perquè sap que aquest és el seu darrer estiu com a monitor, ja que a tots ens arriba per un motiu o un altre el moment de plegar. Veure en el rostre dels nens i nenes, en uns l'alegria d'haver passat un estiu divertit, i en altres la tristesa perquè allò ja s'ha acabat.

Però en tots queda una il·lusió i un desig, l'any que ve si puc TORNARÉ.

IGNASI CASADESUS
I CASADEVALL

Vint-i-cinc anys; Déu n'hi do!. Amb motiu d'aquest aniversari, voldria deixar constància d'un primer grup de mainada que jo vaig portar. Aleshores s'estava consolidant el que actualment co-

neixem com a Casal. Vaig començar a anar-hi a "l'institut vell"; llavors, es va passar al gimnàs de les escoles i d'allí als menjadors. Aquell any, els supervisors n'eren una família de Barcelona; jo, hi vaig començar com a nano, però als pocs dies va haver-hi necessitat d'algú que tingués cura dels més petits, i així va néixer la primera secció dels Patufets... ja era monitor !!. Jo tenia onze anys i ells en tenien cinc i n'eren cinc: en Rodes, en Puig, en Serrat, en Mateu i en Pelegrina. A ells voldria demanar perdó per la inexperiència que jo tenia en aquell moment -ara ja són més grans i ho entendran- però al mateix temps voldria donar-los les gràcies perquè em van animar a fer de monitor, fins que per circumstàncies dels estudis, cap als meus dinou anys, vaig marxar de Llagostera.

A partir d'aquí hi vaig fer de tot : des de portar els PATUFETS (en majúscules per la importància que van tenir per mi), a portar els pre-monitors (aquell darrer any eren anomenats Penjarols); des de portar un grup de cinc a portar-ne trenta; d'ésser l'estrella de l'escenari a estar penjat aguantant algun decorat quan actuava un altre; des de pintar parets, treure herbes i plantar arbres, a arxivar fitxes i ésser a les reunions (que per cert hi rèiem molt); d'ésser el primer de fer el boig

entre la mainada a tenir converses serioses amb els seus pares. D'ésser un nen a ésser un noi, amb tot el que això comporta d'anar-se fent com a persona. En el CASAL vaig tenir la meua primera responsabilitat vers els altres, va ser el meu primer treball en equip; les meves primeres fites com a persona, les primeres il·lusions per lluitar i els primers desaires, grans records inoblidables i petites coses que ja no dec recordar; però tant se val, la qüestió és que tot i els anys, la paraula "CASAL" encara em fa pessigolles.

JORDI BOADAS
(Monitor 1989-1996)

Quan a l'estiu del '89 torna a engegar un altre any el Casal d'estiu, quin espant!, la majoria dels monitors "antics", no hi són, en canvi, hi ha uns nois i noies molt joves. Sabran què fer?

Sabran com portar els nens i nenes? Amb els savis consells de Mossèn Miquel, vam començar a tirar endavant una altra etapa al Casal. Varen ser una anys molt importants per a tots.

El nou edifici comença a ser alguna cosa més que uns plànols, es consolida la revista del Casal "AIXÍ SOM", es fan activitats de cara al poble, com la pintada amb guixos al passeig, els jocs de pistes pel mig del poble, etc., i no es pot oblidar una data molt important per aquesta casa, el 15 d'agost de 1991, on al parc dels desmais, s'inaugura la imatge de la Mare de Déu del Casal.

Han passat molts anys, molts "dies 15", amb el seu corresponent espectacle, moltes anades al bonic i acollidor poble d'El Torn, moltes alegries i, sobretot, molts nens i nenes.

Que per molts anys la nostra tasca com a monitors es continuï realitzant al nostre Casal.

AURORA MARCO MIQUEL

Sintetitzar en poques línies el que ha representat per mi el Casal és força difícil, però ho intentaré.

El que primer em ve a la memòria són les reunions per preparar la setmana i organitzar les diferents activitats, reunions que s'allargaven perquè hi havia bon ambient entre els monitors i aprofitàvem per celebrar quelcom. Recordo la Diada del Casal, quan entre tots intentàvem fer algun número

original però alhora fàcil, amb els recursos que teníem. El més complicat era pensar en com ens presentariem els monitors.

Uns altres dies inoblidables eren l'anada al Torn; marxar uns quants dies amb la mainada i poder gaudir de la natura, de la "dutchada" al riu, l'anada a peu al Collell, els jocs de nit, el fer de cuiners inexperts...

I també la darrera setmana del Casal: la xocolatada, l'excursió, el festival de la cançó...

Foren uns temps fantàstics i el més important és que els casalistes s'ho passaven d'allò més bé.

Són una sèrie de records agradables, perquè al Casal l'estiu és diferent.

QUIM VENTURA
(Monitor 1994-1996)

Des dels quatre anys que vaig al Casal i encara no hi he faltat cap temporada. Durant aquests anys hi he fet un munt d'amics i amigues i m'ho he passat la mar de bé. Encara recordo com

per a mi era una aventura anar del parc al Casal, ja que en no haver-hi el pont per travessar la riera teníem de passar per sobre d'unes pedres i més d'un havia reliscat i anant de peus a l'aigua. No tots han continuat anant-hi durant aquests anys, però ben segur que tots en guarden un bon record del seu pas pel Casal, degut als bons monitors que sempre ens ho van fer passar d'allò més bé.

Actualment tinc vint-i-un anys i ja en fa tres que faig de monitor i mai no m'hauria imaginat que jo en pogués se un

més dels que han passat per aquesta entitat. Encara faig amics, tant petits com grans. Només espero que els nens s'ho passin tan bé amb mi com jo vaig gaudir amb els monitors que vaig tenir.

Mn. GABRIEL SOLÀ

Durant els quasi 20 anys que vaig ser el responsable de la Comunitat de creients que hi ha a Llagostera, vaig voler estar totalment al servei de tothom; em vaig identificar tant com em va ser possible amb les persones i llurs

problemes, atenent segons les meves possibilitats, els desigs i justes peticions de tots. Molts varen ser testimonis de com vivia intensament, a vegades fins a emocionar-me d'una manera visible, les alegries (com per exemple amb motiu de les primeres comunions) i les penes (com en les morts sobtades d'accidents i altres situacions doloroses) de les famílies de Llagostera.

Però el meu punt dèbil són els nens, els malalts i la gent gran. Fer feliços els nens, els malalts i la gent gran ha estat sempre l'objectiu principal del meu sacerdoci i ho va ser també durant els quasi 20 anys del meu ministeri sacerdotal a Llagostera, on vaig passar la millor part de la meua vida, dels 42 als 62 anys.

El meu amor pels nens va ser la causa del Casal Parroquial. El Dr. Jubany, que al cel sia, llavors Bisbe de Girona, em va demanar que anés a Llagostera per ajudar el Sr. Rector, Mn. Modest MasPOCH en el seu treball parroquial. Cosa que vaig fer amb certa recança perquè el meu pla era un altre. No obstant estic molt content d'haver obeït el Dr. Jubany. Vaig arribar a Llagostera, si mal no recordo, el 30 de desembre de 1970.

La primera mancança que vaig notar en arribar a Llagostera va ser que els nens de la catequesi no tenien un lloc on ser acollits, per instruir-los i també ajudar-los a ser feliços amb entreteniments adaptats a la seva edat, i això va fer que parlés amb la gent, de la possibilitat de construir un local, que l'anomenaríem "el Casal". Aquesta idea va ser tot seguit acceptada per uns quants matrimonis que es preocupaven per l'educació de llurs fills i que patien per la mateixa causa. Sospesant els pros i els contres; les possibilitats i les dificultats amb les persones interessades per aquest afer, es va arribar a l'estiu de 1971. En aquest estiu es va fer el primer "Casal d'estiu". Una activitat totalment nova a la Parròquia de Llagostera, però que feia molts anys que s'organitzava en diverses parròquies del Bisbat. L'èxit del "Casal d'estiu" va ser total. Tothom estava content: els pares, els nens que hi havien participat (en total passaven de 200) i també els monitors que havien ajudat a fer aquesta tasca: una col·laboració molt valuosa.

Amb l'intent que aquesta obra del Casal, que és fruit de la generosa col·laboració de tot Llagostera, que ha confiat a la Parròquia la missió de fer-la rendir per al bé de tothom, especialment per al bé dels nens, adolescents i joves, no s'apartés de la fi per a la qual s'havia construït i en el trans-

cors del temps passés a ser propietat d'altres entitats, es va fer posar a l'Escriptura del Registre de la Propietat a nom de la Parròquia, la clàusula següent:

"La presente compraventa se sujeta a la condición resolutoria esencial de que la parcela de terreno objeto de la misma, sea destinada a la construcción de un Casal Parroquial para la expansión y recreo de niños, niñas y jóvenes de ambos sexos de la localidad de Llagostera, principalmente, pudiendo dedicarse a otras actividades de recreo, culturales o religiosas mientras no sea un menoscabo de la indicada finalidad primordial."

"Si en cualquier tiempo dejara de cumplirse culpablemente por la Entidad compradora esta finalidad primordial, se resolverá esta compraventa, revertiendo el terreno con lo en él edificado a la señora vendedora o a sus herederos, sin más obligación por parte de dicha señora o sus herederos que devolver el precio percibido, deducido el importe de los gastos, en su caso hechos para lograr la readquisición de la propiedad de la finca".

El Casal és una prova de la confiança que el poble de Llagostera té en la Parròquia. L'Església, concretada en la parròquia, és una família, molt semblant a la família natural formada per persones unides pels lligams de la sang. Al bé de la família de sang tots els membres hi col·laboren. Els qui treballen hi aporten un ajut econòmic entre altres ajuts; els qui no treballen o no guanyen diners tenen els mateixos drets dintre de la família: donen el que poden i reben el que necessiten. Doncs això mateix passa en la família de la Parròquia. Els qui ajuden ho fan voluntàriament segons la seva consciència i el seu amor.

Concretant l'objectiu que des del principi buscava en promoure l'obra del Casal Parroquial Llagosterenc era oferir als pares una ajuda a la seva missió educadora de llurs fills, principalment en les hores extra-escolars: temps de vacances i caps de setmana. L'objectiu del Casal no era suplir l'escola ni altres activitats organitzades a favor de l'educació infantil i juvenil, sinó complementar el treball fet per altres entitats a favor dels nens i adolescents. L'objectiu que el Casal vol obtenir abraça tots els aspectes de la personalitat humana: cos, intel·ligència i esperit. El cos, amb l'esport i jocs organitzats; la intel·ligència, amb actes culturals i cívics; l'esperit, per la instrucció religiosa i catequètica. Aquest últim aspecte és el propi i específic de la Parròquia, però no ha d'estar desconnectat dels altres dos aspectes, sinó integrat amb ells.

Llagostera ha entès aquest objectiu de la Parròquia i hi ha col·laborat amb una gran generositat.

Felicitats, Llagostera!
Gràcies, Llagostera!

Miquel Vall.llosera i Demiquels

Consiliari del Casal Parroquial Llagosterenc

Com ell mateix reconeix, Miquel Vall.llosera ha estat durant molts anys pal de paller del Casal Parroquial Llagosterenc. Ningú com ell per ajudar-nos a repassar vint-i-cinc anys dedicats al jovent i la mainada de Llagostera.

- De qui va sortir la idea de crear un Casal ?

Tot va començar en una època (principis dels setanta) en la qual no hi havia res a Llagostera dedicat a organitzar el temps lliure dels infants i joves. Un grup de pares, preocupat per l'esbarjo dels seus fills, va intentar buscar una solució. Hi havia diferents opcions: la primera era unir-se a l'OJE (Organización Juvenil Española), que era l'única organització d'esplai que existia llavors. Però aquesta opció no feia gràcia a ningú. També es va pensar a emparar-se a l'Ajuntament, però en aquell temps l'Ajuntament era designat a dit i, per tant, depenia molt de qui manava a Girona.

La tercera possibilitat era la Parròquia. Aquell grup de pares va pensar que, encara que canviessin el rector, l'Església sempre estaria a favor de la mainada. Per això es va connectar amb la Parròquia perquè s'ocupés d'organitzar el Casal. En aquell temps hi havia com a rector Mn. Modest MasPOCH i un capellà col·laborador que era Mn. Gabriel Solà. Van agafar el "toro per les banyes" i van començar a posar fil a l'agulla.

- El fet de ser un Casal Parroquial ha suposat un inconvenient o un avantatge?

Al començament hi havia persones que es pensaven que el Casal només seria pels que anaven a mis-

sa, pels de dretes...i el temps s'ha encarregat de demostrar que el Casal sempre ha estat obert a tothom. No s'ha demanat mai fe de baptisme, ni afiliació política ni res de semblant. Com a prova del que dic només cal veure quines persones gaudeixen del Casal d'estiu o qui-

nes assisteixen al cinema del diumenge.

- Com van ser els inicis del Casal?

Els inicis, com sempre, van ser difícils. La gent de Llagostera és especialista a jutjar les coses a priori i negativament. De primer, es va fer una campanya per buscar col·laboradors i socis que paguessin petites quotes mensuals. Es va crear un esboç d'associació i es van anar recollint firmes, donatius...

Després de tot això, es tractava de buscar un lloc adient per fer activitats. Va ser llavors quan es va anar a trobar la Bescomtessa d'Estoles per demanar-li directament si volia regalar un terreny per a ubicar-hi el futur Casal. I després de molt parlar, va dir que sí.

Va donar un terreny on guardaven llenya, rocós i erm. Els que sempre ho critiquen tot van jutjar que era una mala adquisició perquè era fora del poble. Però la majoria de gent va veure els avantatges d'estar als afores: no hi havia els límits d'estar dins la població i tindria l'expansió i l'aire lliure que requeria un centre d'esplai. A més, era regalat. Es van fer les escriptures i els primers donatius que vam rebre van servir per aplanar una mica el terreny.

Tot seguit es va fer la festa d'inauguració amb la col·locació d'una primera pedra simbòlica. Ningú no sabia què en sortiria, d'allà. Posteriorment, es va organitzar la festa de l'arbre i així van començar les activitats. Llavors, es van fer uns estatuts que van ser aprovats pel Bisbat. Ja es tenia poder legal, ja es podia començar.

- D'on van sortir els primers monitors?

Al principi, Mn. Gabriel es va buscar col·laboradors que ell coneixia. A Corçà hi havia hagut un seminarista que li agradava molt la mainada, i el va cridar per ajudar-lo a

portar el Casal d'estiu. Després, va buscar alguns nois i noies del poble per ajudar el seminarista. Més endavant va venir mossèn Galí que se'n va ocupar una temporada. Al tercer any van portar el Casal un matrimoni que estiujava a Llagostera, els senyors Malmierca.

En aquella època jo estava al Collell i, com que tenia vacances a l'estiu, Mn. Gabriel em va dir si el podia ajudar a portar el Casal. Jo m'havia ocupat quatre estius el Casal Parroquial de Palafrugell i, per tant, tenia força experiència. I així va ser com vaig entrar a col·laborar al Casal d'estiu.

Aquell any, com és lògic, jo no coneixia a ningú. Els que ho havien fet anteriorment, havien desaparegut tots. Jo també em vaig portar dos monitors que coneixia del Collell i, amb altres col·laboradors més joves del poble, vam començar la feina.

A poc a poc, els petits que teníem amb nosaltres van anar creixent i van anar ocupant càrrecs d'ajudants, de monitors i, més tard, es van anar traient els títols... i fins ara.

- El Casal de Llagostera té un gran prestigi a tota la comarca, fonamentat, sobretot, pel gran nombre de casalistes que en gaudeixen. Però darrerament, el nombre d'assistents ha baixat. A què es deu això?

Primer de tot, hauríem de considerar la baixa natalitat. Això és un fet generalitzat. Tant a les escoles com a tot arreu hi ha menys nens que uns anys enrera. En segon lloc, hem de tenir en compte la dispersió de serveis. Ara hi ha molts serveis a Llagostera i també a fora. Abans

no hi havia res, només existia el Casal. Ara hi ha Casals, Colònies i Campus de tot tipus, la piscina, curesets... Hi ha un ampli ventall de possibilitats per escollir i els pares trien la que creuen millor. És important que recalquem això: no és que el Casal hagi perdut nens, sinó que, ara hi ha menys nens al poble i més oferta per triar.

- Creus que la manera de fer Casal s'ha adaptat correctament als temps que corren?

Jo crec que al Casal poden canviar moltes coses, com és llei de vida. Però la idea bàsica no ha de ser canviar el Casal per atraure més clients, sinó que s'ha de donar un bon servei, sigui de la forma que sigui, i que els pares decideixin què volen.

- I quin servei dona el Casal?

El servei que intenta donar el Casal és el d'un espai organitzat amb la màxima dignitat i sota el prisma de la idea cristiana. La idea cristiana no vol pas dir que els casalistes hagin d'anar a missa cada dia ni que s'hagi de resar a totes hores. La idea bàsica cristiana que hi planeja sempre es fonamenta en el respecte als altres, l'estimació, jugar bé i net, ser persones educades, ben parlades... tot això és el que s'intenta encara que sigui tot jugant, tot cantant i tot xiulant.

- Què representa per tu celebrar el 25è aniversari.

A mi em sembla que és una fita important, que demostra que les coses fetes amb constància i amb un mínim de qualitat, poden durar molts anys. Si no hagués estat així, aque-

lles veus dels primers dies que ho criticaven tot haurien tingut raó. En canvi, s'ha demostrat que les coses han anat bé. Ja hi ha fills dels primers casalistes que vénen al Casal, i així es va seguint una continuïtat.

Segurament, tots aquests anys jo he estat una mica pal de paller, potser sí, però entorn meu hi ha hagut molta gent diferent amb idees bàsiques molt clares sobre el Casal.

- Per acabar, voldries remarcar alguna cosa més?

Quan jo vaig començar a dirigir el Casal d'estiu no tenia cap mena d'autoritat legal. Més tard, al cap de pocs anys, el bisbe de Girona em va nomenar Consiliari oficial. Aquest reconeixement del bisbe em sembla importantíssim, no només per mi, sinó per tot Llagostera. Va ser la confirmació que el Casal Parroquial Llagosterenc no era un foc d'encenalls, que la cosa era seriosa. A més, també em vaig treure el títol de Director d'activitats de lleure i així, legalment, podem mantenir la "casa" oberta de cara a la Generalitat. Tenim la seguretat que fem les coses ben fetes, seguint unes directrius i passant uns controls de qualitat periòdicament.

Josep Aliu Mundet President de l'actual junta del Casal

La junta del Casal està constituïda per 40 membres. Aquesta gent ha pres el relleu de l'organització dels actes del Casal. S'han estructurat en comissions i s'han repartit les diferents feines a realitzar, per tal de poder afrontar un calendari que els obliga a mantenir-se actius durant tot l'any.

- Com comença la seva relació amb el Casal?

Fa uns 7 o 8 anys. Els meus fills anaven al Casal i uns companys em van proposar d'entrar a la junta. I ja en fa dos que en sóc president.

- Com treballa la junta actual?

Anteriorment, tot el Casal girava entorn d'una sola persona. Aquesta no era una manera massa bona de funcionar al nostre parer. Perquè quan aquesta persona no podia fer-se'n càrrec, ningú més sabia com funcionaven les coses.

El que hem fet és crear una sèrie de comissions. Cadascuna s'encarrega d'una sèrie de tasques diferents (conferències i actes culturals, teatre, esplai, festes, esports, tómbola, obres, electricitat, manteniment, sortejos, cinema,...). D'aquesta manera pretenem que la feina no recaigui només en dues o tres persones i -alhora- que tothom tingui una feina assignada i se'n senti responsable.

Així mirem de descarregar-nos de feina tant Mn. Miquel com jo, i podem dedicar-nos a supervisar les activitats i a oferir ajuts per problemes puntuals.

Darrerament hem creat una comissió de teatre. Fa dos anys ens vam gastar molts diners per tal d'actualitzar-ne la instal·lació. Tenim, doncs, un teatre perfectament condicionat i volem aprofitar-lo. Actualment ja es fan els *Pastorets*, estem preparant fer una Passió (que dirigirà Mn. Miquel i en la qual hi han d'intervenir unes 70 persones) i hi ha idees per fer alguna cosa més.

La idea és que el jovent del poble tingui un local per ells on puguin es-

tar-hi a gust i preparar les seves obres, o altres activitats que puguin anar sorgint.

- Quins són els objectius prioritaris de la junta?

L'objectiu principal és acabar les obres de l'edifici. Per aquest estiu ja es disposarà de les 4 aules de la part superior de l'edifici. També mirarem que les 2 aules que queden a la planta baixa estiguin a punt.

- Com es finança el Casal?

L'actual rector de la parròquia ens ajuda molt (l'any passat ens van donar més de 4 milions).

Ens arriben subvencions, però cada vegada de menys quantitat. Actualment en rebem de Joventut i la Diputació. A part, l'Ajuntament sempre col·labora econòmicament en les activitats que realitzem al poble.

També ingresem diners gràcies a les festes que organitzem (tot i que l'any passat la pluja ens va donar algun que altre disgust), la quota dels socis (unes 300 famílies) i el Casal d'Estiu.

- Quines activitats es preparen per commemorar el 25è Aniversari del Casal?

S'ha format una comissió formada per antics membres de junta del Casal, juntament amb dos antics monitors, que s'encarrega d'organit-

zar aquests actes. Entre els diferents actes que celebrarem s'inclou una trobada de germanor amb totes les persones que han participat al Casal en algun moment (membres de junta, monitors...). Per clausurar l'aniversari tenim ganes de fer un festival on col·labori tota la gent que ha intervingut en les xerrades (en Jordi LP, l'Elisenda Roca i molts altres). Aprofito per convidar a tothom a aquests actes commemoratius.

- Quin és el futur del Casal?

Si la cosa continua com fins ara i va entrant gent jove jo li pronostico un bon futur.

Per últim m'agradaria agrair a tot el poble per haver col·laborat amb la nostra entitat durant aquests 25 anys, i recalcar que continuem estant oberts a tothom que vulgui participar-hi.

Programació del 25è Aniversari del Casal Parroquial Llagosterenc. 1997.

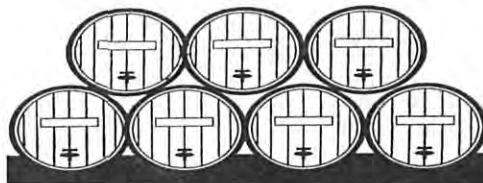
Mes	Dies	Activitats previstes
<i>Març</i>	2	Trobada de germanor. Missa a la Parròquia en memòria dels que ens han deixat i que d'alguna manera, directament o indirectament, han participat al Casal.
	15	Joc de Poble (amb nois i noies de tot el poble, acabant amb una xocolatada).
	16	Calçotada al Casal.
<i>Abril</i>	18	Conferència (Divendres Cultural)
<i>Maig</i>	17, 18, 19	Tòmbola Festa Major
	20	Festa Infantil (Parc de la Torre)
	25	Festa Final de Temporada de Futbol al Casal
<i>Juny</i>	1	Tallada de Troncs (3a edició)
		Concurs de Fotografia
		Exposició fotogràfica Retrospectiva
	23	Jornades de Convivència (Junta Directiva)
<i>Juliol</i>	1	Inici del Casalet
	14	Inici Casal d'Estiu
	26	Revetlla de Sant Jaume (Parc de la Torre)
<i>Agost</i>	1	Trobada de Casalistes de tot el Bisbat de Girona
	15	Dia del Casal (Dia de l'Assumpció de Maria, patrona del Casal)
	22	Festa de Cloenda del Casal d'Estiu
	31	Fira Agrícola i Comercial (el Casal es responsabilitza del bar)
<i>Setembre</i>	11	Diada Nacional de Catalunya (col.laboració al bar)
	21	Inici Temporada Futbol Pre-benjamins i Benjamins del Casal
	28	Diada del Nen (Parc de l'Estació)
<i>Octubre</i>	5	Comença la Temporada de Cinema
	17	Conferència (Divendres Cultural)
	19	Inici de les vendes dels talons del Sorteig de Nadal
<i>Novembre</i>	9	Trobada de Col.laboradors
	15	Festa Pro-Casal (Clausura dels Actes commemoratius dels 25 anys del Casal Parroquial Llagosterenc)
<i>Desembre</i>	21, 22, 23	Teatre
	19	Conferència (Divendres Cultural)
	25	Nadal
	26 i 28	Pastorets

Tel. (972) 83 01 41

LLAGOSTERA
(Girona)

Celler Can
Ramiro

C/ Comte Guifré, 1 - Tel. 83 01 63
LLAGOSTERA

SUPER STOP

CENTRES COMERCIALS

LLAGOSTERA
c/Passeig Romeu, 32

M.ª Carme Valentí

PERRUQUERIA

Passeig Pompeu Fabra, 36

Telèfon 83 06 20

17240 LLAGOSTERA

(Girona)

LAMPISTERIA

J. FA

Es fan instal·lacions
de gas i les revisions
obligatòries

Passeig Pompeu Fabra, 49
Telèfon (972) 83 03 64
LLAGOSTERA

*Dietètica, Productes de règim
Herboristeria, Cosmètica natural,
Consulta naturista*

la natura

Passeig Pompeu Fabra, 46

Telèfon 80 56 13 - 83 10 39

LLAGOSTERA

LLIBRERIA
MATERIAL ESCOLAR

RAMONA FRIGOLA

C/Ganix, 14
Llagostera (Girona)

Telèfon 83 03 84

FORTUNA

JOYERIA - RELOJERIA

- ROBA I COMPLEMENTS PER A INFANTS
- RECORDS DE BATEIG-COMUNIO-NOCES I ANIVERSARIS
- NINOS DE TOTA MENA
- ARTICLES DE BROMA

Regals ANNA Us desitja
BONA FESTA MAJOR !!!

Posa a la vostra disposició
el nou mostruari de
Joieria FORTUNA

Ens trobareu al C/ Sant Feliu, 8
Tel. 83 12 83 - **LLAGOSTERA**

In memoriam

Una de les figures que ha tingut Llagostera i de la qual encara en rebem els beneficis (tot i havent transcorregut 113 anys de la seva mort) va ser, sens dubte, la figura de Ma. Gay, nascuda l'any 1813 al carrer Assumpció de Llagostera.

Ma. Gay va morir als 70 anys i va deixar com a llavor i fruit seus la seva fundació: Germanes de Sant Josep, que com ja és conegut dirigeixen el col·legi de Nostra Sra. del Carme i l'hospital-geriàtric de Llagostera.

Han passat més de 100 anys des de la mort de la fundadora Ma. Gay i, a hores d'ara, les autoritats eclesiàstiques estan estudiant la seva més que probable beatificació.

Si l'església no dubta en admetre a tràmit aquesta possible beatificació de la germana Ma. Gay... per què el nostre ajuntament no dona un pas

endavant i esdevé el primer en reconèixer la figura i els mèrits de l'esmentada germana?

Ens agradaria que consideressin la possibilitat i oportunitat de donar el nom de la fundadora que avui ens motiva, a un carrer de Llagostera: "Carrer de Ma. Gay, fundadora".

Tots els pobles haurien de ressaltar la figura de les persones rellevants sorgides de la seva terra: "... el reconeixement dels mèrits dels altres és una virtut.." i pensem que "... és de bien nacidos el ser agradecidos..."

I no hi ha dubte que tots hem d'estar-hi agraïts a la germana Gay, no solsament per les seves virtuts i les seves tasques, sinó, primordialment, pels seus fruits: les germanes de Sant Josep, que laboren el seu apostolat a Llagostera, dirigint els dos centres ja citats. Que presten

les seves atencions i sacrificis als més dèbils: els infants i els ancians.

La generositat i amabilitat amb què tracten a la gent gran i la lluentor, reflex de la neteja existent al geriàtric, donen una idea del tracte als ancians que hem constatat personalment.

Pel que fa a l'escola del Carme, cal reconèixer que l'impartiment d'un bon ensenyament està compartit amb l'educació, la bondat i un moderat i just rigor...

És a dir: que avui, després de 100 anys de la mort de la germana Ma. Gay, els seus fruits -les seves germanes de Sant Josep- són ocasió constant d'agraïment del poble de Llagostera...

És per això que ens permetem insistir: per quan el nom de Maria Gay en un carrer de la població?

Armand

Les deixalles i el poc sentit comú

Sentit comú: facultat, atribuïda a la generalitat de la gent, de discernir raonablement.

Feta la definició podríem exposar el fet: resulta que a Llagostera disposem de cinc contenidors (ubicats al costat del cementiri) on la gent del municipi pot anar a llençar tota varietat de deixalles.

Fins aquí no hi ha res a dir. A cada un d'ells s'hi ha adjuntat un rètol indicatiu: un per a electrodomèstics i ferro, un per a cartrons, dos per a runes i un altre que queda sense rètol. Això últim fa pensar (sentit comú) que tot allò que no siguin ni runes, ni electrodomèstics, ni

ferros ni cartrons s'haurà d'abocar al contenidor que no té rètol informatiu. Doncs bé, aquesta acció tan fàcil de resoldre alguns llagosterencs(?) som incapaços d'assimilar-la i portar-la a la pràctica.

Serà veritat que el sentit comú és el menys comú dels sentits?

Jordi Moll

pintura
decorativa

font pintors, s.l.

pintura industrial
doli de sorra abrasiu

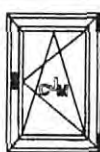
Taller: C/ Indústria, 12 (Sector CAVISA)
Tel. 80 54 89 - Fax 80 55 61
17240 LLAGOSTERA

PromaCor

PRODUCTOS Y MAQUINARIA DEL CORCHO S.A.L.

C/ Canalejas, 6-8, Tel.: (972) 80 55 35 - Fax: (972) 80 57 47
17240 - LLAGOSTERA (Gi)

TECHNAL
RED D'INSTAL·LADORS

Serralleria

CASTELLÓ - MARTÍ, S.L.

CARPINTERIA METÀL·LICA EN FERRO I ALUMINI
i ALUMINI AMB RUPTURA DE PONT TÈRMIC

C/ Indústria, 10 (sector CAVISA)
Tel. (972) 83 06 27
Fax (972) 83 10 65

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

DISTRIBUCIÓN DE FRÍO

DANONE Y LA COCINERA

C/ Indústria, 7 (Sector CAVISA)
Tel. 80 56 20 17240 LLAGOSTERA

El Churrero
Aperitivos de lujo

Patatas Churreras | Morros de Jabugo | Patatas Pajas Churreras

Carrer Industria, 7 (Sector Cavisa)
Tel. 80 56 20 - 17240 LLAGOSTERA

TEJIDOS

Angel Hernández Hernández

Especialidad en ropa para el hogar, camisas y pantalones

Tienda: C/Camprodon, 2 (frente gasolinera) 17240 LLAGOSTERA

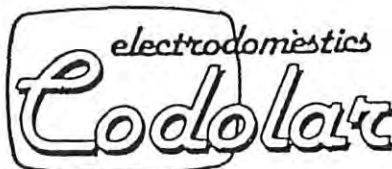
Part.: C/ Mas Sec, 59 - Tel (972) 83 08 93 (Girona)

**mobles
soler**

JOAN SOLER I RISSECH

MOBLES D'ENCÀRREC
CLÀSSICS I MODERNS

Carrer Angel Guimerà, 6
Telèfon 83 00 44
LLAGOSTERA

Som especialistes en electrodomèstics

Carrer Camprodon, 11 - Tel. 83.04.77

LLAGOSTERA (GIRONA)

Agrupacio

De la deixalleria i altres coses que estan molt verdes

Ahores d'ara qui més qui menys té consciència dels greus efectes que produeix l'actual model de societat en què vivim sobre el medi natural (efecte hivernacle, canvi climàtic, contaminació, producció de residus, etc.).

Els ciutadans podem adoptar tot un seguit de mesures que facin que la nostra incidència sobre el medi disminueixi. Sens dubte això comportarà una modificació dels nostres hàbits, no exempta d'una comprensible dificultat. En aquest punt, les Administracions han de jugar un paper fonamental i avançant-se a les inquietuds, o demandes, dels ciutadans han de posar al seu abast les eines que calguin per tal de facilitar l'esmentat canvi en les pautes de comportament.

Podríem suposar que les diferents Administracions estan suficientment conscienciades per portar a terme aquesta tasca, i així es desprendria de la modèlica legislació promoguda pel Govern de Convergència i Unió, que amb lleis com la de Residus s'ajusta a les exigències que la Unió Europea manté en les seves Directives.

Podríem suposar igualment, amb més fonament donada la seva proximitat al ciutadà, que les Administracions Locals també estan conscienciades de la necessitat de solucions immediates a la diversa problemàtica mediambiental.

Però malauradament estem parlant de suposicions, i la realitat és una altra: el Departament de Medi Ambient de la Generalitat disposa des de la seva creació d'un pressupost ridícul pel que són les seves competències; el Govern de CiU

promou lleis modèliques a les quals després no destina suficients mitjans econòmics per al seu desenvolupament; i els governants locals de CiU, fent demostració dels que ells entenen per disciplina de partit, no s'han atrevit a reclamar allò que per llei els pertocaria als seus conciutadans.

La Llei de Residus, de 15 de juliol de 1993, estableix pels municipis de més de 5.000 habitants l'obligatorietat del "servei de deixalleria" abans del juliol de 1996. En el mateix sentit, el Programa de Gestió dels Residus Municipals a Catalunya preveu que a la comarca del Gironès s'instal·lin cinc deixalleries (a Girona, Salt, Cassà de la Selva, Llagostera i una darrera sense ubicació determinada).

La deixalleria de Girona ja es troba en funcionament, la de Cassà està projectada i degudament subvencionada, a Salt també han iniciat els tràmits necessaris per a la seva instal·lació i fins i tot per la deixalleria que no té determinada la ubicació ja s'ha començat a treballar.

I la deixalleria de Llagostera? Fins el dia d'avui no hi ha constància escrita que a curt termini es pretengui instal·lar.

L'equip de govern de CiU no ha aportat res de positiu pel que fa a la gestió dels residus municipals (recorrem que la recollida selectiva de llaures l'ha establert el Consell Comarcal del Gironès, com va fer en el seu dia amb la de paper, vidre i piles), la seva única aportació —absolutament reprovable— ha estat la de "concedir a dit" la recollida selectiva de vidre, incomplint l'acord del Ple de l'ajuntament de data

28.07.92, a canvi de no se sap quines compensacions econòmiques i/o d'altres contrapartides. En tot cas, aquesta mena de tupinades (entenguim's "chanchullos") les fèiem d'un altre temps, però pel que sembla encara hauran de passar algunes generacions de dirigents convergents perquè canviï la seva peculiar manera de fer política.

Sigui com sigui, fa la impressió que l'actual model de gestió i tractament dels residus a l'abocador de Solius ja els va bé.

Sens dubte la passivitat de CiU en el tema de la deixalleria comportarà que "la recollida selectiva dels residus orgànics", que segons la Llei de Residus ha de ser obligatòria abans del juliol de 1997 pels municipis de més habitants, també s'endarrerirà considerablement.

En aquests quasi dos anys de nova legislatura hem pogut comprovar com l'equip de govern de Convergència i Unió ha mantingut una regidoria de Medi Ambient, tot i estar buida de contingut, com una qüestió d'imatge. ¿O potser ha tingut alguna iniciativa en temes com la protecció dels espais del PEIN que es troben al nostre terme municipal, la recuperació d'espais degradats, l'execució de programes d'educació o sensibilització ambiental., la realització de plans d'estalvi energètic, la potenciació de l'ús de la bicicleta, la prioritització del vianant a l'entramat viari del poble, etc.?

Lluís Postigo García

TABACS

MONTSE PLENSE SENDRA

N.I.F. 40167215-S TLF. 972-83 05 28

**C/ Camprodon, nº 10
17240 LLAGOSTERA (Girona)**

C/. Bon Aire, 1 - B

Tel. (972) 80 50 51

17240 LLAGOSTERA (Girona)

Fotos Vall-llosera

Carrer Sant Feliu, 22

Tel. (972) 83 03 15

17240 LLAGOSTERA

(Girona)

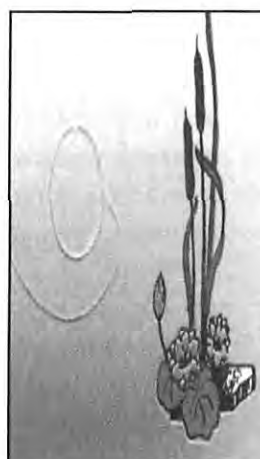
DROGUERIA i FERRETERIA

Carrer Nou, 7

Telèfon (972) 83 00 57

17240 LLAGOSTERA

(Girona)

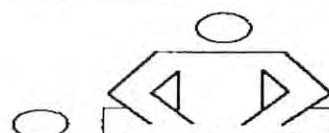
Floristeria Mª ROSA

Plantes i Flors

Carrer Consellers, 24 - Tel. 83 05 24

17240 LLAGOSTERA (Girona)

Gabinet Terapèutic

TERÀPIES MANUALES
RECUPERACIÓ FUNCIONAL
QUIROMASSATGE DIPLOMAT
QUIROPRÀXIA DIPLOMAT
DRENATGE LIMFÀTIC

RENART - PONT

Consellers, 11 baixos - Tel. 83 10 07
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Isidre Pinos

TRANSPORTS

Tel. 83 10 32

superAvui

**FRUITES
PUIG**

EL NOM DELS
BONS ALIMENTS !!

**CAN
MUNTANER**

Biografies i "biografies"

Llegia fa poques setmanes un llibre recentment publicat i traduït al català amb el nom de "La Memòria de les pedres". El títol, suggerent i afortunat en aquest cas, ens parla del que en el llibre serà l'essencial, la memòria dels qui no es mouen, dels que observen des d'una passivitat mineral el que els altres els imposen, dels que no han estat destinats a protagonitzar cap capítol d'aquesta Història en majúscules, en la qual tots en sentim obligats a col·laborar, com a mínim.

L'autor eleva a categoria de biografia la vida d'una veïna d'un petit poble i aconsegueix a través de les seves planes demostrar el misteri i l'esplendor que pot sortir de l'existència més miserable.

La protagonista és, aparentment, una dona vulgar fins a cutreria, a la que l'únic fora del normal que li ha passat és el seu naixement, excepcionalment desgraciat. L'autora d'aquesta novel·la pretén demostrar, i certament ho aconsegueix, que tota la vida humana, inclús la més insignificant, passa a ser apassionant si el qui la relata o la recorda se la mira amb distància, perquè en definitiva les pors, els accidents, les desgràcies o les alegries que conformem la trama d'un destí estan fetes de la mateixa matèria pels pobres que pels poderosos.

En un altre dels millors llibres apareguts recentment, "Las máscaras del héroe", l'autor fa una crònica social i vital a través del recorregut per les tavernes on, a principis de segle i fins passada la Re-

pública espanyola, es reunia una pandilla d'intel·lectuals tarats (valgui la redundància) que després serien reconeguts com els genis, artistes, pintors, escriptors i cineastes més importants del nostre país. Al costat d'alguns noms famosos la majoria dels que surten en el relat són biografies inventades de personatges reals, amb tot l'encant del que no se sap si és real però hagués estat bonic que ho fos.

En ambdós casos, l'un literatura, l'altra biografia novel·lada, els autors fan bandera de la seva preferència per les vides vulgars de gent simple, alguns desgraciats i els altres ni això, que trampegen la Història com poden en comptes de ser els seus personatges principals.

Juan Manuel de Prada confessa en les advertències prèvies al començament de la novel·la que aquesta no pretén de cap manera ser fidedigna i ho fa amb aquestes

paraules: "el respeto minucioso por el pasado es una coartada de los que necesitan ocultar su mala prosa". Tot i aquesta

el·loqüent confessió per part de l'autor, des de la publicació d'aquest llibre molts lectors s'han interessat per la verdadera biografia, o, en el seu defecte per l'obra, de dos dels escriptors als que Prada converteix en personatges principals de la seva novel·la. Biografia, per altra part inexistent ja que es tracta de dos escriptors poc afortunats, en qui mai ningú no s'havia fixat fins ara.

Desgraciadament no crec que el llibre recentment publicat a Llagos-

tera sobre l'Isabel Vilà provoqui en els seus lectors la mateixa reacció i de fet em considero generosa atorgant el benefici del dubte sobre si hi haurà més de vint-i-cinc persones que el llegiran.

Sense subestimar de cap manera la feina d'investigació que representa un llibre com el d'Isabel Vilà, el que es desprèn de la seva lectura és que en aquest cas, com en tants altres, la veritat només encobreix la falta d'imaginació, no en inventar la biografia d'aquesta persona, sinó en inventar la forma d'explicar una vida certament excepcional com es mereix i no com un llistat avorrit de cures d'urgència en el camp de batalla, inauguracions d'escoles i transcripcions parcials de mítings.

Les actuals biografies, inclús les de personatges famosos ja llargament reivindicats i consolidats, es resisteixen a semblar un mer exercici memorístic de vides personalment insuïses. Fins i tot el personatge més impactants de la història tenen al seu darrera una vida personal que l'autor, si és bo, s'esforça a posar de manifest perquè és sovint la causa o la conseqüència de tot.

El senyor Ferrer ha aprofitat esplèndidament l'actual tendència a fer una bandera de qualsevol cosa que tingui relació amb el tema de la dona, però el llibre és només una cronologia local i parcial d'un període històric, ornamentada amb referències més o menys afortunades i més o menys demostrades sobre una dona que va merèixer una millor vida i que ara mereixia una millor biografia.

Montse Vila Gutarra

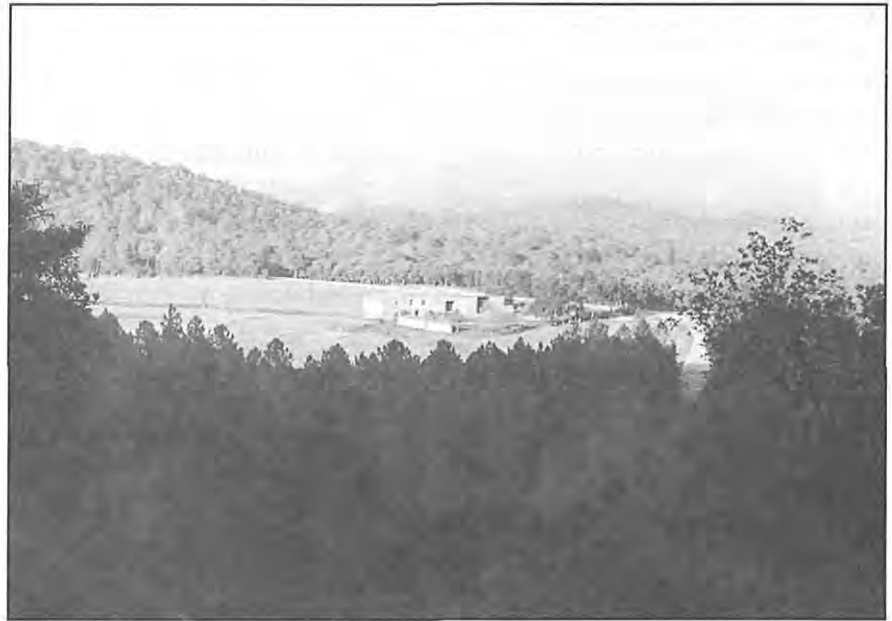
Can Crispins, símbol de l'Ardenya

Situat en una zona privilegiada geogràficament. Per algun motiu o altre és gairebé impossible no ensopegar amb el mas, d'aspecte rogenc i solitari. Sempre dedicant les seves activitats al bosc, la família Portés i els seus avantpassats han estat la viga principal de Can Crispins al llarg dels tres cents anys d'història.

Però de tota la gent que Can Crispins ha vist passar, només una persona, juntament amb la casa, ha estat testimoni, aquests darrers vint-i-cinc anys, de tot aquest anar i venir: Joan Portés i Bossacomà.

Nascut l'any trenta, ha passat tota la vida a Can Crispins, vivint amb els seus avis, pares, tres germans i tres germanes. I, com dèiem abans, des de fa uns vint-i-cinc anys, acompanyat només de les eventuais visites de passants.

Can Crispins té més o menys uns tres-cents anys d'antiguitat. Això significa que ha vist el pas de quatre generacions de la família Portés. Al principi la casa era coneguda amb el nom de can Jep Solador, i per contingències del temps va passar a anomenar-se com la coneixem actualment. L'activitat del mas sempre ha estat enfocada a mantenir la família. En un terreny d'unes dotze hectàrees comprès per casa, camps i bosc, és on s'ha desenvolupat la tasca familiar, una tasca dedicada preferentment a qüestions forestals. Com diu en Joan, *"els meus germans i jo treballàvem aquí a St. Grau. En aquell temps anàvem al bosc i es feia seguir tot. A vegades passàvem tota una setmana al bosc abans de tornar a casa"*. Igualment el tema de les hortalisses ha estat per al consum propi. Fa trenta o quaranta anys, l'hort servia per produir tot el que es gastava a la casa durant l'any. És a dir, abans quan tota la família vivia a Can Crispins gairebé tot, per no dir tot ho treien de l'hort: patates, enciams,

mongetes tendres i seques, cebes... En l'actualitat, però, en Joan no té problemes a admetre que compra més al poble que no treu de la terra. Per exemple, *"abans no en faltava mai de tiberi. Fins i tot per fer pa, pastàvem la farina un cop a la setmana... i anar fent. Ara, en canvi, agafo el cotxe i cap al poble"*.

Per veure fins a quin punt el mas ha estat aliè al pas del "progrés", només cal fer referència al tema de l'electricitat o al de l'aigua. Pel que fa al primer, en Joan és prou explícit; *"fa molts anys que deien de portar la llum fins a la casa. Un dia, ara farà un any, un em va dir que em portaria una placa solar. I li vaig dir: porta-la. Abans m'ho feia tot en gas butà. Ara tinc telèfon i tot!"*. I quan les bateries no estan gaire carregades, en Joan té

el tractor per sortir del pas. El tema de l'aigua tampoc no ha estat sempre igual. També, des de fa un any aproximadament, un generador de corrent i un motor. Li permet treure aigua del pou, abans no li resultava tan fàcil. Com de costum una galleda era l'eina usada per poar l'aigua, galleda que alhora servia de "frigorífic". Fins fa poc no hi havia cap inconvenient per continuar cuinant amb els antics fogons de caliu.

Tot i que l'aspecte exterior ha canviat força, podríem dir que Can Crispins no ha patit reformes substancials. Les reformes que s'han anat fent han estat sempre "per sortir del pas". De fet, les vigues que sostenen l'estructura de la casa són les mateixes que es van posar a l'any 1928.

Al principi us parlàvem de la situació geogràfica del mas i del cons-

tant anar amunt i avall de la gent aliena a la casa. Això es nota, sobre tot, a l'època dels bolets, fet que mostra la fertilitat de la zona. Com explica en Joan: "d'aquí cap a St. Grau és el millor terreny que hi ha. Després un cop a dalt pots continuar i anar cap a St. Baldi o a les Cadiretes, i de bolets no en falten". Contràriament al que podria

semblar, tot i la gran quantitat de gent que va a buscar-ne, el bosc no resulta gaire malmès; "l'únic inconvenient amb la gent que va a buscar bolets és que n'agafen molts quan encara són petits. El bosc en si no es fa malbé. Fins i tot hi ha zones que abans de la temporada no s'hi pot passar i després en canvi queden netes". Punt de pas i molt important. Que es caracteritza també per les importants troballes de sílex i puntes de fletxa, que han servit en alguna ocasió per realitzar la tesi doctoral d'algun professor d'història. En aquest sentit per més quilòmetres que separi Can Crispins del nucli urbà per alguna cosa o altra sempre hi ha algú que fa companyia.

La distància que allunya la casa del poble no sempre ha estat tan curta com actualment, perquè en Joan disposa d'un cotxe per desplaçar-se cada dia si és necessari. Antigament el trajecte es feia amb carros, "abans quan plovia hi havia molts problemes per travessar la riera, l'únic pont que hi havia era el del Mas Gall, a partir d'aquí

havies de atravessar la riera per dins i quan plovia molt no hi podies passar". En Joan explica que als cinc o sis anys que va anar a "estudi", fins que no va ser una mica gran no va disposar de bicicleta per anar-hi i el trajecte el feia a peu. Tardava una hora per baixar. Però el que recorda amb més ràbia era quan la "Afalange" el feia baixar tots els diumenges a Llagostera, només per anar a formar.

Altres adversitats pitjors que la distància han tingut al llarg dels anys a Can Crispins. Com l'anècdota de quedar incomunicats durant quatre dies per la neu, fins a poder obrir camí. El foc, habitual enemic, ha estat protagonista en moltes ocasions. En Joan ja ha perdut el compte de les vegades que ha vist cremar la zona. Una època que també ressalta es la postguerra quan els republicans fugien cap a la muntanya, el pas per Can Crispins era quasi inevitable, "passava molta gent per aquí, molts et demanaven menjar i els n'hi havies de donar. D'altres que els guieassis el camí i mol-

tes vegades els havies d'acompanyar... bestieses!".

Tornant a l'actualitat mirant el futur amb un cert optimisme en Joan compte amb els seus nebots perquè Can Crispins mantingui aquest símbol d'identitat.

Text i fotos:
Jordi Moll i Jordi Plà

farmàcia

lluís saurí

pau casals, 13 - tel. 805599

llagostera

L'ESTIL

moda

Ens Trobareu a:

Plaça Catalunya, 16
Telèfon 83 09 08 LLAGOSTERA

SEAT

Casas Masgrau, S.A.

C / Camprodón, 49
Llagostera (Girona)

Teléfonos: 83 02 25
83 02 37

TV - Video - Hi-Fi
Aire Condicionat
Electrodomèstics
Antenes Parabòliques
Calefaccions

Gestrònica

INSTAL·LACIONS RUFÍ - RESTRUDIS, S.L.

C/Jaume I, 12 - Tel. 80 50 91 - Fax 80 53 07
17240 LLAGOSTERA (Girona)
Tel. 83 11 76

Can Meri

Restaurant & C@fè Internet

830180
Pizza
Plats per Emportar

Can Meri

Obert tot l'any
de 9 matí a 12 nit

<http://www.ctv.es/canmeri>
Almogàvers 17 - Llagostera

VISMA
PISCINES

- * Construcció Piscines amb Formigó gunitat
- * Piscines Polièster
- * Productes de Tractament d'aigües
- * Accessoris piscines i Complementes de Jardí

Crta. Girona a Sant Feliu, Km. 19 Tel. 80 55 46 17240-Llagostera (Girona)

JAUME CASTELLO MAYMI
FUSTERIA
EBENISTERIA
MOBLES D'ENCÀRREC

També FINESTRES
DE FUSTA-ALUMINI

Av. Gironès, 36
17240 LLAGOSTERA

Tel. 83 10 98

"la Caixa"

CAIXA D'ESTALVIS I PENSIONS
DE BARCELONA

Plaça de Catalunya, 5 - Telèfon 83 03 00 - Fax 80 50 69

17240 LLAGOSTERA

Entrevista a Jordi Noguera

Per cloure la tanda d'entrevistes que "El Butlletí de Llagostera" ha anat fent als grups amb representació al consistori, hem conversat amb Jordi Noguera, cap de llista i regidor d'ERC a l'Ajuntament de Llagostera

-Els recents canvis al cartipàs municipal han fet variar la vostra política i les relacions amb l'equip de govern?

-*"Vàrem tenir una reunió de presentació de la Pilar Sancho com a nova alcaldessa i semblava que sí que hi hauria una mica de canvi, però fins que no es comencin a realitzar aquests canvis seguim igual com estàvem. Seguirem treballant i presentant les mocions que considerem pertinents a les necessitats del poble, tot i que ells les ignoren si no són de coses amb les que s'hi puguin lluir i així seguir la seva política d'aparador habitual."*

-Com creus que serà la política que realitzi l'equip de govern actual?

-*"Em fa l'efecte que farà una política clarament continuïsta, sense poder-ho confirmar contundentment, ja que només s'ha fet un ple i encara no ho podem avaluar. Fins ara l'única diferència amb l'anterior és que els caps de grup polític de l'oposició farem reunions amb l'equip de govern on se'ns informaran de l'ordre del dia del ple amb una setmana d'antelació.*

"Ignoren les nostres mocions si no són de coses amb les que s'hi puguin lluir i així seguir la seva política d'aparador habitual"

Veurem si així aconseguim que els plens siguin més àgils i amb un contingut més concret i documentat

que fins ara."

-Tot i ésser el grup més minoritari, heu presentat moltes mocions. Creus que les han tingut en compte?

-*"Crec que no, coses com l'enginyer agrònom, la recollida selectiva d'es-*

-De moment va errada. Pel que fa a l'abocador, crec que per la necessitat que hi ha de controlar el que passa allà, ens haurien de fer més cas quan, coordinadament amb els companys de Sta. Cristina i St. Feliu, pobles més afectats per la contaminació de Solius, demanem molta

Foto: Jordi Comas

combraries, no s'han acceptat perquè políticament no interessaven, però necessitats n'hi ha moltes al poble i seguirem presentant totes les mocions que puguem. La política que realitza l'Ajuntament no és la mateixa en tots els àmbits del poble. Hi ha cops que sembla que només es facin coses per un determinat sector del poble, oblidant-ne d'altres que tenen tantes o més necessitats."

-Els temes en els que heu posat més èmfasi són les urbanitzacions i l'abocador, com valoreu l'actuació de l'Ajuntament?

més rigorositat i periodicitat d'anàlisis i control d'impacte ambiental."

-Quina tasca has realitzat al consorci de l'abocador, en el període que et pertocava com a representant dels grups de l'oposició?

-*"Vam assistir a la reunió que hi va haver per constituir la junta, i un cop constituïda, s'en va fer una altra que vàrem provocar nosaltres i els companys d'ERC de St. Feliu i Sta. Cristina, perquè un any després de la primera reunió se'ns informés de què s'estava fent, si es que es feia alguna cosa. És a dir, en aquest període*

no hem fet res, perquè si no es fan reunions per presentar mocions no en pots presentar cap. L'única cosa que hem pogut fer és visitar diversos cops l'abocador amb les explicacions tècniques de tot el procés de control que hi ha. Vàrem demanar poder ésser presents quan es fessin les properes anàlisis, i se'ns va dir que sí, però encara les estem esperant.

Crec que la causa d'aquesta desinformació que hi ha, és CiU, però no tan sols pel grup de l'Ajuntament, sinó pel de la Generalitat. Suposo que no els interessa donar informació perquè el que passa a Solius no és positiu políticament."

-Segueixes pensant, com havies manifestat, que l'abocador s'hauria de restringir als pobles fundadors?

"Jo crec que sí, perquè tot i que sembla que podria encarir-se la recollida d'escombraries a curt termini, això permetria mantenir el preu fins que s'omplís l'abocador."

-Quina creus que seria la solució?

"La solució seria la recollida selectiva. Nosaltres estem apretant molt i presentarem un estudi que hem fet amb els companys d'ERC de Sta. Cristina i St. Feliu per la recollida selectiva i una deixalleria. La nostra intenció seria que els altres grups l'estudiessin, i es pogués acordar una opció conjunta. Si s'aconseguís, l'abocador passaria a ésser gairebé testimonial, i el petit volum de residus seria de molt més fàcil control,

deixant sota mínims l'impacte contaminant de Solius."

-Un altra tema conflictiu és el de les urbanitzacions.

"La solució per l'abocador seria la recollida selectiva i la instal·lació d'una deixalleria

"Les urbanitzacions estan abandonades. Degut a una carta de denúncia que va rebre Urbanisme, ara sembla que volen fer-hi alguna cosa, ja que el descontrol que hi ha a les urbanitzacions il·legals fa que no tan sols no es legalitzin, sinó que creixin sense cap mena d'ordre,

complicant les possibles alternatives de legalització. Crec que l'Ajuntament hauria de fer un seguiment d'aquestes urbanitzacions, encara que només fos per respecte als qui compleixen els requisits legals establerts per Urbanisme, i aturar totes les obres que es realitzen il·legalment. A part de resoldre altres problemes que generen, com ara abocadors il·legals o la utilització d'aigües sense cap control sanitari."

-Parlant de l'aigua. Sembla que el problema de l'aigua a les urbanitzacions Font Bona i Selva Brava està en vies de solució.

"Penso que això s'hagués pogut solucionar fa molts anys. S'ha anat esperant i gairebé no s'ha fet res. Es va obrir un compte a l'Ajuntament per recollir cèntims, però seguia sense haver-hi cap sintonia entre la Junta i l'Ajuntament. No es feia cap mena de reunió ni cap pas per intentar trobar-hi

una sortida. Tot de cop, sense explicació aparent, s'ha produït aquesta sintonia i sembla que es tirarà endavant. Ja veurem com es realitza. S'han de fer les obres respectant totes les parts afectades, complementant-ho amb altres obres imprescindibles com la canalització d'aigües negres. S'anirà pel bon camí, mentre no es torni a entrar en una altra fase d'oblí i desinterès com la que s'ha viscut fins ara."

-Quin camí creus que s'hauria de seguir en la política urbanística del nucli urbà?

"Un tema molt important seria fer unes ordenances que protegissin el nucli antic. IC-EV en va presentar unes de molt coherents que es podrien discutir i fer una cosa en conjunt. Jo sempre miro de fer les coses, no amb un sol partit, sinó madurada entre tots, i sembla que en el nucli antic hi ha una necessitat. S'han venut cases a molt bon preu que podrien haver servit per fer coses per l'Ajuntament. S'enderrocaran cases que es podien haver salvat i que haurien donat més prestigi al poble. S'hauria de fer un impost per les cases tancades, perquè no siguin un niu de porqueria pels veïns. Amb unes ordenances tot això es podria regular. Tindríem les ca-

ses netes i en condicions. Ens hi hauríem de mirar una mica. Per exemple, en el seu temps haguéssim pogut salvar la cooperativa en comptes dels blocs de pisos que hi ha. Hagués estat un lloc molt maco pel poble i tindria un altre caire."

Les urbanitzacions estan abandonades (...)
El descontrol que hi ha a les urbanitzacions il·legals fa que no tan sols no es legalitzin, sinó que creixen sense cap mena d'ordre"

-Pel que fa a sanitat, sou partidari de l'Àrea Bàsica ?

- "El que s'hauria de fer és promoure reunions de l'equip de govern i els grups de l'oposició amb els qui fan rutllar el dispensari (metges, practicant...) per així aconseguir millorar-lo. Sobre l'àrea bàsica crec que hauria d'estudiar-se una proposta conjunta amb Caldes i Cassà i tirar-la endavant. Una cosa que seria molt necessària és incloure la llar d'avis en l'esquema sanitari local, fer venir un geriatra un parell de cops a la setmana, i procurar les atencions necessàries a la mateixa llar, sense desplaçar-se al dispensari. Això el descongestionaria i milloraria el servei per la gent gran i per la resta del poble. Es va proposar a l'antic equip de govern i els va semblar bé, però no es va dur a terme. S'hauria d'augmentar una mica més el pressupost pel que fa a l'assistència social."

Els centres escolars

-I en l'àrea d'ensenyament?

- "Crec que s'hauria de fer un seguiment molt proper de les necessitats tant del col·legi Lacustaria com de l'IES. Al col·legi Lacustaria hi ha un seguit de reformes a realitzar que són de primera necessitat (substitució de finestres, arranjament de degoters...), que sembla que ja es volen fer però de moment no es fan. Pel que fa a l'institut, no se'ns facilita cap tipus d'informació i l'únic que sabem és el que sap tothom: que funciona força bé però que és molt just i la construcció de l'institut definitiu és molt necessària."

-Sobre la política industrial i comercial del poble, què hi teniu a dir?

"Trobo innecessària la construcció d'una segona fase de la zona industrial quan la primera encara és buida"

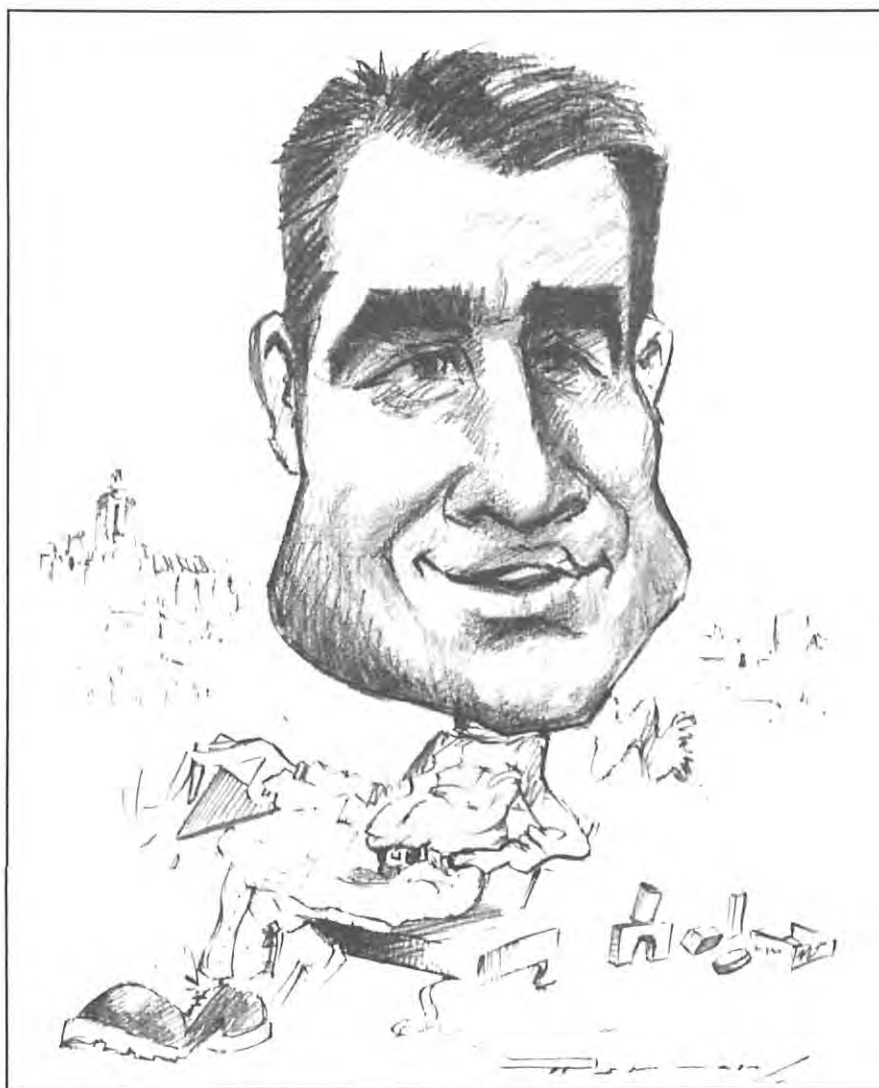
tament no ha aprofitat el fet de te-

- "Es va fer una junta per estudiar la política industrial i es va dir que farien reunions periòdiques. De moment no se n'ha fet cap. En primer lloc he de dir que trobo innecessària la construcció d'una segona fase de la zona industrial quan la primera encara és buida. L'Ajuntament no ha aprofitat el fet de te-

nir-hi parcel·les, i en comptes d'utilitzar-les per promocionar la zona, se les ha malvenut. S'haurien de donar a conèixer les possibilitats industrials del poble i facilitar la instal·lació de noves empreses amb rebaixes fiscals."

-Què ha fet l'Ajuntament pels botiguers?

- "No s'ha fet res. Es va intentar fer una reunió dues o tres vegades i no es va aconseguir, sobretot pel poc interès de l'equip de govern envers aquest tema. Ara sembla que torna a haver-hi moviment entre els botiguers per fer una associació, però

Il·lustració: Ramon Motjé

el suport de l'Ajuntament és testimonial, i així és difícil que progressi."

-En cas d'arribar a l'alcaldia, què creus que caldria fer al poble?

"El primer seria promocionar la recollida selectiva i la deixalleria, estudiar i arreglar el tema de la circulació pel poble (canvi de direccions prohibides, arreglar els carrers...), promocionar una associació de botiguers, però prenent-hi part activament, i intentant que fos dinàmica i beneficiosa per a tots. Ampliar el pressupost del Patronat Municipal d'Esports per no haver de pujar la quota dels nens, i tenir-hi un contacte freqüent per poder respondre a les seves necessitats sense deixar que s'acumulin i siguin més complicades de resoldre. Posar al dia les escoles, fer més activitats pels avis i posar-los un metge. També crec que s'hauria de tenir un enginyer agrònom per assessorar els pagesos del poble. Reobrir el Punt d'Informació Juvenil per informar activament als joves, reestructurar els pressupostos, aplicar el 0,7% i in-

tentar substituir el cobrador de l'Ajuntament, que hi guanya el 5%, per un treballador municipal que no

cobrés per percentatges. I finalment, fer una previsió econòmica durant uns anys, per unir definitivament el Mas Sec amb el poble segons el projecte que ja existeix i que és de primera necessitat realitzar."

-Uns dels temes més polèmics que hi ha hagut últi-

mament al poble és el dels camins rurals. Creus que s'ha actuat correctament?

"La primera vegada que es va presentar el projecte al ple, es va preguntar si s'havia fet un estudi sobre l'impacte ambiental. Ens varen dir que no era necessari, cosa que no comparteixo, però no hi podíem fer res. Després, ells ens van exposar la conformitat de tots els veïns afectats, cosa que més endavant hem vist que era falsa, ja que les protestes de molts veïns demostren que no només no hi estaven d'acord, sinó que ni tan sols se'ls havia consultat. Crec que ho han fet molt malament ja que ara, a part d' estar-hi o no d'acord,

s'ha creat un enfrontament totalment innecessari entre pagesos.

Crec que els camins rurals no s'haurien d'asfaltar. Només es tracta de realitzar-hi un manteniment periòdic que els mantingui en bon estat, sense que els pagesos hagin de pagar el que els suposaria l'asfaltat de camins."

-Per acabar, i entrant en política de partit: quina opinió et mereix l'escissió d'ERC, i amb quina de les dues branques et sens vinculat ?

"Jo segueixo pensant que l'única opció vàlida i coherent és decantar-me per ERC. Penso que el PI ha estat una sort per Esquerra, ja que tot i que els components d'aquesta opció van fer una feina molt positiva en el seu moment, s'havien estancat i no donaven l'esperit de progrés que ha de tenir el partit per seguir endavant. Estic convençut que ara sortirem d'aquesta situació i se seguirà fent la política coherent, d'esquerres i catalana que pertoca ERC."

-Et tornaras a presentar a les eleccions i, en tot cas, per quin partit?

"No ho sé, encara falta molt per prendre una decisió, però en cas de fer-ho serà, evidentment, per ERC."

**Jordi Comas
Ramon Soler**

IMPREMTA
RODAS
OFFSET
TIPOGRAFIA

Camprodon, 24
Telèfon i Fax: 83 02 10
LLAGOSTERA

**Carns i Embotits
CODINA**

Plaça Catalunya, 13 - Tel. 83 01 91

Llagostera

Els Plens

SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA 4 DE DESEMBRE DE 1996

La sessió se celebrà sota la Presidència de l'alcalde accidental, Sra. Pilar Sancho Espigulé i tots els regidors dels partits, i durà 15 minuts aproximadament.

La Sra. alcaldessa accidental demanà que es guardés un minut de silenci en record del nostre alcalde Narcís Casas Masgrau, en aquest marc que era tan familiar per a ell i que tantes vegades va presidir. Ell amb la seva subtileza, el seu sentit crític i el seu tarannà polifacètic moltes vegades va decidir en els precis i mocions que es plantejaven a l'Ajuntament, en temes que eren importants per al poble que ell tant estimava.

Seguidament es féu la lectura de la llista de les diferents persones i entitats que han manifestat el seu condol per la mort del Sr. Narcís Casas i es féu especial menció al de la Corporació d'Almedinilla, el qual es llegí íntegrament.

"Después de recibida la triste y desagradable noticia del fallecimiento de nuestro Alcalde D. Narcís Casas, al que en Almedinilla se apreciaba de forma especial, os adjuntamos la resolución de Pleno que nos hubiese gustado no tener que adoptar:"

**En Almedinilla a 25 de noviembre de 1996 reunida en Pleno la Corporación se aprueba por unanimidad remitir al Ayuntamiento de Llagostera, el pesar y pésame de nuestros ciudadanos por la pérdida de su Alcalde, D. Narcís Casas, al que de manera singular se le estimaba por nuestra tierra, que también era suya, de Andalucía.*

Aparte de su trabajo por el progreso de Llagostera, su honradez y su afecto nos deja el recuerdo imborrable de su amistad que nunca olvidaremos. Sabemos que nuestro querido Narcís descansa en paz.

Os rogamos que hagáis extensivo nuestro sentimiento a familiares, compañeros y pueblo en general de Llagostera.

Un fuerte y cordial abrazo.-

El Alcalde-Presidente. Fdo.: Antonio Pulido Muñoz."

També es digué que molta gent s'ha dirigit a l'Ajuntament donant el condol.

Seguidament la Presidenta accidental obrí el Ple d'elecció de nou alcalde, i preguntà als diferents partits si tenien algun candidat a l'alcaldia.

Únicament es presentà, per part del grup de CIU, la Sra. Pilar Sancho Espigulé.

Un cop es féu la votació, quedà proclamada alcaldessa la Sra. Pilar Sancho Espigulé, amb l'abstenció dels partits contraris.

Seguidament, la Sra. Pilar Sancho va prometre el càrrec de la següent manera:

"Prometo per la meua consciència i honor complir fidelment les obligacions del càrrec d'alcalde amb lleialtat al Rei i guardar i fer guardar la Constitució i l'Estatut d'Autonomia de Catalunya com a normes fonamentals de l'Estat."

Llavors, els diferents partits polítics varen anar intervenint.

La Sra. Montserrat Pla, del PSC, manifestà que no han presentat cap candidat per coherència i que ells seguiran treballant de manera constructiva, aportant propostes i donant suport a les de l'equip de govern que considerin que són una millora per al poble, tal com han fet fins ara. També afegí que creuen que potser hi haurà un canvi, ja que la persona que fa d'alcalde marca molt la política i esperen que el seu treball serveixi per millorar culturalment, socialment i econòmicament Llagostera.

El Sr. Postigo, d'IC-EV, digué que s'adhereixen a les manifestacions fetes per la Sra. Sancho sobre en Narcís Casas; i que desitgen que el nomenament de la Sra. Sancho com a alcaldessa li vagi tan bé com sigui possible i que treballin tots plegats pel bé del poble.

El Sr. Noguera, d'ERC, també digué que s'adhereixen a les manifestacions fetes per la Sra. Sancho amb relació al Sr. Narcís Casas i que ells seguiran presentant mocions i treballant per Llagostera.

Seguidament, la Sra. Sancho donà les gràcies a tots pel seu suport i espera que d'ara endavant treballin junts, per tirar endavant el programa electoral que varen elaborar tots plegats per poder millorar Llagostera, ja que el Sr. Casas ha deixat un gran buit entre nosaltres i anar al seu darrere és difícil. Per això espera que entre tots millorem Llagostera.

SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA 11 DE DESEMBRE DE 1996

La sessió durà 3 hores aproximadament. S'acordaren els següents punts:

En primer lloc, es donà compte del Decret de l'alcaldia, de delegació de competències, nomenaments dels tinents d'alcalde i de membres de la Comissió de Govern:

1r.- Nomenar tinents d'alcalde als regidors:

- 1.- Fermí Santamaría Molero.
- 2.- Jordi Bayé Sureda.
- 3.- Fèlix Pallarols Negre.
- 4.- Fina Gispert Massa.

Els tinents d'alcalde substituiran aquesta alcaldia en la totalitat de les seves funcions i per ordre del seu nomenament en els casos d'absència, malaltia o impediment que la impossibiliti per a l'exercici de les seves competències, així com portar a terme les funcions d'alcalde en el supòsit de vacant de l'alcaldia fins a la presa de possessió del nou alcalde.

2n.- Designar els regidors que formaran la Comissió de Govern:

Fermí Santamaría Molero.
Jordi Bayé Sureda.
Fèlix Pallarols Negre.
Fina Gispert Massa.

3r.- Mantenir les mateixes delegacions que tenia atribuïdes la Comissió de Govern.**4t.- Delegar als regidors les atribucions següents:**

Fermí Santamaría: Governació, Policia, Hospital-Residència i Esports.

Jordi Bayé: Personal, Hisenda i Patrimoni, Foment de la Indústria i l'Ocupació.

Fèlix Pallarols: Urbanisme i Obres, Planejament urbanístic, Disciplina urbanística, Tercera Edat, Abastament d'aigua i Enllumenat públic.

Fina Gispert: Pagesia, Mercat i venda ambulant, ADF i Medi Ambient.

Yolanda Nohé: Llar d'Infants, Sanitat i Serveis Socials.
Narcís Llinàs: Parcs i jardins, Sanejament, Brigada, Escombraries i neteja viària i Cementiri.

5è.- Mantenir per a aquesta alcaldia les atribucions següents i aquelles que no hagin estat objecte de delegació:

PILAR SANCHO: Cultura, Escola d'Adults, Escola Belles Arts, Escola d'Artesania, Joventut, Biblioteca, Arxiu, Museus, Festes i Ensenyament.

El Sr.Postigo, d'IC-EV, després d'haver-se llegit les resolucions, va manifestar que no trobava correcte que no se'ls avancés els canvis del cartipàs en el Ple, i que ho fessin per la premsa.

La Sra.Sancho respongué que ella ho va dir durant una entrevista i que no es pensava que ho publicues-

sin. Va explicar que els canvis són deguts a petites reestructuracions. En el cas del Sr.Pareta, assumirà Festes i Ensenyament quan en prengui possessió. En l'àrea d'Esports, s'ha demanat al Sr.Santamaría si se'n podia fer càrrec, ja que Hisenda és un eix transversal que té vinculacions amb totes les àrees i vol una especial dedicació.

- ACTES:

Es van aprovar les actes dels dies 25-9-1996, 30-10-1996 i 4-12-1996, amb les següents esmenes:

6è.- En la intervenció del Sr.Bayé quan manifesta que es faci una reunió del Consell s'hi afegeix "abans de final d'any".

També a petició del Sr.Postigo s'afegeix en la intervenció de la Sra.Sancho, on s'explica el tràmit del projecte de la Bruguera, "no obstant ja es farà una reunió".

- PÒLISSA DE TRESORERIA PER PART DEL PATRONAT DE L'HOSPITAL-RESIDÈNCIA JOSEP BAULIDA:

Es donà compte de la necessitat de contractar una pòlissa de Tresoreria pel Patronat Municipal Residència Josep Baulida amb la Caixa de Girona per la quantitat de 2.690.000.-Ptes. en el termini d'1 any.

El Sr.Santamaría explicà que el motiu d'aquesta pòlissa és que encara hi ha pendent de cobrar una subvenció de l'any 1995 i tota la de l'any 1996.

El Sr.Postigo, d'IC-EV, mostrà la seva opinió sobre el tema de les subvencions, dient que potser s'hauria de fer més força per cobrar-les, potser fent una denúncia a través dels mitjans de comunicació. A més demanà l'obligació d'agafar gent de fora per rebre la subvenció.

El Sr.Santamaría respongué que ja s'hi està a sobre per cobrar-ho i que no hi ha cap compromís per escrit que obligui a agafar gent de fora.

El Sr.Navarro digué que ha de quedar constància per escrit de les coses i que s'hauria de tenir en compte que una part del dèficit l'ha provocat l'ingrés de gent de fora del poble.

Amb tot això, el Ple quedà assabentat de les resolucions de l'alcaldia.

- REGLAMENT DEL SERVEI D'ARXIU MUNICIPAL:

S'aprovà per unanimitat el Reglament del Servei d'Arxiu Municipal, que és un document elaborat per diversos tècnics arxivers.

El Sr.Postigo, d'IC-EV, opinà que el seu grup hi votà a favor, però que potser està pensat per ajuntaments més grans, ja que no s'adapta gaire a l'estructura de Llagostera.

- DONACIONS DIVERSES A L'ARXIU MUNICIPAL:

S'aprovà per unanimitat acceptar les donacions fetes pels Srs. Teresa Casadevall Colomer, Josep Blanch Vall-Iloera, Dolors Llinós Madí, Emili Pons Serarols, Josep Cantó Pagés i Lluís-Esteve Casellas Serra.

- DONACIONS AL MUSEU MUNICIPAL:

S'aprovà per unanimitat acceptar les donacions fetes pels Srs. Domingo Noguera Gispert i Esteve Fa Tolsanas.

- CONCESSIÓ DE L'EXPLOTACIÓ DEL BAR DE L'EDIFICI DESTINAT A LLAR D'AVIS:

S'aprovà, amb les abstencions del grup d'IC-EV, acceptar el Plec de Condicions que regirà el concurs per a l'adjudicació de la concessió del servei del bar de la Llar d'Avis.

El Sr.Pallarols aclarí que només s'adjudica el servei de bar, ja que la neteja és de tota la instal·lació que els incompliments els controlarà la Junta de la Llar d'Avis.

- MODIFICACIÓ I APROVACIÓ DELS ESTATUTS DEL PATRONAT MUNICIPAL D'ESPORTS:

El Sr.Bayé prengué la paraula, i digué que les al·legacions presentades pel partit del PSC feien referència a un gran nombre d'articles, i que un cop estudiades s'han acceptat les que eren aclaridores.

La Sra.Pla digué que ells creuen que potser hi ha massa gent a la Junta de Govern, però el Sr.Bayé contestà que és el que ells volen, que hi estiguin representades totes les entitats.

El Sr.Postigo, d'IC-EV, exposà que el seu partit hi votarà en contra perquè no s'ha consensuat la modificació i tampoc estan d'acord amb la figura del gerent, creuen que s'hauria de fer un reglament de funcionament.

El resultat de la votació fou el següent:

A favor 7 (CIU)

En contra 5 (PSC, IC-EV i ERC)

- APROVACIÓ EXPEDIENT MODIFICACIÓ CRÈDIT NÚM. 3/96:

El Sr.Bayé explicà que aquesta és la 3a. modificació de crèdit que es fa en el pressupost, ja que el recaptador facturava sempre l'últim trimestre de l'any següent, però ara en acabar-se el contracte, se li ha dit que les presenti aquest any.

També explicà que a les obres de l'edifici d'extensió, no estan compresos en el projecte un ascensor diferent del previst, la calefacció i d'altres. Això no vol dir que no es facin, sinó que es poden posar al pressupost de l'any vinent.

La Sra.Pla, del PSC, digué que ells consideren una falta de previsió haver de modificar el crèdit. A més, cre-

uen que no s'hauria d'haver utilitzat la partida d'arranjament de carrers, ja que convé arreglar-los.

El Sr.Navarro es manifestà també d'acord amb el que va dir la Sra.Pla.

El Sr.Pallarols explicà que no hagués estat lògic arreglar els carrers, ja que hi havia tot el tema de la instal·lació del gas.

El Sr.Navarro donà la raó al Sr.Pallarols però, no obstant això, es podria haver modificat la zona verda de la zona industrial i el mobiliari del Parc de la Torre.

El Sr.Llinàs respongué que està previst arranjament una zona verda al carrer Lleida, i pel que fa al mobiliari del Parc de la Torre, és un tema que portava el Sr.Casas i que a causa de la seva malaltia es va endarrerir.

El Sr.Noguera, d'ERC, demanà quin serà l'import del recaptador, i tornà a insistir que l'Ajuntament assumi la recaptació mitjançant els seus treballadors.

El Sr.Bayé respongué que el percentatge és el mateix que l'any passat, però que evidentment serà més ja que ha augmentat la quantitat recaptada.

S'aprovà amb el següent resultat:

A favor 7 (CIU)

En contra 5 (PSC, IC-EV i ERC)

- CONCURS PER ALS TREBALLS D'ASSESSORAMENT TÈCNIC I SUPORT ADMINISTRATIU AL SERVEI DE GESTIÓ TRIBUTÀRIA:

El Sr.Bayé explicà que només hi ha hagut una empresa que s'hi ha presentat, que proposava una reducció en l'horari d'atenció al públic, però que no se li ha concedit ja que s'ha d'ajustar al Plec de Condicions.

La Sra.Pla digué que el seu grup hi votarà a favor, però demanà si s'ha fet un estudi sobre el cost que tindrien altres opcions, com és el cas que l'Ajuntament assumís el servei.

El Sr.Postigo digué que ells s'abstindran perquè creuen que hi ha altres opcions, com és el cas de l'Ajuntament.

El Sr.Noguera digué que ells hi voten en contra, ja que creuen que hi ha altres opcions més econòmiques i igual de bones.

La votació quedà de la següent manera:

A favor 9 (CIU i PSC)

Abstencions 2 (IC-EV)

En contra 1 (ERC)

- APROVAR MODIFICACIÓ PREU PÚBLIC OCUPACIÓ VIA PÚBLICA BARS FESTA MAJOR:

Foren aprovats provisionalment els nous preus públics per instal·lació de bars en terrenys d'ús públic els dies de la Festa Major amb la següent votació:

A favor 7 (CIU)
En contra 2 (PSC)
Abstencions 3 (IC-EV i ERC)

Els nous preus són:

Bars.....1.125,-Ptes./m²

Per terrassa del bar..... 950,-Ptes./m²

- APROVAR L'ANNEX DEL PROJECTE DE PAVIMENTACIÓ DEL VEÏNAT BRUGUERA:

La Sra.Gispert explicà que és un annex al projecte de camins de la Bruguera que mancava a l'aprovació inicial i que ho ha valorat el mateix tècnic que ha fet el projecte.

També digué que és un requisit de la normativa i que ja hauria d'estar inclòs en el projecte, és a dir, es tractava d'un error inicial. També afegí que no és necessari fer un estudi d'impacte ambiental, ja que són camins existents i que només s'asfalten.

La Sra.Sancho va voler aclarir que l'Ajuntament mai no ha tingut la intenció d'imposar aquest projecte, només era per tal de millorar la qualitat de vida dels veïns. Per això s'ha obert un procés legal, i s'ha informat els veïns del cost i de la repercussió per cada propietari i se'ls escoltarà. Deixà clar que hi ha una subvenció de 27.000.000,-Ptes., però que si la gent del sector no ho vol, no es farà.

Els grups d'IC-EV i d'ERC hi estan en contra ja que creuen que s'haurien d'haver fet reunions i que no es varen donar totes les explicacions necessàries durant la campanya.

S'aprovà amb el següent resultat:

A favor 7 (CIU)
Abstencions 2 (PSC)
En contra 3 (IC-EV)

-SOL.LICITAR L'INCREMENT DE LA SUBVENCIÓ PER AL FINANÇAMENT DEL PROJECTE DEL VEÏNAT DE BRUGUERA:

La Sra.Gispert explicà que per tal d'obtenir més ajudes es demana a la Diputació de Girona una ampliació de 3.000.000,-Ptes. ja que és l'organisme on hi ha més possibilitats d'aconseguir-ho.

S'aprovà amb les abstencions dels tres partits contraris (PSC, IC-EV i ERC).

-MOCIONS:

- CIU i ERC: adhesió a una acció coordinada per la pau als Grans Llacs.

Proposen d'adreçar-se al Govern espanyol, a la Generalitat de Catalunya, a tots els ciutadans i ciutadanes de Catalunya per tal de manifestar-se davant l'agreujament

actual del conflicte a la zona de Ruanda, Burundi i el Zaire i davant l'èxode forçat de més d'un milió de persones en imminent perill per les seves vides. I també convocar a la mobilització el proper dia 29 de novembre a la plaça de Sant Jaume de Barcelona, a les 8 del vespre, i a accions coordinades a nivell local, entre altres.

La Sra.Sancho proposà que l'ajuda es podria fer a través del Fons Català de Cooperació.

El Sr.Postigo digué que potser s'haurien de plantejar els criteris i principis així com les actuacions que s'haurien d'emprendre perquè tot el poble hi participés.

La Sra.Sancho digué que en aquest cas el Casal ja està fent una campanya, en la qual l'Ajuntament col.laborarà.

La moció s'aprovà per unanimitat.

- PSC: Nomenar un inspector municipal d'obres.

Proposen nomenar un inspector municipal responsable del seguiment de tota mena d'obres autoritzades per la Corporació.

La Sra.Pla explicà que no demanen una persona nova, sinó que als tècnics que hi ha se'ls encarregui aquesta feina, ja que es fan moltes obres sense llicència i els carrers estan en molt mal estat.

El Sr.Pallarols explicà que en el tema dels carrers es deixa passar un temps perquè el terreny s'assenti, i és que els tècnics del gas ho han aconsellat. A més, ells ja varen garantir que els arreglarien. En el tema del seguiment de les obres, els tècnics s'ocupen de les obres importants i la Policia emet un informe si detecta obres sense llicència.

El Sr.Noguera preguntà que si el tema està tan controlat, com és que s'hagin fet tantes construccions il.legals a les urbanitzacions. El Sr.Pallarols respongué que hi ha expedients iniciats per infraccions urbanístiques.

El Sr.Navarro i el Sr.Postigo es mostraren negatius, ja que consideren que hi ha manca de voluntat política a fer complir la normativa, és a dir, que quan es concedeix una llicència en la majoria dels casos les obres que es fan no s'ajusten en res, però també afegiren que són conscients que això no només passa a Llagostera, sinó a la majoria de municipis. Pensen que potser hi hauria d'haver criteris uniformes per evitar precisament aquesta discrecionalitat.

La moció fou rebutjada amb el resultat:

En contra 7 (CIU)
A favor 3 (PSC i ERC)
Abstencions 2 (IC-EV)

- PSC i ERC: Posar el nom d'Isabel Vilà a un carrer, plaça o avinguda.

Proposen donar el nom d'Isabel Vilà al proper carrer, plaça o avinguda que s'obri al poble, ja que va ésser una dona rebel que va lluitar i treballar contra els corrents de pensament de la seva època.

La Sra.Sancho digué que són sensibles a la inquietud que hi ha per donar protagonisme a la figura d'Isabel Vilà, ara s'editarà un llibre especialment dedicat a ella, amb el treball fet pel Sr.Francesc Ferrer i Gironès. Malgrat això, pensen que Llagostera hauria de fer una regulació per determinar en quins casos es donarà el nom d'un carrer a una persona. Per tant, proposà que es fes una comissió per elaborar un reglament, ja que hi ha molta gent que vol que es posin noms determinats.

La Sra.Pla i el Sr.Noguera van retirar la moció.

- PSC i ERC: Convocar una reunió amb els veïns afectats dels veïnats de Bruguera, Gaià i Panedes.

Proposen que es convoqui una reunió informativa amb els veïns afectats pel projecte de pavimentació del camí d'accés al nucli de la Bruguera.

La Sra.Pla, com que ja s'ha convocat una reunió, retirà la moció.

- IC-EV: Canvi de configuració de les voreres de l'actual trama urbana.

Proposen que hi hagi un canvi de configuració de la via pública, pel que fa a les voreres, ampliant-les a fi de reduir l'impacte que la circulació rodada té en la població i per tal de donar al vianant la prioritat que es mereix en el terreny de la mobilitat.

El Sr.Pallarols digué que la moció obligaria a fer una important inversió i que l'equip de govern s'ha marcat una línia d'actuació i prioritats com són: el Carrilet, el Puig del General, la Travessera de Sant Feliu i les unitats d'actuació núm. 4 i 5 i que, per tant, no seria possible assumir-ho.

La Sra.Sancho afegí que no es pot aprovar perquè es desconeix quin abast pot tenir. Proposà que es deixés sobre la taula per estudiar-ho més a fons.

El Sr.Postigo manifestà la seva conformitat de deixar la moció sobre la taula.

- IC-EV: Col·locar aparcaments per a bicicletes.

Proposen que es col·loquin aparcaments per a bicicletes en els espais propers a locals públics (com poden ésser l'Institut, la Biblioteca, les escoles, el Dispensari Municipal, etc) i en altres espais (com la Plaça de Catalunya), per tal d'afavorir l'ús d'un transport respectuós al màxim amb el medi ambient. També, que s'adopti un paper actiu en la consecució del projecte de transformació de l'antic traçat del carrilet en carril-bici.

La Sra.Sancho explicà que en el cas concret de l'Institut, s'han tingut contactes amb la Direcció del Centre i l'APA i que de cara al proper any se'n posaran una trentena.

La moció s'aprovà per unanimitat.

- ERC: Sol·licitar un informe tècnic de l'abocador de Solius al departament de Medi Ambient i declarar la voluntat de l'Ajuntament de clausurar-lo en el termini més breu possible.

La moció es modificà dient que s'elaborés un informe tècnic que garantís que a l'abocador de Solius no es poden produir esllavissaments ni ruptures de cap de les seves fases.

La moció renovada fou aprovada per unanimitat.

SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DEL DIA 12 DE DESEMBRE DE 1996

La Sra.Sancho manifestà que el motiu de la urgència és el fet que la Pòlissa de Tresoreria de la Residència Josep Baulida no pot esperar. La sessió durà un quart d'hora aproximadament.

- RATIFICACIÓ URGÈNCIA DE LA CONVOCATÒRIA:

El Ple ratificà la urgència de la convocatòria per unanimitat.

- RATIFICAR UN ACORD DE LA JUNTA DEL PATRONAT MUNICIPAL RESIDÈNCIA JOSEP BAULIDA RELATIU A LA CONTRACTACIÓ D'UNA PÒLISSA DE TRESORERIA:

El Ple es donà per assabentat de la contractació d'una Pòlissa de Tresoreria de 15.000.000,-Ptes. amb la Caixa de Girona.

- DIMISSIÓ DEL SR.ANTONI NAVARRO ROBLEDO COM A MEMBRE DEL PATRONAT MUNICIPAL I RESIDÈNCIA JOSEP BAULIDA I NOMENAMENT DE LA SRA.MONTSERRAT PLA FONT:

El Sr.Noguera manifestà que, tal com es va pactar, es farien rotacions entre els grups de l'oposició per participar en els Organismes Autònoms i que en el Ple de 30-10-1996 ja es va fer el canvi en la Mancomunitat de l'Abocador de Solius; proposà que s'aprovés el canvi en el Patronat Municipal de la Residència Josep Baulida.

Per unanimitat s'aprovà la renúncia del Sr.Antoni Navarro Robledo i nomenar a la Sra.Montserrat Pla Font com a representant de l'Ajuntament en l'esmentat Patronat.

**SESSIÓ ORDINÀRIA DEL DIA 29 DE
GENER DE 1997***

La sessió durà dues hores aproximadament. No hi va assistir el Sr. Fèlix Pallarols. S'hi van acordar els següents punts:

Un cop declarat obert el Ple, el Sr. Postigo, regidor d'IC-EV, demanà la paraula per incloure en aquest ple una moció que declaraven d'urgència: que l'Ajuntament faci un préstec a l'IES de Llagostera, per ajudar a liquidar els deutes que tenen.

El Sr. Postigo i el Sr. Navarro explicaren que estan informats que l'IES tenia encara pendents de pagar els deutes de: llum, telèfon i neteja. Això es deu a que encara no els ha arribat l'Assignació Trimestral que reben del Departament d'Ensenyament. Així que demanen si l'Ajuntament els pot fer una préstec per liquidar-ho i que, un cop haguessin rebut els diners que els pertoca, ho tornessin a l'Ajuntament.

La Sra. Sancho, opinà que no trobava bé que ho demanessin a través del partit d'IC-EV, sinó que l'IES hauria d'haver anat a l'Ajuntament i exposar el tema, tal i com ho ha fet altres vegades, ja que sempre se'ls ha escoltat i ajudat en tot el què s'ha pogut. Finalment, es va decidir era un tema que s'havia de parlar i estudiar i que s'inclouria al pròxim ple.

La votació quedà:

En contra (6) CIU

A favor (5) IC-EV, ERC i PSC.

El Sr. Jordi Noguera, regidor d'ERC, també demanà la paraula per incloure la moció d'unir-se al "Reconeixement Olímpic Català de les Federacions Esportives Catalanes", per demanar suport a la Generalitat i al Govern Espanyol a la creació de les seleccions catalanes i Comitè Olímpic de Catalunya.

S'acordà que la moció entraria al pròxim ple, ja que també s'hauria d'estudiar.

De moment, la votació fou:

En contra (6) CIU

Abstenció (4) IC-EV i PSC

A favor (1) ERC

- ACTES:

S'aprovaren per unanimitat les actes dels dies 11-12-1996 i 12-12-1996.

*L'acta del ple de gener encara no estava aprovada quan es va tancar edició. Aquesta és una transcripció feta pel Col·lectiu de Redacció.

**- POSSESSIÓ DEL SR. JOAN PARETA FAUSELLAS
COM A REGIDOR MUNICIPAL:**

El Sr. Joan Pareta Fausellas, pren possessió com a Regidor Municipal.

- CREACIÓ DE LA JUNTA PORTAVEUS:

S'aprovà, amb l'abstenció del grup d'IC-EV, la creació d'una Junta de Portaveus on hi serà representat un membre de cada partit. Aquest canal de diàleg entre els diferents partits servirà per parlar dels temes que es volen i porten al ple.

El grup d'IC-EV, es va abstenir ja que no estan d'acord amb la quantitat de 5000 ptes. d'indemnització per assistència.

- REGLAMENT D'HONORS I DISTINCIONS MUNICIPALS:

S'aprovà per unanimitat aprovar inicialment el Reglament d'Honors i Distincions Municipals, per poder posar noms als carrers i plaques de distinció, ja que s'haurà de nomenar un instructor perquè ho reguli.

- CORPORACIÓ EN LA MANCOMUNITAT INTERMUNICIPAL DE LA CONCA DEL RIDAURA:

S'aprovà per unanimitat, a causa de la defunció del Sr. Narcís Casas, designar a la Sra. Pilar Sancho Espigulé com a representant de la Corporació en la Mancomunitat Intermunicipal de la Conca del Ridaura.

**- CONSELLS ESCOLARS DEL CEIP LACUSTÀRIA I
L'IES DE LLAGOSTERA:**

S'aprovà per unanimitat, designar al Sr. Joan Pareta Fausellas com a representant de l'Ajuntament als Consells Escolars del CEIP Lacustària i l'IES de Llagostera.

El grup d'IC-EV, manifestaren que tot i que hi estan a favor, no varen trobar correcte que el Sr. Joan Pareta Fausellas ja hagués assistit a l'última reunió del Consell Escolar com a representant de l'Ajuntament, perquè encara no en formava part. La Sra. Sancho aclarí que va ser idea d'ella, per així ja poder-lo presentar com a futur representat.

- CONVOCAR SUBHASTA DE FINQUES DE PROPIETAT MUNICIPAL:

S'aprovà per unanimitat, convocar subhasta per a l'alineació de les diverses finques de propietat municipal. Les parcel·les edificables estan situades a la diver-

ses urbanitzacions de Mont-Rei, La Mata, Mas Gotarra i a l'Avda. Gironès.

-ILLA D'HABITATGES:

S'aprovà per unanimitat, deixar sense efecte l'expedient que modificava l'alçada dels habitatges de l'illa situada entre la Ctra. de Tossa, Plaça del Carril i carrer Barcelona, sol·licitada per Promocions Boadella.

- PRESSUPOST DE LA UNITAT D'ACTUACIÓ Carrilet-1:

S'aprovà el pressupost desglossat de la U.A. Carrilet-1, convocar una subhasta per a la contractació de les obres i el Plec de Condicions per les quals es regirà.

El grup del PSC, manifestà el seu desacord en alguns punts. El grup d'IC-EV, també va manifestar que no trobava correcte tota la intervenció que hi ha hagut per part de l'equip de govern, i que no s'han tingut en compte moltes coses.

La votació fou la següent:

A favor (7) CIU

En contra (1) IC-EV

Abstenció (4) PSC, IC-EV i ERC.

- QUOTES URBANÍSTIQUES DEL PROJECTE DE L'U.A. Carrilet-1:

S'aprovà, amb les abstencions dels tres partits contraris, el repartiment de les quotes urbanístiques per a

l'execució del projecte d'urbanització de la Unitat d'Actuació Carrilet-1.

-CANVI DE DESTINACIÓ DE LA SUBVENCIO DONADA PEL NUCLI DE LA BRUGUERA:

S'aprovà, amb l'abstenció dels tres partits contraris, sol·licitar al Departament de Governació de la Generalitat de Catalunya, el canvi de destinació de la subvenció de 12.000.000 Ptes., atorgada per la pavimentació dels camins d'accés al nucli de la Bruguera. Aquest canvi és degut a que no es portarà a terme la pavimentació del nucli de la Bruguera, ja que els veïns no hi han estat a favor. La subvenció donada, es destinaria per ampliar el Col·lector de Sanejament, i augmentar la subvenció d'urbanització de la Ctra. de Tossa.

-MOCIONS:

- IC-EV: Instal·lació del servei de deixalleria al municipi.

La moció d'instal·lar un servei de deixalleria en el municipi no fou aprovada, ja que la Sra. Sancho explicà que, tot i estar d'acord amb el contingut de la moció, l'equip de govern ja té en marxa aquest projecte, ja que el pressupost que s'està elaborant contempla aquesta inversió i que és previst instal·lar-la a la Zona Industrial.

Foto: Carles Oliveras

TALLERES

Reparació i Venda de tota mena de
maquinària agrícola, jardineria i forestal

Crta. de Tossa, 13
Tels. : (972) Part. 83 03 89 - Taller 80 56 84

17240 - LLAGOSTERA

DDISENY
INTERIORISME COMERCIAL
Maiana, 3 17240 LLAGOSTERA
Tel 805519 Fax 830527 E-mail: rali@grn.es

DECORACIÓ
PROJECCIÓ
I
REFORMES
DE
LOCALS
COMERCIALS

* P. RABASEDAS - M. BOADELLA, C.B.
CONFECCIONS - GÈNERE DE PUNT
LLENGERIA - CORSETERIA
ROBA DE CASA

Plaça Catalunya, 1 - Local A
Tel. (972) 83 05 46
17240 LLAGOSTERA

OPEL

Taller J. SAGUÉ, S.L.

XAPA - PINTURA - MECÀNICA EN GENERAL
Tel. i Fax (972) 83 02 43

C/ Cantallops, 6-10 - 17240 Llagostera

PRODUCTOS DE CORCHO Y LOMERADO S.A.

Carrer Lleida, s/n
Telèfon 83 00 20
LLAGOSTERA

Servei de pneumàtics
Nacionals i d'importació
Llantes d'Alumini
Cargols Anti Robatori
Recautxutats

Tel. 80 50 85

C.I.F. G-17217688

C/. Ramal, s/n

17240 LLAGOSTERA (Girona)

Pinsos Viñas de Llagostera, S.L.

Crta. Sant Feliu, Km. 22
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Tel: 83 01 90
Fax: 80 54 53

Impremta
NONELL

Tel: (972) 83 00 45 - Fax: (972) 80 54 94
Concepció, 27 17240 LLAGOSTERA (Girona)

Productes transgenètics, miopia actual

Quan cau a les nostres mans un article sobre avenços tecnològics, ens quedem bocabadats. És aleshores quan dins meu neix un goig que sembla haver trencat aquella maledicció bíblica: guanyaràs el pa amb la suor del teu front. Ens asseguren el pa aquests avenços proliferadors, o és possible que arribi el dia que ni amb la suor del nostre front puguem guanyar-nos el pa, i tinguem gana?

S'ha parlat molt sobre la dignitat de l'individu. Les democràcies han afirmat que el benestar de l'individu és la fita dels seus governs, les religions han deixat la pregària i la salvació en mans del mateix individu, la literatura s'ha preocupat per augmentar el coneixement sobre l'home mateix i la psicologia practica la teràpia: L'home és l'amo del seu propi destí. Sota aquestes condicions, l'individu resulta un membre actiu i productiu dins d'una cultura controlada pels qui s'han esforçat per a ser escollits controladors. La meua proposta escrivint aquest article aspira a esdevenir contra-controladora, i de ben segur que el primer pas en el contra-control d'una instància poderosa (com és l'economia) és enfortir al qui és controlat. Enfortir-lo informant-lo de què hi ha i de quines són les conseqüències més generalment intuïdes per un futur no molt llunyà.

Cultivar fruites i hortalisses a partir de llavors "creades" biològicament mitjançant la manipulació genètica de bacteris és el que s'anomena cultiu d'hivernacle. Els productes resultants d'aquest cultiu són els productes transgenètics. Les empreses multinacionals tenen un gran interès a obrir mercats nous al voltant d'aquests productes. El principal motiu és el seu baix cost i la gran demanda per part d'uns compradors

que es mostren indiferents enfront la qualitat del que compren. Val a dir que hi ha forces en contra, grups ecologistes que recomanen consumir productes que no hagin estat fruit d'una agricultura manipulada, però no hi ha prou força per portar a la crida un boicot mundial d'aquests productes transgenètics. La part científica creu que el tema s'ha "desmadrat" com el cas de les vaques enfollides (molts anglesos són avui testimonis dia rera dia d'aquest passat "desmadre"). Per altra banda, hi ha qui creiem que l'ús de la manipulació genètica no pot portar a res més que no sigui desestabilització. Desestabilització sobretot a tres bandes: a nivell agrícola-professional, a nivell biològic i a nivell del propi individu.

Per una banda, Jeremy Rifkin, expert economista americà, preveu el final de tot això: "No hi haurà gra, ni plantes, no hi haurà collita ni paguesos. Què passarà amb els milers d'agricultors sense feina? Per altra banda l'objectiu de la manipulació genètica de les llavors és donar avantatges a la planta dins de l'ecosistema, per exemple fent-la resistent als herbicides. Què ocorre? Aquests productes transgenètics són organismes vius la qual cosa crea certa imprevisibilitat. És a dir, poden mutar (canviar els seus gens degut a un entorn diferent) i convertint-se ells mateixos en males herbes resistents als herbicides i estenent-se per

les grans superfícies de terreny. És aleshores quan es parla que la diversitat biològica del planeta està en perill.

I enmig d'aquest desequilibri econòmic biològic, l'home. L'home que mig convençut pel discurs del "capità enciam" sel.lecciona les seves deixalles diàries seguint criteris de colors, i esbufa quan la bossa de les llaunes pesa molt més que les de les deixalles orgàniques; l'alimentació en conserva n'és la causa. I és que en el trafegós dia, ni té temps per recaure sobre la qualitat dels aliments ingerits! I és quan aleshores escolta el demòcrata, el capellà i visita el psicòleg, i no té ni el més mínim remordiment d'adular-se com el gran individu que els altres li recorden que és. I així segueix, sense parar compte en el fet que l'adulació enforteix la conducta, però és discutible que tingui algun valor final de supervivència.

Jenny

"No hauríem de llegar a les nostres futures generacions una sèrie de problemes de salut per culpa de la nostra miopia actual"

PLANTES FRUITERES

PLANTES ORNAMENTALS

Interiors i Exteriors

FALGUERAS

A LLAGOSTERA
C/ Camprodon, 39
Carretera Girona a Sant Feliu
Tels. (972) 83 07 72 i 80 55 79

PLANXISTERIA i PINTURA

ALBERT

Albert Mallorquí i Guich

Ctra. Tossa, 45
Tel. 80 53 09

17240 LLAGOSTERA

M.ª Assumpció Llobet

Centre d'Estètica

C. Almogàvers, 22
Tel. 83 01 47

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Transports

PAYRET

Servei diari a Barcelona

C/Cantallops, 2
Tel. (972) 83 02 56
17240 LLAGOSTERA

a Barcelona: Tel. (93) 300 29 14-98
ESCAPA, S.A. - C/Alaba, 51
Agrupats: C/ Bolívia, 46 - 52

Granja

Especialitats en:
Xocolates, Cremes, Entrepans...

Dolors Carreras

Joan Maragall, 10
Telèfon 80 54 37

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

TEIXITS I

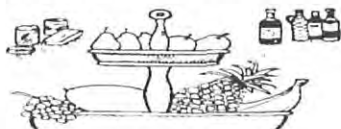
RETAILS
trini

Es fa a mida tota classe de roba.

També hi trobareu servei de TINTORERIA

Sempre al vostre servei
Carrer Albertí, 16 - Tel. 83 09 83
LLAGOSTERA

Fruites i Queviures

CAN MADÍ

C/ Almogàvers, 8 - Tel. (972) 83 00 98
17240 LLAGOSTERA

Mobles Cateura

- * MOBLES EN GENERAL I A MIDA
- * MOBLES DE CUINA
- * TAPICERIA

Exposició i Venda:
Carretera Tossa, 7 - Tel. 83 09 95

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Lloveras i Roca exposen a Girona

El dia 3 de gener dos dels nostres pintors locals, Joan Roca i Josep Lloveres (Tino) inauguraven la seva exposició conjunta a la Cafeteria-Bar Cala Munda de Girona. La llarga tradició pictòrica del nostre poble sembla que no s'esvaeix.

Roca i Lloveres tot i exposar junts entene la pintura de dues maneres molt diferents.

En Joan pinta paisatges, per si mateixos bucòlics, que donant-los una lluminositat molt brillant i càlida, (com un migdia d'estiu) aconseguix ressaltar, encara més, la bellesa que s'escapa de l'ull del simple espectador. És un pintor realista, minuciós i delicat, a qui no s'escapen els petits detalls.

La pintura d'en Tino recorda els pintors impressionistes de principi de segle. Sense fugir d'escenaris vistosos dona més importància a l'obra que a la realitat que plasma. És una pintura expressiva, que a vegades pels traços grossos i valents ratlla l'agressivitat. I és que més d'una ve-

Foto: Pau Bassets

gada m'ha comentat: "S'ha de pintar amb mala llet".

A l'exposició es podien contemplar 10 peces d'en Joan, totes olis (alguns pintats amb espatula) i 9 pastels d'en Tino. El nivell d'assistència el podem considerar adequat, el lo-

cal es veia ple però els dos pintors van poder dedicar una estona a gairebé cada visitant. L'únic aspecte potser negatiu és la falta de llum a dos quadres que al estar davant una vidriera es deu solventar durant les hores de sol.

Pau Bassets

Menjars "CAL DEGOLLAT"

83 01 29
83 11 25

Carrer Sant Feliu, 55
17240 LLAGOSTERA

TALLERES

Servei de Grua Permanent

17240 - LLAGOSTERA

Ctra. de Tossa, 13
Tels. : (972) Part. 83 03 89 - Taller 80 56 84

Francesc Ferrer presenta el seu llibre *Isabel Vilà, la primera sindicalista Catalana*

Aquesta obra és la primera de la col·lecció Llibres de Crònica, de l'Arxiu Municipal

El llibre *Isabel Vilà i Pujol*, la primera sindicalista catalana, escrit per l'exsenador i diputat independent per ERC al Parlament, Francesc Ferrer, va ser presentat el dia 21 de desembre a Llagostera, on Vilà va viure durant vint anys. El volum que obre la col·lecció Llibres de Crònica -de l'Arxiu Municipal- reivindica la tasca que va dur a terme aquesta dona, reconeguda republicana però fins ara desconeguda en el seu vessant sindicalista. Segons Ferrer, és destacable el seu caràcter rebel "que va trencar pautes i que encara avui pot ensenyar a les dones com treballar i com lluitar.

Isabel Vilà va néixer a Calonge el 1843, tot i que va viure durant molt temps a Llagostera. Va ser enlairada a la categoria d'heroïna per la seva participació en la revolta republicano-federal de 1869, coneguda com el Foc de la Bisbal i va ajudar a implantar Primera Internacional (AIT) al Baix Empordà i la Federació Local de l'Associació Internacional de Treballadors a Llagostera. D'altra banda, va participar en la campanya Fora Quintes, en la sol·licitud d'una biblioteca per als obrers

Francesc Ferrer i Pilar Sancho durant la presentació. Foto: Dani Moll.

de Llagostera i va contribuir a millorar les condicions dels obrers, sobretot dels nens. Per aquesta última reivindicació, l'any 1873, es va guanyar el mot de "la cinc hores", ja que va lluitar especialment per l'acompliment d'una nova llei que limitava a cinc hores la jornada de treballadors menors de 13 anys. Després de la caiguda de la Primera República es va exiliar a Carcasona on es va formar com a mestra. Va tornar a Catalunya el 1880 i va traslladar-se a viure a Barcelona, on va fundar un col·legi. Fruit de la seva tasca, més endavant li van demanar que dirigís l'Escola Racionalista de Nenes a Sabadell, feina que va acceptar. Isabel Vilà va morir el 1896,

quan era titular d'una escola gratuïta de nenes.

El llibre de Francesc Ferrer és el que enceta la col·lecció d'Els llibres de Crònica, un nou format per a deixar impreses aquelles obres que necessiten més extensió que els temes que s'editen, des de fa uns anys, a la publicació Crònica, de l'Arxiu Municipal.

La dona i el treball

El mateix dia, després de la presentació del llibre, es va inaugurar l'exposició *La Dona i El Treball*, a l'Arxiu Municipal. Aquesta mostra de fotografies, que va estar oberta al públic fins el 12 de gener, recopilava un seguit d'imatges relacionades amb les dones de Llagostera i el món del treball fora de casa, en tots els àmbits i sectors, des de les fàbriques de suro fins a les cosidores, passant per la dona a pagès.

Sònia Genóher

La poesia d'en Peio omple el Casino

La presentació de "Recorda el que no vols recordar", un èxit d'assistència

El teatre del Casino Llagosterenc és el marc que va escollir el doctor Pompeu Pasqual Coris, conegut per tothom com en Peio, per fer la presentació del seu llibre "Recorda el que no vols recordar" on -com incita a pensar el títol-, recorda amb molt de sentiment la seva experiència de vida com a metge rural i com a persona.

L'acte va començar amb una breu introducció del popular presentador i amic del doctor, Josep Puigbó, que va actuar durant la presentació com a mestre de cerimònies i enllaç entre actes. El senyor Gelabertó, amic d'en Peio des de la seva època universitària, va recordar anècdotes i moments, fent èmfasi també en altres facetes creatives del doctor Pasqual, conegudes i reconegudes per tothom, com la pintura o la ceràmica. Seguidament, dos coneguts rapsodes locals, Imma Petit i Joaquim Aiguabella -integrants del grup de teatre Pimpinella- van recitar un seguit de poemes del llibre i, amb gran sentiment, van aconseguir entendre el públic que omplia de gom a gom el teatre fins al punt d'emocionar el propi autor.

El punt culminant de l'acte va tenir lloc quan en Peio va pujar a l'escenari i, de forma espontània i emocionada, va agrair al públic la seva presència i va recordar el suport obtingut per molta gent i els motius que l'havien portat a realitzar la seva obra. Arribat aquest moment, la presentació del llibre, que ja des dels

iniciis va ser multitudinària, va transcendir en un homenatge de la gent

per la labor que ha portat a terme durant tots aquests anys el doctor Pasqual tant per Llagostera com pels llagosterencs.

Per cloure l'acte, hi va haver una molt llúida actuació de Diego Rey, cantautor molt vinculat al poble, que va interpretar, entre altres, dos poemes del doctor Pasqual musicals.

Jordi Comas
Foto: C. Oliveras

Com ho diem, com ho hauríem de dir

Si la societat actual creu, com expressa el nostre Estatut, la Constitució espanyola i la Declaració universal dels drets humans, en la igualtat de sexes, també ho hauria de reflectir en el llenguatge en què s'expressa i fomentar-ne un ús no discriminatiu per raons de sexe.

Tots plegat hauríem de fer l'esforç d'usar la llengua, també en l'àmbit quotidià, d'una manera no sexista.

Fins fa no gaire, els diccionaris donaven molta informació del context social de l'època, quan feien referència a les entrades femenines de professions o càrrecs i ho feien d'una forma subordinada de la professió o càrrec del marit. **Farmacèutica** o **alcaldessa** es referien a "la muller del farmacèutic i de l'alcalde".

Hi ha expressions que, segons siguin en gènere femení o en gènere masculí, prenen un sentit o un altre. Un home públic i una dona pública, evidentment, no tenen el mateix significat; en el primer cas té un valor positiu i en el segon, pejoratiu.

Hauríem d'abandonar la creença que algunes professions, oficis i càrrecs són exclusivament femenins o masculins. No hauríem de tenir els prejudicis que facin pensar que una secretària de direcció sempre hagi de ser una dona o que només una dona pugui encarregar-

se de la neteja o que només els electricistes i conserges puguin ser homes.

Hi ha fórmules que podem utilitzar per incloure tots dos gèneres i així evitar la marca d'un de sol. Podem dir **els nens i les nenes, els avis i les àvies** però també podem fer servir noms col·lectius com ara **les persones interessades** millor que no pas els interessats, perquè hi hauríem d'afegir **i les interessades; els drets humans**, millor que no pas els drets de l'home, **el jovent del poble**, en comptes de els joves i les joves del poble; **el professorat, la direcció, la regidoria i l'alcaldia**, millor que no pas els professors i professores, el director i la directora, el regidor i la regidora, l'alcalde i l'alcaldessa. També podem utilitzar altres noms col·lectius com ara **la ciutadania** (el diutadà/ana), **el públic, el veïnat**. etc.

S'ha de considerar desterrat el tractament de *senyoreta* per a les dones no casades. Totes les dones són senyores, si volem utilitzar un tractament femení de respecte.

Laura Jaime i Femenia

Constructor d'Obres

C/ Músic Aguiló,3
Telèfon (972) 83 04 17

17240 Llagostera
(Girona)

PAUHER SCHOOL
Idiomes

Angel Guimerà, 7 bis
Tels. 80 51 63 - 32 12 24

17240 LLAGOSTERA

Accèssit del I Concurs Literari Sant Jordi 1996 (Categoria Adults)

Amor Calcat

De vegades em trobo gent que em diu que els fracassos amorosos són inevitables, i aleshores penso que la vida és més complicada del que suposen. I és que no puc oblidar la meua experiència. Vaig estar molts anys perdut, anant d'un amor a l'altre i plorant enrabietat cada vegada que em deixava la xicoteta. Eren temps difícils i tristos; em sentia estrany i marginat. Però un bon dia, després d'arribar a Barcelona, vaig conèixer la Maria i vaig saber que ella podia fer-me feliç. Llàstima que després em sortissin aquells grans tan enormes a la cara.

Encara recordo el que em va dir el doctor Matagazos:

- És evident que menges massa xocolata, Antonello. De tota manera, et receptaré aquestes pastilles perquè et vagin marxant els grans.

Aquelles paraules no em van tranquil·litzar gens, més que res perquè no menjava xocolata des de feia anys. Però no vaig dir-li res per no contradir-lo. Suposo que sóc massa tímid. El cas és que cada vegada estava més angoixat i al cap d'uns dies, en comprovar que, a la meua cara, ja no hi podien caber més grans, vaig tornar a la consulta del doctor Matagazos.

- I dius que no has menjat xocolata? I embotit, tampoc? Noi, no ho entenc pas. Serà millor que et prenguis aquestes altres pastilles, a veure si et fan efecte - em va dir mentre em mirava fixament amb els seus ulls color d'antracita.

Aquella mirada revelava de totes totes que la meua malaltia no era gens comuna, i em vaig animar a preguntar.

- Té solució això meu?

- Escolta bé el que et diré, Antonello. Hi ha casos de gent que s'ha curat, però encara no se sap ni com ni per què.

- I aquestes pastilles que m'ha receptat em poden ajudar?

No em va dir pas que no. Era obvi que ho tenia bastant fotut, però la resposta ambigua del doctor Matagazos em va donar ànims per tirar endavant. En sortir al carrer estava esperançant i confús.

Al cap d'una setmana només tenia tres o quatre grans a la cara, suposo que per efecte de les pastilles. Em sentia aixafat, però, a poc a poc, vaig anar millorant, i un parell de dies després, fins i tot vaig anar a jugar a esquaix amb el meu amic Flavio, que també treballa a l'Agència de Detectius Giovanetti. Amb tot, no estava tranquil. Em sentia millor que mai, però no des-

cartava que la malaltia pogués atacar-me de nou. Dues setmanes després gairebé no hi pensava, en això, més que res per no imaginar-me els efectes que podria tenir en el meu futur amb la Maria. Érem realment feliços i no volia ni plantejar-me la possibilitat d'haver de viure sense ella.

Em passava hores i hores escoltant-la mentre em parlava dels seus projectes. M'imaginava el periodisme, la seva professió, com un gran oceà que constantment ofereix revelacions. La Maria treballava en un prestigiós diari de Barcelona, i les seves bones notes a la facultat li havien permès estudiar a Nova York amb John François i Ronald Morrison, tots dos molt famosos en el món de la comunicació. Un dia m'explicava els sistemes que recomanaven per aconseguir les informacions i va fer servir l'expressió *gatekeeper*.

- No sé pas què és això - vaig confessar.

- És molt senzill. És un mètode per descobrir, destacar i difondre tot allò que sigui important. En François sempre diu que es tracta de transformar les "notícies brutes" en relats aprofitables.

- Quina edat té aquest home?

- Quasi seixanta anys. Però no creguis que és vell. Moltes periodistes estan enamorades d'ell - va comentar esbossant un somriure i mostrant-me aquella dentadura tan peculiar, desigual però irresistiblement atractiva.

- Espero que no sigui el teu cas...

- Estàs gelós? Però si fa dos anys que no el veig!

- Només feia broma, Maria, només feia broma...

Però ben aviat tindria motius per estar gelós d'en François. Tres dies després d'aquella conversa, la Maria va rebre una carta del seu antic mestre. La convidava a assistir a unes jornades sobre la construcció de la notícia que es feien a París, a les quals anirien les principals autoritats mundials en la matèria. Per una banda, estava satisfet en comprovar que la meua xicoteta tenia tan bones relacions amb un home de tanta reputació, però per l'altra sentia un cert desfici.

Ella ho va notar i em va preguntar:

- Quina excusa puc donar-li per no anar-hi?

- Et sembla desconsiderat dir-li que no?

- Li dec quasi tot el que sé, a aquest home.

- Doncs no li diguis que no. T'acompanyaré a París.

- De debò ho faràs? Que bé! Gràcies, Antonello, gràcies.

PREMI SANT JORDI

Va acceptar la meua proposta amb entusiasme. Però el dia que havíem d'agafar l'avió em sentia fatal i, en emmirallar-me, vaig comprovar que tornava a tenir la cara plena de grans. El meu aspecte era impresentable i, si no volia que la Maria s'avergonyís de mi, havia de renunciar al viatge. No vaig dir-li res fins que faltava mitja hora per trobar-nos, com si esperés que de sobte es produís un miracle, però finalmet li vaig haver de comunicar que no l'acompanyava.

- Una altra vegada aquests grans? Faries bé de tornar al metge, perquè això no és pas normal. Ho sento molt, rei meu; però ara ja li he dit a en François que hi aniria...

- Tranquil·la. Ja ho entenc.

Va haver de marxar ràpidament i ens vam acomiadar amb un petó breu als llavis. Estava trist, molt trist, però em consolava en comprovar que la Maria no comprenia la magnitud de la meua malaltia. Aquest sentiment positiu va durar poc, perquè els grans ben aviat em van omplir tota la cara i es van començar a estendre pel cos. Vaig anar a veure el doctor Matagazos i em va receptar les mateixes pastilles de l'altra vegada. Cada cop tenia més clar que estava molt greu i que potser patia una malaltia incurable. Uns dies després vaig començar a millorar i quan la Maria va tornar i em va veure ja estava molt millor, tot i que la seva mirada verda oferia un matís desconegut i alhora revelador. Era com si hagués descobert de sobte que la meua salut era molt fràgil, potser massa fràgil.

No volia parlar d'aquest tema, però quan va insinuar que podria haver-la acompanyat a París em vaig enfadar i li vaig explicar que, malgrat que el metge no havia estat gaire explícit, tot semblava indicar que la meua malaltia no tenia remei.

- Però, què tens? Si ara ja t'han marxat aquells grans tan horribles...

- Sí, però tornaran. Sé que tornaran.

- D'acord. Suposem que te tornen a sortir. No s'acaba pas aquí, el món.

- El món potser no, però altres coses sí.

- Què vols dir?

- No crec que et faci il·lusió anar amb una mena de monstre.

- No exageris. I què proposes?

- No ho sé pas. Només sé que quan em vas conèixer era un home sa, amb una cara molt correcta...

- No t'entenc - va respondre.

Vaig intentar explicar-li que jo no seria mai més la persona que ella havia conegut i que no tenia cap dret a amoïnar-la amb la meua xacra. No vaig anar més enllà, però la Maria va confondre les meves divagacions amb una decisió.

- Molt bé. Si ho vols així, a mi ja em va bé - va rondinar.

Des d'aquell dia no la vaig veure més. Tot i que em sentia abatut i melangiós, em consolava pensar que aquell era el millor desenllaç. Malgrat que estar separat de la Maria em semblava duríssim, encara seria pitjor estar amb ella i notar que els seus ulls verds sentien repugnància en mirar-me, que només estava al meu costat per compassió i que en realitat tenia ganes d'allunyar-se'n. A més, la malaltia segurament m'obligaria a deixar la feina a l'agència i, aleshores, a part de suportar-me, la Maria hauria de mantenir-me.

Si d'alguna cosa em van servir les meves experiències amoroses anteriors va ser per arribar a la conclusió que el pitjor que pots fer és arrossegar-te i implorar davant d'un dona de manera que no vaig intentar tornar amb ella. Almenys no ho vaig fer d'una manera directa, tot i que mantenia l'esperança de trobar-nos casualment i reconciliar-nos. Però més que una esperança era una necessitat, i al cap d'una setmana vaig començar a passar hores i hores caminant per la ciutat. Quan sortia de l'agència, fos l'hora que fos, menjava un entrepà a qualsevol bar i iniciava el recorregut per aquell desert que per a mi era Barcelona sense la Maria. Pràcticament no dormia i en tres setmanes en vaig apri-mar cinc quilos. Cada dia em llevava amb l'esperança de trobar-la i cada dia em ficava al llit amb el mateix desig. I just el dia que el mirall del lavabo va oferir-me novament la imatge de la cara saturada de grans, em vaig assabentar que la Maria se n'havia anat a Nova York.

Li vaig explicar tot al meu amic Flavio, amb el qual m'unia alguna cosa més que un simple lligam afectuós. Tots dos havíem fracassat tantes vegades amb les dones que, en aquest sentit, érem com ànimes bessones. I en Flavio m'ho va intentar fer veure tot des d'un punt de vista objectiu.

- No t'hi trenquis les banyes, Antonello. La Maria és molt maca, però ja en trobaràs una altra. A més, ja havíeu partit peres, i és lògic que no us torneu a veure.

- Barcelona sense ella ja no és Barcelona.

- Potser no, i potser et convé un canvi d'aires. Qui sap si en una de les altres ciutats on l'agència té sucursal trobaries la dona que et fes oblidar la Maria...

La meua mirada devia ser de foc, perquè va rectificar immediatament.

- No et pensis que no 'se el que representa perdre la Maria. Mai no trobaràs una dona igual.

Sóc una persona força introvertida, però m'agrada parlar amb en Flavio i exposar-li els meus dubtes. Confio molt en el seu criteri, i estic segur que mai no actua cegat pels sentiments. En explicar-li la darrera conversa amb la Maria, me la va fer repetir paraula per paraula i també va interessar-se molt per l'abast de la meua malaltia. Quan li vaig dir que a part del doctor Matagazos havia consultat cinc metges més i tots havien coincidit que no hi vien cap solució, va fer un gest d'aprovació i em va dir que havia actuat correctament.

En Flavio era així de fred, tot i que em fa l'efecte que això era més aviat un mèrit. Podia parlar sincerament de qualsevol tema i, a més, acostumava a fer-ho d'una manera objectiva. No era gens estrany que m'hi acostés sempre que tenia algun problema sentimental. I no era l'únic, perquè a la feina - ell portava els comptes de l'agència de detectius - més d'un li feia consultes tot sovint.

Vaig passar prop de cinc anys aïllat del món. Demanava la baixa sempre que els grans tornaven a aparèixer i vaig allunyar-me totalment dels meus companys de feina, fins i tot d'en Flavio. Quan estava a l'agència, no parlava amb ningú, ni tan sols sortia a esmorzar. Feia el que havia de fer i quan acabava me n'anava a casa, on el meu aïllament era absolut. No veia a ningú, no trucava a ningú. Fins i tot vaig evitar en Flavio, que em vaig assabentar que havia marxat als Estats Units (em sembla que hi tenia família). Em passava hores i hores mirant una foto de la Maria, admirant la seva bellesa i recordant els bons moments que havíem passat plegats. De fet, encara tenia l'esperança de curar-me i de tornar amb ella. Somiava constantment amb aquell instant, amb l'escena del retrobament. Però tenia molt clar que només era un somni.

Un bon dia van arribar notícies de Nova York. La Maria treballava com a locutora en una cadena televisiva de gran influència. Presentava l'informatiu de les vuit de la nit. Me'n vaig alegrar per ella, i vaig suposar que en François i en Morrison hi devien tenir alguna cosa a veure. Em sembla que a partir d'aquell dia vaig

començar a millorar. Com a mínim em capficava menys i intentava adaptar-me a la meua desgràcia. Fins que un dia al matí, mentre estava atenent un client que volia que investiguéssim la desaparició de la seva filla, vaig rebre la visita d'en Flavio, que segons em va dir, acabava d'arribar de Nova York. El cor se'm va accelerar i li vaig preguntar si havia vist la Maria. Em va dir que sí amb una mirada molt seriosa, extraordinàriament seriosa. Després em va anunciar que s'havia ajuntat amb ella.

Aquella revelació em va enfonsar. Els meus ulls desprenien odi i recança i en Flavio ho va notar. Em va assegurar que tot havia anat molt ràpid i que en cap moment havia volgut fer-me mal. També em va dir que la Maria tenia moltes ganes que ens veiéssim tots tres. Tots tres? Jo només volia estar amb ella. Recordava cada gest, cada olor, cada mirada. La recordava meua i ara vivia amb el meu amic Flavio. Li vaig dir que de moment seria millor deixar les coses com estaven, que seria millor deixar-ho refredar...

Un any després, un company de l'agència em va confirmar que la Maria i en Flavio s'havien separat. Mentrestant, la malaltia seguia el seu curs, amb intermitències i les conseqüents il·lusions i desil·lusions. Els anys van passar volant i tot continuava igual. L'entenyable Genaro Mazzoleni m'apreciava massa per fer-me fora de l'agència, però la veritat és que em passava molts més dies a casa que a la feina. De sobte, el període benigne, per dir-ho així, es va allargar més que de costum, i alhora em vaig assabentar que la Maria i en Flavio tornaven a estar junts.

Vaig pensar que potser caldria un esforç per oblidar, per enterrar els records i afrontar el futur amb empena. I res millor que un viatge, un viatge a Lisboa, una ciutat que la Maria i jo sempre havíem volgut visitar.

En arribar a la capital portuguesa, el meu estat d'ànim era molt bo, gairebé estava exultant. Era una ciutat deliciosa, cosmopolita, tèbia com una femella, monumentalista, decadent, oberta al mar i a cultures diferents. Vaig agafar taxis carrinclons prop de les terrasses de la Praça de Comércio, vaig baixar pels pendents que et porten a l'oceà i vaig perdre'm pel barri de l'Alfama, que fa pudor de peix.

L'endemà d'arribar vaig conèixer en Luciano, un fotògraf jubilat que es passava les hores parlant del pas del temps i dels errors dels homes. Luciano parlava molt a poc a poc i, de tant en tant, tenia l'esguard amarat de

tristesa. Era quan pensava en l'Assunção, que fa quinze anys el va abandonar per anar als Estats Units amb el seu cosí Eduardo. Aquell home i jo teníem més d'una cosa en comú. Ens ho passàvem bé junts, ens compreníem. A més, era un guia turístic excel·lent. Em va mostrar com aquella ciutat màgica combina el vell amb el nou d'una manera irreverent, provocadora: edificis de plàstic blau-cel i marbre rosat desafien el gòtic i neoclàssic amb complexes formes geomètriques.

El dia que ens vam acomiadar entre abraçades tenia llàgrimes als ulls. Em va dir que no em donava la seva adreça perquè quan jo tornés ell ja no seria allà. "Hauré pres el llarg camí fins al més enllà", va dir somrient.

Però, no vaig anar molt lluny de la capital. Vaig decidir que, abans de tornar a Barcelona, passaria uns dies a Estoril, una població turística i estandarditzada que, malgrat tot, encara conserva alguna Vila sumptuosa que vigila el mar amb melangia d'altres èpoques. Em trobava molt bé, no tenia ni un sol gra en tot el cos i disfrutava contemplant aquell oceà immens i agressiu, tan diferent de la Mediterrània. El tercer dia a Estoril estava fent fotos als jardins del Casino i, en tirar-me enrere per enfocar millor, vaig topar amb una persona. Era en Flavio.

- Què hi fas tu, aquí? - vaig cridar efusivament.

- Ja fa temps que vivim a París, i ara estem passant uns dies de vacances. Quan has arribat?

- Fa tres dies - vaig respondre. Tot i que vaig intentar dissimular-ho, em va molestar moltíssim que parlés en plural, perquè em va recordar instantàniament la Maria. En aquell moment vaig desitjar no tenir passat, ni pensar, ni ser vulnerable...

- Estem a la casa d'estiueig d'uns amics que ens l'han deixat per a nosaltres sols. Per què no deixes l'hotel i vens amb nosaltres?

- Gràcies, però és que me'n vaig demà mateix i ja tinc l'hotel pagat - vaig dir faltant a la veritat. No em sentia capaç de tornar a veure la Maria.

- Si la meva dona s'assabenta que ets aquí i no l'has anat a veure es disgustarà molt. Aquesta nit anem al teatre a Sintra...

- No tinc ganes d'anar al teatre.

- Tant se val. Un cop allà ja et divertiràs.

No vaig tenir forces per continuar-m'hi negant. Fins i tot vaig haver d'admetre que si havia fet aquell viatge era amb la remotíssima esperança de trobar la Maria, tot i que, en marxar de Lisboa, ja ho creia impossible.

Quan vaig arribar a la Plaça Musulmana de Sintra, on feien el Festival de Teatre a l'aire lliure de Vila Velha, la vaig veure de seguida. La funció ja havia començat i ella menjava caramels de maduixa, els seus favorits. Al seu costat hi havia en Flavio, que es va aixecar de la cadira just quan jo arribava.

- Vaig a buscar unes cerveses. Vols alguna cosa?

- No, gràcies.

- Vés allà, al costat de la meva dona. Ara vinc.

Però la Maria estava absorta en les evolucions dels actors i, després de saludar-me amb un somriure fugaç, es va girar de cara a l'escenari. Aquell gest em va decebre profundament. Després de tants anys sense veure'ns només m'havia dedicat tres segons. De tant en tant em mirava de reüll, però la notava molt i molt distant. Era com si mai no haguéssim compartit res. Al cap d'un quart d'hora va tornar en Flavio amb tres cerveses.

- També n'he portat una per a tu. Fa molta calor - em va dir.

- Sí, ja...gràcies. He d'anar al lavabo - vaig mentir.

Estava desconcertat, o millor dit, abatut. Vaig deixar enrere la plaça i vaig entrar en un bar d'aspecte descarat. No sabia què fer, però no tenia gens de ganes de tornar a la plaça. De sobte, vaig sentir una veu coneguda, una veu inconfusible. Era la Maria que acabava de demanar un cafè. M'havia seguit fins al bar? Potser l'havia jutjat malament i encara m'estimava? Es va acostar, em va mirar fixament als ulls i em va dir:

- Demà, a les cinc de la tarda, a la Sala das Gales.

Després es va beure el cafè d'un glop i va desaparèixer. Vaig deixar passar uns minuts i em vaig dirigir a la plaça. La Maria ja hi havia arribat, i semblava seguir amb gran interès l'obra de teatre. I encara menjava caramels de maduixa i em va dirigir el mateix somriure indiferent d'abans. Però jo ja sabia que tot era comèdia. Ella també m'estimava. Poc després d'asseure'm, en Flavio va dir que tenia gana i anava a buscar un entrepà. No sé si el teatre al carrer ha estat concebut per veure'l amb tan poca atenció, però a mi ja m'anava bé, perquè vaig quedar-me sol amb la Maria. La seva bellesa es mantenia inalterable, potser fins i tot havia guanyat amb el pas del temps, i vaig acostar-m'hi per xiuxejear el seu nom. La seva mirada em va deixar glaçat. Expressava qualsevol cosa menys amor. Era una miradaincomprensible en aquelles circumstàncies. Llavors vaig recordar que en Flavio no havia parlat mai de

la "Maria", sinó de "la meua dona". Però aquella noia que tenia al costat era exactament igual que la Maria, amb el mateix cos estilitzat, els mateixos cabells rosencs i la mateixa mirada verdíssima. No m'hauria pogut imaginar una reproducció més fidel, i la meua confusió anava en augment.

- Un moment, ara vinc - vaig dir precipitadament.

Vaig córrer fins el bar d'abans, però en plena carrera vaig recordar que la noia que m'havia citat per demà, fos la Maria o no, havia marxat feia estona. El cas és que en arribar a la porta de l'establiment vaig veure que en Flavio caminava pel passadís i es disposava a sortir. Em vaig amagar darrera d'un grupet de gent i vaig deixar-lo passar. No entenia res, però vaig entrar al bar. No hi havia ningú conegut. Vaig preguntar al cambrer si havia vist aquella noia d'ulls verds que feia mitja hora havia pres un cafè, i no va dubtar en respondre'm.

- Sí, acaba de sortir per l'altra porta.

Cada cop estava més perplex. Vaig tornar corrent a la plaça però les cadires on abans hi havia la Maria i en Flavio ja estaven buides. Vaig preguntar per ells a una parella d'edat avançada que seien al darrera, i em van indicar que se n'acabaven d'anar. Vaig començar a donar voltes pel barri vell, però només vaig ser capaç de trobar la casa on va residir Lord Byron i l'amagatall on Robert Southey va passar els últims dies de la seva vida. Va ser una recerca inútil. Em va semblar veure la Maria un parell de vegades, però anava de desengany en desengany. Estava marejat i vaig decidir agafar el cotxe per tornar a l'hotel. En plantar-me davant del mirall de l'habitació es van confirmar les meves sospites:

tenia la cara infestada de grans. Després em vaig desmaiar.

L'endemà al matí em vaig despertar sobre l'alfombra del lavabo. Ara ja tenia grans per tot el cos, de manera que vaig decidir no sortir de l'habitació. Quan em portaven el menjar em girava d'esquenes perquè no em veiessin. Però al cap d'una setmana estava molt pitjor i patia unes punxades molt intenses al cor. Vaig haver de trucar un metge i em van dur a l'hospital de Sintra.

Patia una mena d'al·lucinacions. El metge apareixia i desapareixia, i fins i tot va visitar-me en Genaro Mazzoleni, que em deia que aviat estaria millor. Però una tarda em va semblar veure la Maria i en Flavio asseguts davant meu. Ella menjava caramels de maduixa i ell bevia una cervesa. No sé què em deien, no sé si era un somni o és que m'estava tornant boig. El cas és que

ella se'n va anar i em va deixar sol amb en Flavio. Aleshores vaig començar a entendre millor el que em deia. Afirmava que la Maria havia canviat molt des que ens van separar.

- Si sabés com l'estimo tornaria amb mi - vaig dir.

- No diguis bajanades. Ella també t'estimava quan la vas deixar.

- Si m'estimés, tornaria amb mi - vaig insistir.

- Desenganya't Antonello. No tornarà per molt que li demanis.

- Com ho saps?

- A mi m'ha passat el mateix.

- No comparis...

- No, tens raó. Tu la vas abandonar, i a mi m'ha deixat ella.

En aquell moment ho vaig entendre tot.

- Bessones? - vaig preguntar.

- Sí, bessones. Vaig conèixer la Natàlia poc després d'ajuntar-me amb la Maria, i t'asseguro que vaig quedar bocabadat. Eren idèntiques en tot.

- No et va anar bé amb la Maria...

- No, ella va comprovar de seguida que després de deixar-te a tu no podia anar amb cap més home, i de fet va ser ella mateixa qui em va recomanar que m'acostés a la Natàlia. I ara que ho he fet, t'asseguro que no la canviaria per ningú. Amb tot, la Maria ens acompanya sovint en els viatges que fem.

- Així, potser encara m'estima.

- Sí, és clar que t'estima, però no tornarà amb tu. Quan et va veure al bar de seguida va adonar-se que la continuaves estimant i, malgrat que et va citar per l'endemà, va preferir tornar a París.

Lluny d'enfonsar-me, aquella revelació em va animar. Acabava de descobrir que m'havia enamorat de la Natàlia. Llàstima de grans...

MONTIEL

Assessoria Laboral, Fiscal i Jurídica
Administració de Finques
Assegurances Generals

C/ Calderers, 5

Fax: 80 52 30

Tel. (972) 83 03 62

17240 LLAGOSTERA

C/ Taulera, 39

Fax: 83 75 78

Tel. (972) 83 71 65

17246 SANTA CRISTINA D'ARO

BAR EL DORADO

C/ Angel Guimerà, 29

Tel. 83 06 64

Obert tot l'any

FERROS FORJATS

JOSEP AIGUABELLA

CARPINTERIA METAL·LICA
AMB FERRO I ALUMINI
TANCATS DE TELA METAL·LICA

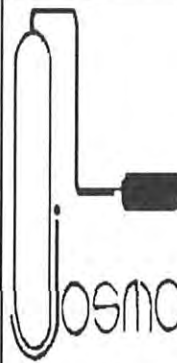
* * *

Carrer Tossa, 5

Tel. (972) 83 02 70

17240 LLAGOSTERA

(Girona)

Pintura . . . Decoració

JOSEP ANGLADA

MANEL MOLINA

LLAGOSTERA

Tels. 80 52 08 - 46 35 78

Transportes

JAPIC PETIT, S.A.

TRANSPORTES INTERNACIONALES Y NACIONALES

Calle Girona, 18 - Tels. (972) 83 03 04 - 80 52 57 - FAX 83 05 55

17240 LLAGOSTERA (Girona - España)

Floristeria Cal - Ri

Composicions Florals

Rams de núvia - Ceràmiques

Servei a domicili

C/ Concepció, 4

17240 LLAGOSTERA

TL : 83 09 88

Meritxell

BUGADERIA INDUSTRIAL

C/ Ricard Casademont, 14

Tel. (972) 83 03 12

Fax (972) 83 03 12

17240 LLAGOSTERA (Girona)

J C
T d'A

JOSEP

JORDI

COMAS

/ CIRERA

TALLER D'ARQUITECTURA TEL. I FAX 972 / 83 15 61

CARRER MIGDIA, 36 BAIXOS, ESQ LLAGOSTERA 17240 (GIRONA)

Concurs Literari SANT JORDI 1997

Categoria

1. -Infantil I: de 6 a 9 anys
2. -Infantil II: de 10 a 12 anys
3. -Juvenil: de 13 a 17 anys
4. -Adult: a partir de 18 anys

Modalitats

-Conte il·lustrat: Infantil I: Predomini d'il·lustració sobre text

Infantil II: Predomini de text sobre il·lustració

Es pot presentar en qualsevol tècnica (llapis de colors, aquarel·la, collage...)

Tamany DIN A-4

-Narració: Per a les categories Juvenil i Adult

Tema lliure

Extensió màxima 15 fulls DIN A-4

Escrit a màquina o ordinador, a doble espai i per una sola cara.

Es presentaran 4 còpies

Nota:

-Tots els treballs s'hauran de presentar en llengua catalana

-Tots els treballs seran inèdits i no s'hauran presentat en cap altre concurs

Presentació

-Totes les obres presentades portaran el TÍTOL, L'EDAT i la CATEGORIA a la qual es presenten

-S'hi adjuntarà un sobre tancat on s'indicarà al seu exterior:

Concurs Literari Sant Jordi 1997

Títol de l'obra i categoria

-Dins el sobre s'hi inclurà una targeta amb el NOM, COGNOMS, ADREÇA i TELÈFON.

Termini de presentació:

Els treballs es presentaran a la Biblioteca Julià Cutillé abans del dijous 27 de març. No s'acceptaran les obres que es presentin fora de termini.

Jurat

Pilar SANCHO, Alcaldessa de l'Ajuntament de Llagostera

Pilar VENTURA, Butlletí de Llagostera

Pilar CORTÉS, Biblioteca Julià Cutillé

Enric RAMIONET, col·laborador del diari EL PUNT

Premis

S'establirà un primer premi per a cada categoria cedits per l'Ajuntament

Categoria 1: Un lot de llibres

Categoria 2: Un lot de llibres

Categoria 3: 10.000 PTA

Categoria 4: 25.000 PTA

Què fas quan pires de classe????

Com sempre, des del Butlletí creiem que la participació de les entitats del poble ha de tenir una certa rellevància en el muntatge d'una revista local. En aquest número, s'ha realitzat una enquesta als alumnes d'ESO del nou institut. Es tracta de nois i noies d'entre els 12 i 15 anys que han estat víctimes de la interrogació sobre el seu temps lliure. El títol de l'enquesta era: Què fas quan pires de classe? La finalitat d'aquesta enquesta és per una banda avaluar la relació noi-a vers televisió i per altra banda, en quin grau l'esport està adherit al nostre poble, tot això avaluant-ho des de la perspectiva del temps lliure del jove. El nombre d'enquestats ha estat 120 alumnes del centre: 60 de primer d'ESO i 60 de tercer d'ESO. Els agraïm des d'aquí la seva col·laboració. Anem a veure quina relació de dades hem obtingut.

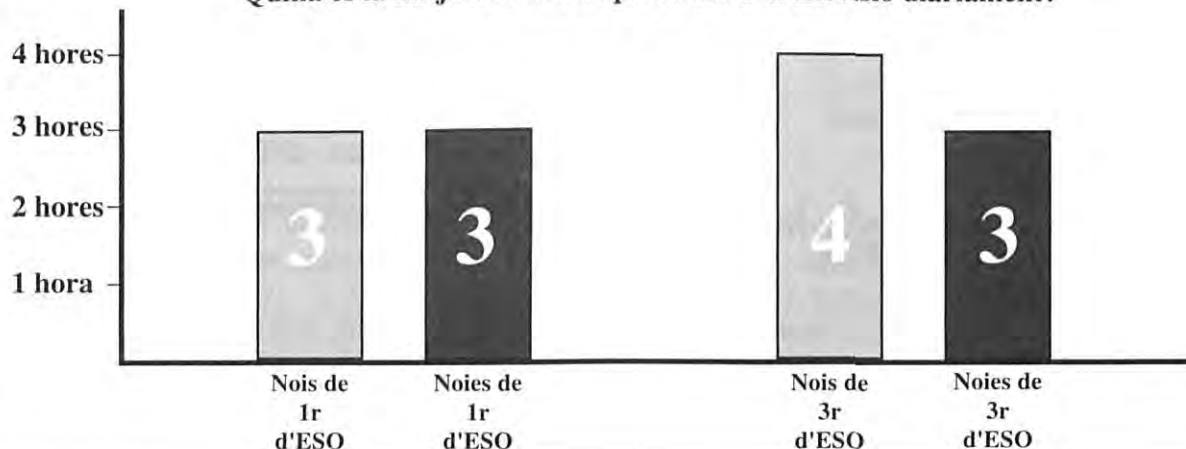

Lagostera és un poble de patinadores (9,4% noies), jugadors (33%) i jugadores (38%) de bàsquet i futbolistes (53%). I tenim el planter ple, no només de bon jugadors, si és que així ho diuen els entrenadors, sinó d'esportistes que donen la nota màxima a l'esport que practiquen. És a dir, s'hi troben molt, molt a gust amb el que fan. (Les activitats extraescolars no predominen sobre les esportives, podríem esmentar-ne alguna com la música, però no sobresurt.)

Què passa amb la tele?

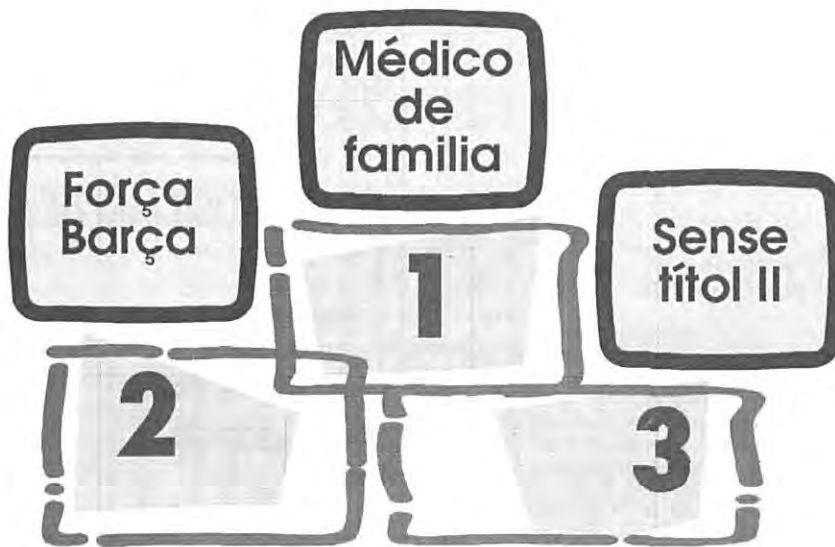
La influència de la tele en l'edat infantil i juvenil, ha estat un tema llargament discutit. Alguns a favor, altres en contra de la "caixa tonta", però tots estan d'acord amb el fet que un "empatx" de tele no pot conduir enlloc més que a una regressió de les capacitats intel·lectuals (sobretot imaginatives i manipulatives) de l'aficionat telespectador. Així doncs, pel que fa a la influència del mitjà de comunicació que tenim més a l'abast, les conclusions són les següents.

Quina és la mitjana d'hores que es mira la televisió diàriament?

Els programes que més miren

Pel que fa als programes més vistos, trobem que hi ha certa uniformitat dins de cada sexe. *100% Futbol*, *Gol a gol* i el partit del Barça són programes típics del patró masculí, mentre que el sector femení tendeix al *Médico*

de Família i al Sorpresa, Sorpresa. (Força Barça i Sense títol, igual que Nissaga de Poder, els podríem qualificar d'unisex). Els tres programes més vistos són:

És informativa la tele? Educativa? Respon als teus interessos? És divertida?

A la resposta a aquesta pregunta, els protagonistes d'aquesta enquesta creuen majoritàriament que la tele és més divertida que informativa, i la mínima puntuació li han donat a la tele com a educativa. I des d'alguna singularitat d'alguns *Cruzamos el Mississipi* a alguns *Telenotícies*, les sèries novel·lesques-"culebrons" dominen la situació de les pantalles.

I està clar, si fan deures, majoritàriament els fan a casa després de berenar. I mentre berenen i dinen, el "mando de la tele" a l'abast tot descansant després d'una dura jornada estudiantil.

Jenny

Carmen Mestres Tígem
BAR MESTRES

C/. Pau Casals, n.º 2
Tel. 83 05 22

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

LA TAVERNA
LLAGOSTERA
T.FNO. 832045

Carrer Pocafarina, 21
Telèfon (972) 83 09 45

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

Fusteria ROIBA, S.L.

MOBILIARI DE CUINA I BANY

C/ Llevant, 1
17240 LLAGOSTERA

Tel. 83 08 20
Fax 80 52 69

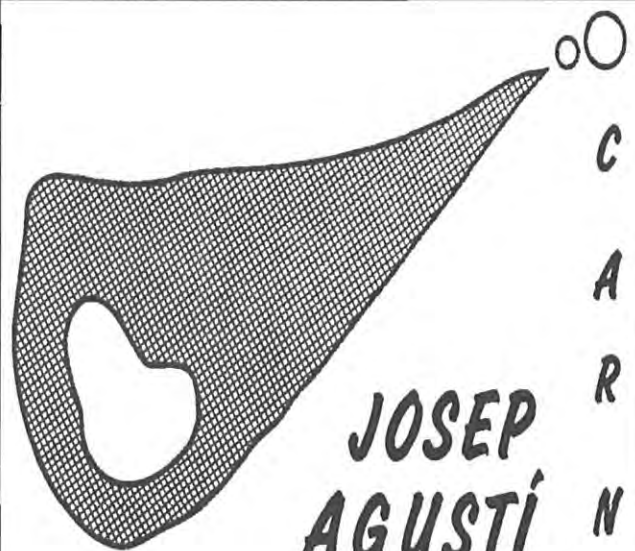
Lluís Villa May

AGENT DE LA PROPIETAT IMMOBILIÀRIA

RESIDENCIAL BEGUR, 33-24
TEL.: 972 - 62 25 05 / 62 25 34 - FAX.: 62 20 16

GALERIES CASA GRAN, 7
TEL.: 972 - 62 24 12 - FAX.: 62 40 90

17255 BEGUR (GIRONA - COSTA BRAVA)

JOSEP
AGUSTÍ

E M B O T I T S

C/ Consellers, 2
tel. 830257
LLAGOSTERA

Retalls d'història

CONDICIONS PER L'ARRENDATARI DE LA FLECA

Consten en el llibre 451 del notari Francesc Moragas, en data de l'1 de gener del 1752.

“Qualsevol perçona que vulla entendre en arrendar per temps de un any, que començara a correr lo die primer del mes de janer del any mil set cents cinquanta dos y finira lo ultim die del mes de desembre del matex any, la fleca, lo dret de vendre pa de tota especie en la vila y terme del Castell de Llagostera, los Honors. regidors de dit Castell ne firmaran acte de arrendament, ab promesa de estarne de evicció dels bens y emoluments de la Universitat (1) del matex Castell ab los pactes següents.

Primo. Sapia lo arrendatari que haura de fer la habitacio dins la pesent vila de Llagostera y en part que sie apropiat per vendre y haura de donar idoneas fermanças, a coneguda de dits regidors, altrament fent lo contrari se tornarà a subhastar la present Tabba (2) y se lliurara a son perill y arrisch.

Item. Sapia que haura de tenir compliment de pa blanch y comu y de bon forment, ço es, pa blanch sisenas o vuitenas, pans de sou y de ral. Y del comu o moreno, pans grossos per vendre a lliuras y mitjas lliuras y vendre en qualsevol ocase lin demanaran, sots pena de tres lliuras barcelonesas per quiscuna vegada sera trobat fer lo contrari, aplicadora dita pena, ço es, las dos parts als officials executants aquella y la altre part al acusador, y per vendre lo dit pa se li donara lo preu a coneguda de dits regidors.

Item. Sapia que ningua altra perçona, sino es ell dit y arrendatari, durant dit temps podra vendre en dita vila y terme pa de ningun genero, sots la dita pena aplicadora en lo modo sobredit.

Item. Sapia que lo preu prometra per dit arrendament, haura de pagar ab tres iguals terças a saber, la primera lo die primer de janer, altre lo primer die de maig y la altre lo primer die de setembre, començant a pagar la primera lo matex die entrarà en dit arrendament, las quals pagas y terças respectivas haura de donar y entregar als regidors que vuy son y per dit temps seran de dita Universitat, o be a la perçona aqui ells li manaran.

Item y finalment sapia lo arrendatari que, ultra lo sobre dit, haurà de acceptar lo acte del present arrendament en poder de Franc. Moragas y Geroni Nott. al qual haura de pagar lo salari del dit acte y present Tabba y axibe al corredor per drets de corrodoria, quatre diners per lliura de tot lo preu pagarà per dit arrendament.”

(1) Universitat: Des del principi del segle XIII, col·lectivitat d'habitants d'una ciutat o vila, revestida d'una certa personalitat pública, premunicipal, a la qual eren reconeguts uns privilegis i una certa representació davant el poder reial o senyorial o davant tercers.

(2) Tabba (Taba): Plec que conté les condicions relatives a una venda, un arrendament o qualsevol altre contracte, amb especificació de la cosa objecte de contractació.

ARRENDAMENT DE LA CASA I TERRES DE LA CAPELLA DE SANT LLORENC

Aquest document de l'any 1583, és del notari Tomàs Anglada de Llagostera. Llibre 291. Pàg. 8.

“A 23 de Janer 1583 en la vila de Llagostera.

Nosaltres Feliu Balle alias Piferrer y Barthomeu Soler, tots pagesos y Garau Ramon traginer, tots de la parrochia y Vila de Lagostera y en lany present jurats de la Universitat, fem arrendament a vos Sebastia Buscastell parayre vuy habitant de lagostera, de tota la casa y vinya y terras de la Capella de St. Lorens de la parrochia de Lagostera per temps y espay de sinc anys, primers vinents y de vuy en avant comptadors, per preu de tres duros moneda Barc. cascun any, pagadors de mig en mig any anticipadament, soes, trenta sous per cascuna paga, lo qual arrendament vos fem valer que per maior ni menor preu y axi sens altres pactes.

Jo dit Sebastia Buscastell accepte lo dit arrendament per dit preu ab los pactes sus dits, per asso ne obligo tots mos bens apena de ters, salari de procurador y axi o jur y ferm y per asso ne obligo tots mos bens apena de ters, salari de procurador y axi o jur y ferm y per asso nosaltres Bartº. Risec y Jaume Boada menor de dias, tots pagesos de Lagostera, per dits tres duros cadascun any per dit arrendament nos obligam fermanças y en som curs y lloc principals pagadors, ab obligacio de nostres bens mobis u axi o juram y fermanç.

Testimonis Miquel Alberti pages del veynat de ridaura de la parrochia de Lagostera y Arnau Daucio brasser frances, habitant a Lagostera”.

Josep Cantó i Antoni Mascort
Font: AHG. Notaria Caldes-Llagostera

LLICÈNCIA PER A CICLOMOTORS
14 anys

A-1

16 anys

A-2 B-1 B-2
18 anys

C-1 -camió-
21 anys

. 17240 LLAGOSTERA
Passeig Tomàs Boada, 10. Tel. 83 00 81
Fax 83 03 42

. 17411 VIDRERES
Narcís Monturiol, 30. Tel. 85 05 46

. 17455 CALDES DE MALAVELLA
Russinyol, s/n

SERVEIS TÈCNICS DE
REPARACIÓ

 HITACHI
Herramientas Eléctricas

 KÄRCHER

 FELISATTI

 Metabo

 UPERLES

C/ Gavarres, 24
17240 LLAGOSTERA
Tel. i Fax 83 09 73

Estel Martí

Pg. Pompeu Fabra, 40 - Tel. (972) 80 51 12
17240 LLAGOSTERA (GIRONA)

BAR MUSICAL CAFE

MODONI

Llagostera 83 01 17

Quart 46 80 10

No es pavimentarà el camí de la Bruguera

Un 74,8% dels veïns de Bruguera s'ha mostrat en contra de l'execució de la pavimentació de la Bruguera. L'Ajuntament va enviar el passat desembre una carta a tots els propietaris de la zona que explicava els detalls econòmics (el que pagaria cada veí, les indemnitzacions en cas d'expropiació de terrenys,...).

En un apartat de la carta es demanava també si s'estava a favor o en contra de l'obra, que ja havia estat aprovada pel Ple mesos abans. El resultat es va conèixer a finals del mes de gener. Donat que la majoria de veïns no va aprovar el projecte, l'Ajuntament ha manifestat que no es tirarà endavant.

El conflicte va néixer en el mateix moment de l'aprovació del projecte. En un Ple extraordinari que es va celebrar el setembre de l'any passat el grup de CiU va aprovar-lo sense -pel que sembla- haver informat suficientment els afectats. En el següent Ple ordinari va assistir-hi una representació dels veïns de la Bruguera que va lliurar més d'un centenar de signatures manifestant-se en contra de l'obra. La raó principal que argumentaven els afectats era la convicció que la pavimentació suposaria una espècie de *variant* de Llagostera. A més -deien- hi havia alguns punts del projecte que afectaven més uns veïns que altres. Per últim també al·legaren el fet que en d'altres poblacions els afectats no

havien hagut d'intervenir en el finançament d'obres similars.

Coneixent els resultats de l'enquesta, al Ple de gener es va sol·licitar que la subvenció de la Generalitat que anava destinada al projecte s'invertís en altres projectes urbanístics del poble. Així, el que s'ha demanat és que, dels 15 milions de subvenció del PUOSC, 9.5 es destinin a connectar les urbanitzacions de la Mata i Mont Rei al col·lector general d'accés a la depuradora d'aigües.

Els gairebé 5.5 milions restants aniran per ampliar la subvenció concedida a la urbanització de la carretera de Tossa.

Dani Moll Casamitjana

E.S. LES SUREDES
PETROGAL ESPAÑOLA
TELEFON 46 38 93

BOTIGA
TREN DE RENTAT
CANVI D'OLI

24 HORES
AL SEU SERVEI

Cursets

Des del mes de novembre, una colla de llagosterenques es reuneix un cop per setmana amb la professora Margarida Dalmau per iniciar o perfeccionar tècniques de costura. La professora s'adapta a l'alumnat segons el nivell.

Algunes comencen a sobrefil·lar, embastar i d'altres ja s'atreveixen a arranjat o a confeccionar qualsevol peça de roba.

Aquest curs finalitzarà el 30 de maig.

A la foto de baix a la dreta podem veure com el mestre pastisser Miquel Brugués ensenya als seus alumnes l'elaboració de diferents postres de pastisseria, sobretot els típics de Nadal.

Al final de cada classe els alumnes podien tastar el plat cuinat aquell dia

Fotos: Joan Mas

Pessebre Vivent

Com cada any, en sortir de la missa del Gall els carrers de Reramura van recrear les escenes més representatives del naixement del Messies, des de l'Anunciació fins la fusteria, passant per l'empadronament, els pastors i l'establia.

Però aquest any van haver-hi una sèrie de novetats. El pessebre vivent començava amb l'Anunciació al costat de l'església. El mercat també va canviar d'escenari per traslladar-se al mirador. I els antics oficis, davant de l'ajuntament.

El jardí on hi ha el monument dels Privilegis Reials també va servir per acollir altres quadres.

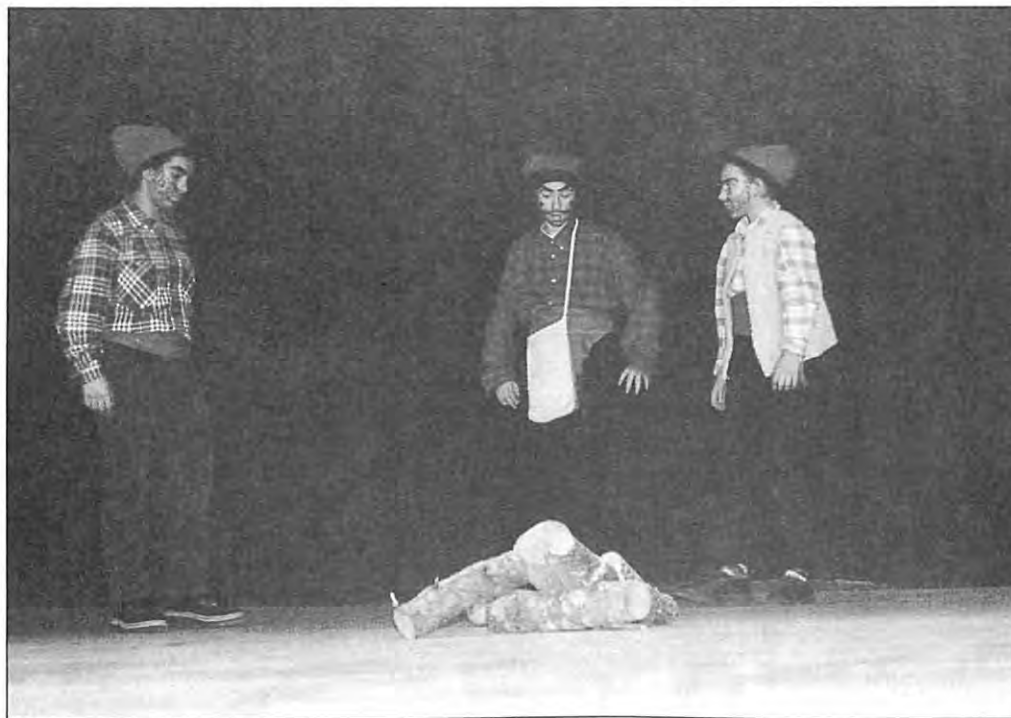
Al final del recorregut no hi va faltar el porró i la voluntat que hi va posar tothom amb els seus donatius perquè l'any que ve es pugui repetir.

El 25 i 26 de desembre es va tornar a fer el pessebre vivent, organitzat pel Bell-Matí.

Pastorets

Per tercer any consecutiu l'escenari del Casal es va tornar a omplir de dimonis, àngels, pastors,... representant a través d'una adaptació de Miquel Valllosera, les peripècies d'una colla de pastors que van viure de molt a prop el naixement de Jesús. Els Pastorets es van representar els dies 26 i 29 de desembre i el 4 de gener. Foto: Sònia Genóher.

Els alumnes que cursaven el crèdit de teatre a l'IES de Llagostera també van voler donar la seva versió dels populars Pastorets. El dia 18 de desembre a la tarda van fer una primera funció destinada als seus companys d'ESO. Al vespre van fer una segona funció pels pares.

Foto: Pin

La Cursa de Sant Esteve

El passat 26 de desembre, 70 llagosterencs i un grapat de forasters (fins arribar a un total de 483 participants) van córrer a la tradicional CURSA DE SANT ESTEVE. Cal destacar l'augment de participació any rera any.

En l'edició de 1992 s'hi van inscriure 269 homes i dones i en aquesta última, es van omplir 214 inscripcions més que en l'"any olímpic".

*El guanyador de la prova va ser Josep Mª Roura (34m 74s) i la primera participant femenina en creuar la línia d'arribada, Anna Espo-
na (40m 09s). Els primers classificats locals foren Lluís Bellvehí (38m 40s) i Rosalía Ramón (1h 07m 06s).*

Els que volen agafar-se la cursa en calma, caminant o corrent "al seu ritme", tenen l'opció de marxar mitja hora abans de la resta de concursants, per no arribar tard a menjar els canelons.

**Calçats
LLINÀS**

LLAGOSTERA-LA BISBAL

Plaça Catalunya, 1
TEL. 80 52 91

C/Alta Riera, 5
Tel. 64 32 22

**Sara - Merceria
Perfumeria**

Carrer Donzelles, 6

Telèfon 83 11 15

17240 LLAGOSTERA (Girona)

DROGUERIA FRIGOLA

c./ Àngel Guimerà, 27
LLAGOSTERA

EMBOTITS ARTESANS

C/ Almògavers, 13 - Tel. (972) 83 02 99
17240 LLAGOSTERA (Girona)

JOAQUIM COMAS CORRIUS S. L.

CONSTRUCCIÓ D'OBRES

C.I.F.: B-17034265

PISOS EN VENDA

AL C/ BARCELONA, No. 5

A UN 6,5% D'INTERÈS

Carrer Maienà, 15

Telefon i Fax: (972) 83 02 06

17240 LLAGOSTERA (Girona)

INFOSET

INFORMÀTICA I MATERIAL D'OFICINA

US OFEREIX UNA SUPEROFERTA:

P.133 amb 16 MB EDO RAM i 1.76 B DISC DUR

per 154.900 ptes.

TARJA SO + ALTAVEUS 100 W + CDX8

per 25.000 ptes.

IMPRESSORA COLOR CANON BJ 4100 C

per 36.500 ptes.

Nota: Fins esgotar existències

Carrer Comte Guifré, 2 baixos - tel. 83 15 28
LLAGOSTERA

Els Reis

Malgrat la pluja, els llagosterencs van tornar a sortir al carrer per rebre un any més a Ses Majestats els Reis d'Orient.

Després de la cavalcada, amb carroatges i cavalls, els nens van poder parlar amb els senyors Melcior, Gaspar i Baltasar al Casino llagosterenc.

D'aquesta manera els qui no havien pogut donar la carta al patge reial el dia 28 de desembre van poder fer arribar els seus desitjos als mags.

Fotos Sònia Genohér

Una bona obra

276.600 pessetes per al Zaire

Èxit total en el Festival Pro-Zaire que es va celebrar al Casino la primera nit de febrer. El motor de l'esdeveniment, Pepe Fernández, va aplegar una sèrie d'artistes locals amb una fita comuna: recaptar diners per enviar al Zaire. Les companyies "La Troope" "Pimpinella", "Grup de Teatre del Casino", els dos col·legis, el Ballet de Ma. Elena Pascual i el Sr. Francesc Pi van anar desfilant per l'escenari, sota la presentació de Quim Planella i Irina Masferrer.

La curta durada de les actuacions (màxim uns 30 minuts) i la varietat de registres que s'oferiren van ajudar que l'espectacle fos de bon digerir.

El fet que una gran part de la vetllada fos protagonitzada per quitxalla feia que en alguns moments hom tingués la sensació que es tractava d'un festival de final de curs. Sensació que, per altra banda, quedava compensada per l'ambient de solidaritat que regnava i pel fet que

tot estava fet amb la màxima bona voluntat.

El Sr. Francesc Pi va protagonitzar un dels moments més emotius de la vetllada quan -abandonant el registre còmic del què havia fet gala minuts abans- va fer un sincer homenatge a Narcís Casas.

La nit va acabar amb una germana Margarita emocionada en rebre el taló-simbòlic amb la xifra de la recaptació.

A dalt, a l'esquerra, La Troope va fer una sobria interpretació musical. A la dreta, els nens del Col·legi públic Lacustària es preparen per la representació. A baix a l'esquerra el Sr. Pi: la revelació de la nit. A la dreta, la companyia de teatre del Casino, dirigida per Jaume Romo, va oferir "La Cadira de Balca", una obra apocalíptica que va estremir més d'un. A destacar alguns nous talents que caldrà seguir de prop. Fotos: Santi Mas.

Sant Antoni Abat. Diumenge, 2 de febrer

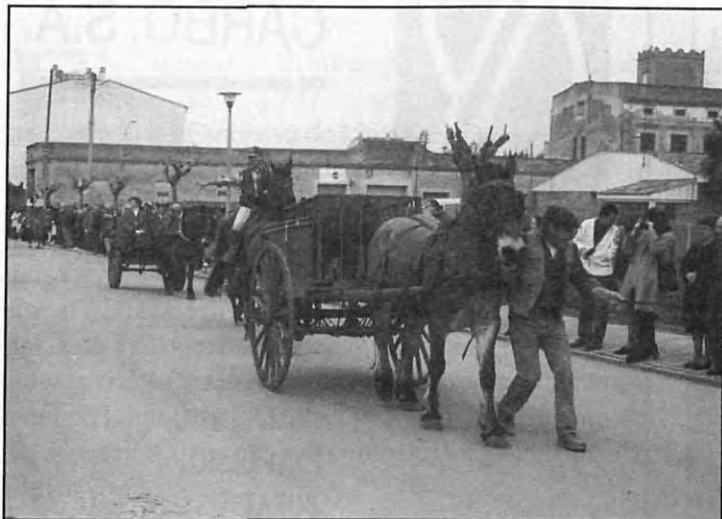

Foto: Sergi Monzón

Foto: Sergi Monzón

Foto: Carles Oliveras

Foto: Carles Oliveras

Il·lustració: Ramon Motjé

Ramon Gurnés i Vall-llosera
Agència

RENAULT

Ctra. Tossa, s/n. 17240 LLAGOSTERA
Tels. 83 09 07 - 80 54 03 - Fax 83 10 66

**DOMINGO
PASCUAL
CARBÓ, S.A.**

TRANSFORMACIO
DE PLASTICS

INYECCIO
COMPRESSIO
EXTRUSSIO
BUFAT

DOMINGO PASCUAL CARBÓ, S.A.
17240 LLAGOSTERA (Girona)
C/ CAMPODRÓN, 55 TEL. (972) 83 00 25
TELEX 57275 TAPS FAX (972) 83 07 59

Construcció de piscines

Servei tècnic i manteniment
Productes químics i
tractament d'aigües
Descalcificadors
Jacuzzis construïts a mida
Pistes poliesportives

17240 LLAGOSTERA - Pau, 6
Tel i Fax: 80 57 08

Venda i Reparació de
**MOTOS - BICICLETES
i ACCESSORIS**

**motos
jorma - 7**

Jordi Rusiñol

Passeig Tomàs Boada, 10
Telèfon 83 08 12
LLAGOSTERA

XXVI Campionat territorial de Cros

El passat diumenge 26 de gener de 1997 se celebraren a la Zona Esportiva de Llagostera el XXVI Campionat Territorial de Cros i la Final dels Jocs Esportius Escolars Catalans. La jornada va ser organitzada conjuntament per la Representació Territorial de la Secretaria General de l'Esport, el Consell Esportiu del Gironès, el Club Atletisme Llagostera i la delegació territorial de la Federació Catalana d'Atletisme, amb la col·laboració del Patronat Municipal d'Esports, l'Ajuntament de Llagostera i Llagostera Ràdio, i amb el suport del Consell Comarcal del Gironès i la Diputació de Girona.

Els 1200 atletes provenien de tots els indrets de la província, destacant la nombrosa participació en els Jocs Esportius Escolars de la comarca de La Selva, amb 361 corredors, seguida de l'Alt Empordà i el Gironès amb 190 i 107 inscrits, respectivament.

Les proves, que comprenien les categories entre Benjamí (8-9 anys) i Cadet (14-15 anys) en els JEEC i des de Juvenil (16 anys) a veterà en el CTC, es disputaren en la combinació de tres circuits diferents, traçats tots als terrenys propers a la zona esportiva i de 1.000, 1.250 i 1.800 metres respectivament, amb un enllaç de 200 metres. Tot el traçat es realitzà sobre terra, o, degut a la climatologia que per sort féu un descans el diumenge, sobre fang, element primordial en un bon cros.

ATLETES LLAGOSTERENCNS INSCRITS

XXVI CAMPIONAT TERRITORIAL DE CROS

- Categoria Veterà Masculí: **Joan Bayé Nadal** (21m.37s. 14è de la general)

FINAL TERRITORIAL DE CROS DELS JOCS ESPORTIUS ESCOLARS DE CATALUNYA 96-97

- Categoria Aleví Masculí: **Enric Pedraza Durà** (48è.) (1r. classificat: 7m. 30s.)

Ricard Puig Vidal (63è.)

Albert Sàbat Vila

- Categoria Infantil Masculí: **Jordi Molina Vila** (40è.) (1r. classificat: 11m. 40s.)

Gabriel Serrano Mercado (34è)

- Categoria Infantil Femení: **Pilar Argelina Fors**

Eva Falgueras Payret

- Categoria Cadet Masculí: **Jordi Bayé Saltó** (18m.36s. 6è. classificat) (1r. classificat: 18m. 11s.)

Josep Incógnito Gelma

Jordi Vilà Sais (19m.48s. 14è. classificat)

Marc Bayé Saltó

CLUB ATLETISME LLAGOSTERA

Carnaval

Fotos: Ramon Soler

COSES DEL POBLE

Foto: Ramon Soler

El ball de la dona

Fotos: Pau Bassets

Per adornar la llar, postals, llibres, revelat i material fotogràfic, escolar i d'oficina.
Per papers i objectes regal, marcs, fotografies carnet, fotocòpies, diaris, revistes...

Casa Llinós de Pilar Sureda Torrent

Plaça Catalunya, 8

• LLAGOSTERA •

Telèfon 83 00 97

LACUS

Cables BUJIA antiparasitaris
sense conductor metàl·lic (des del 1961)

MAFA, S.L. (Succ. de G. Sureda)

C/ Donzelles, 51 - Tel. (972) 80 55 30

17240 LLAGOSTERA (Girona)

-edit-

ESPINET, DEU i TORRES

Robes per a la casa
Confecció i Col·locació de Cortines

Passeig Pompeu Fabra, 58
Telèfons 83 05 30 - 83 05 33
LLAGOSTERA

EL COTO

RIOJA

Denominación de Origen Calificada

EMBOTELLADO POR EL COTO DE RIOJA, S.A. OYON - RIOJA ALAVESA - ESPAÑA

CRIANZA

COMERCIAL
ROVIROSA

Felix Pallarols Negre
Zona Girona

Pau Claris, 110 - 08009 Barcelona Joan Maragall, 8 - 17240 Llagostera
Tel. 93/487 73 84 - Fax 93/488 16 62 Tel. i Fax: 83 09 72
Tel mòbil: 908 63 31 25

CAVA MAS TINELL

Representant de les següents marques:

REMY MARTIN
COINTREAU
THE FAMOUS GROUSE
HIGHLAND PARK
TAMDHU
GLEN TURRET
BUNNAHABHAIN
EVAN WILLIAMS
KINDILAN
KRUG & Co
CHARLES HEIDSIECK
MAS TINELL
TINELL
COTO
REGNIER

CLES DES DUCS
GRAND EMPEREUR
GALLIANO
FLORENZA
MOUNT GAY
SAINT JAMES
PASSOA
ATFOR
EL PALENGUE
MARCO GOYARD
IZARRA
MAJESTIC
SHOCHUKHO
NOBLY PRAT
ROLLS
BOULARD

Llagostera Ràdio

Segurament heu estat pocs els que aquest número del Butlletí de Llagostera no us ha agafat per sorpresa i jo no n'he estat una excepció; per això, aquest espai adreçat a vosaltres, que compartim mitjançant la ràdio i a través de les pàgines d'aquesta revista, avui serà notablement més reduït.

Novetats? N'hi ha moltes, i tant, però la més interessant i en la qual ens centrarem més és el sopar del 12è. aniversari de la ràdio malgrat algunes informacions errònies que difonen que és el 13è. any del naixement de la ràdio a Llagostera.

Els estudis es van inaugurar l'abril de 1984, però lògicament el sopar commemoratiu no es fa abans de dita data sinó després, és a dir, que se celebrava l'aniveri del passat 96. Intentant aclarir aquest petit malentès us informem que el divendres, 24 de gener, al Restaurant Can Riera es va fer aquest sopar que comptà amb la presència del director de l'emissora JC Buhigas, de l'alcalde de la població, la Sra. Pilar Sancho, i de tot el personal i, els col·laboradors de la ràdio.

En l'àpat es va fer evident l'ambient distès i amistós que ja va caracteritzant aquesta celebració des de sempre. I a l'hora del brindis "com des de ja fa deu anys" - va dir algú de la taula - "Per la nova ràdio". Frase que ja és tot un ritual.

Diverses fonts han enunciat que la inauguració dels nous estudis ubicats al carrer Sant Pere és ja tot un fet; tot i així, encara no se sap la data exacta, però alguns aventuren que serà abans de Setmana Santa. Bé, l'únic ben clar és que, per alegria de tots, el compte enrere ja ha començat!

Un cop més, mitjançant aquestes línies, tot el personal i els col·laboradors de LLAGOSTERA RÀDIO fem extensible el nostre agraïment a tota aquella gent que amb entusiasme ha fet possible tot aquest projecte que avui ja quasi ha tocat la realitat. Gràcies.

Maria Ortega

Biblioteca Julià Cutillé

Volem informar als nostres usuaris que ja disposem d'una nova eina de consulta a la nostra biblioteca, un terminal connectat a Internet.

Amb aquest terminal podreu accedir a un munt de bases de dades de qualsevol lloc del planeta, si se sap l'adreça, i als llocs de més interès local, navegant per la web.

Moure's per Internet pot resultar però, de vegades, una mica fatigant si no se sap ben bé què es busca i de quina manera fer-ho. Hi ha molta informació disponible, per això hem de saber seleccionar i prioritzar el nostre interès per evitar pèrdua de temps i diners.

La majoria de bases de dades són en anglès, però per a aquells usuaris a qui els agradi navegar per l'espai d'àmbit català, existeix la pàgina de la Vila Web, des de la qual es

pot arribar a un amplíssim ventall de pàgines de temàtica catalana, tant de persones com institucions o altres entitats.

L'horari per consultar a Internet serà el mateix que el d'obertura de la Biblioteca, deixant un espai de mitja hora a l'hora d'obrir i de tancar. Seria recomanable que els usuaris ens demanessin hora per consultar per tal d'evitar problemes d'espera en les hores de més demanda.

El preu d'aquest servei serà de 400 pessetes l'hora, podent ésser també fraccionat.

Associació de pares d'alumnes

Institut d'Ensenyament Secundari de Cassà de la Selva

ZUM-ZUM: Aprenent a ser pares... d'adolescents...

"Ningú ens ha ensenyat a ser pares... i menys d'adolescents. Sembla fàcil i de vegades és tan difícil!". Aquesta reflexió ens l'havíem fet molts cops tots plegats a la Junta de l'Associació de Pares de l'I.E.S. de Cassà. Altrament passàvem hores i hores discutint com distribuiríem els diners dels associats, preparant tal o qual activitat pels nois i noies, preocupats pel transport... però i als pares, els nostres associats, què els oferíem?

1992-1996. Jornades per a pares

L'any 92 rebíem una proposta de la Montse Castellana, la nostra psicòloga, que lligava els dos caps: obrim un espai de reflexió als pares al voltant de les relacions amb els joves. Així neixien les *Jornades per a pares* que al llarg de quatre anys s'han anat desenvolupant a l'institut. Tot un treball d'equip en el que s'hi han buidat molts esforços i molta il·lusió: els nostres fills s'ho mereixen. Hem pogut reflexionar el voltant del paper de la família, l'autoestima, els valors, la nit dels joves, l'èxit escolar... Alguns pares i mares han tingut l'oportunitat d'avançar una mica més en aquesta tasca de ser pares.

1996. Llibre: Ser adolescent, quina moguda!

"Per què no reunim l'experiència d'aquestes Jornades en un llibre?" preguntava la Montse, davant els nostres ulls atònits. No cal dir la cara que vàrem anar posant els pares en escoltar-la per primera vegada. Això costa diners!, d'on els traurem?, qui ens el comprarà?... eren algunes de les preguntes que ens vàrem fer en aquell moment. Ha passat un curs i hem venut 1500 exemplars del llibre: "*Ser adolescent, quina moguda*".

Tots els diners recollits en la seva venda, més d'un milió de pessetes, s'han anat destinant íntegrament a la reconstrucció d'un institut d'ensenyança mitja d'un poble de Bòsnia amb el que s'ha agermanat el nostre institut, en un gest de solidaritat envers el poble boscnià.

En la línia d'aprendre a ser pares hem recollit l'experiència de les Jornades i l'hem posat a l'abast de molts altres pares i ensenyants arreu de Catalunya.

I després què?: ZUM-ZUM

Si hem estat capaços d'arribar fins aquí per què no podem arribar més lluny? Ens plantejem seguir en la línia fixada des del seu inici: formar-nos com a pares. Busquem, però, noves formes d'accedir als pares, d'establir una connexió més directa amb ells, d'obrir nous

canals de comunicació... Com ho podríem aconseguir?: ZUM-ZUM és la resposta.

A partir del febrer tots els pares de l'institut i les APA's de tots els I.E.S. de Girona tindran cada tres setmanes el butlletí Zum-Zum. En ell s'hi troben un recull d'opinions d'educadors, psicòlegs i d'altres professionals al voltant de diversos temes relacionats amb l'adolescència, opinions dels nostres nois i noies i comentaris d'algun llibre relacionat amb l'adolescència.

Quan assumim la responsabilitat de ser pares hauríem d'assumir la de ser-ho de la millor manera possible.

Per això ens hem de formar. Aquí teniu una eina més: aprofiteu-la.

Llegiu-lo i parlem-ne.

Martí Vallès Prats
President de l'APA de l'I.E.S. de Cassà

Arxiu Obert. Els bans

Durant molt de temps els bans dictats per l'Alcalde han estat el mitjà per prohibir o imposar ordres d'una manera directa i contundent a la població.

Els primers bans que trobem a l'Arxiu Municipal són de l'any 1840 i des d'aquesta data se'n conserven fins avui dia, tot i que en l'actualitat gairabé no se'n dicten. Aquest documents ens parlen d'aspectes molt diversos de la vida del municipi i són una font molt interessant d'informació.

En aquesta ocasió es reproduïxen dos bans ben curiosos. Segur que ens faran pensar que els cent anys que ens separen del dia de la seva publicació no han passat en va.

Don Francisco Cabruja Alcalde Constitucional de la villa de Llagostera.

Hago saber: que con el fin de no alterar el orden ni ofender a la moral pública en los tres dias de Carnaval, he creido oportuno dictar el siguiente

BANDO

- 1.- Se autoriza poder disfrazarse durante los tres dias de Carnaval
- 2.- Queda prohibido llevar careta o máscara durante la noche
- 3.- Queda prohibido terminante llevar trages que simbolizen órdenes religiosas o militares y otros trages en que ofenden a la moralidad, prohibiendose tambien insultar de palabra ni acción a ningun vecino.
- 4.- Debo hacer presente a los vecinos contraventores de este bando que procederé con todo rigor contra los mismos.

Llagostera 19 febrer 1898

Don Juan Darder y Codolar Alcalde Constitucional de la villa de Llagostera

Hago saber que en virtud de las quejas que se han producido sobre los abusos que se cometen con motivo de bañarse en la balsa del molino Gotarra en pleno día contra la moral y buenas costumbres por estar situada en sitio público y frecuentado he dispuesto dictar el siguiente

BANDO

- Art. 1º Queda prohibido el bañarse durante el día en la balsa molino de Gotarra así como cometer ninguna clase de abuso
- Art. 2º Los padres tutores y curadores de los menores serán responsables de las faltas que cometan sus respectivos hijos o encargados
- Art. 3º Los infractores serán castigados con la multa de cinco pesetas sin perjuicio de las demas responsabilidades a que se hicieren acreedores

Llagostera 14 de junio de 1892

Marta Albà Espinet
ARXIVERA MUNICIPAL

Iniciativa - Els Verds

L'institut de Llagostera

La gran sort que tenen els polítics és que sempre hi ha una instància superior a qui "carrregar el mort" i a qui prendre els èxits, sabedors que aquestes no els demanaran comptes. Així, els ajuntaments diuen que el que passa no és competència seva, sinó que és de la Generalitat, els de la Generalitat diuen que és Madrid qui ha de desbloquejar la situació, i Madrid ens adreça automàticament a un Maastrich que tot just sabem situar en el mapa.

El tema de l'institut de Llagostera és un exemple clar del que s'acaba d'afirmar: sovint es presenta com el gran èxit de gestió de l'ajuntament i, quan no acaben de complir-se les promeses, es manifesta la responsabilitat plena del Departament d'Ensenyament.

Durant la darrera campanya electoral per a les municipals a Llagostera, IC-Verds va protestar per la manipulació que des del grup de Convergència i Unió es feia del tema de l'institut, en presentar-se com un èxit de l'equip de govern el fet que a Llagostera hi hagués Institut en un futur pròxim:

"L'institut de Secundària Obligatoria ja és una realitat. A partir del curs 98-99, els nostres fills ja no hauran de marxar del poble per cursar els ensenyaments secundaris obligatoris. Podran romandre-hi fins als 16 anys i amb la possibilitat d'estudiar el batxillerat, en tres modalitats, fins als 18 anys" (pàg 3 del programa electoral 1995-1999 de Convergència i Unió)

Nosaltres també ens podríem preguntar com és que a Cassà aquesta realitat ja està consolidada o que a Vidreres, poble més petit que Llagostera, l'institut ja està en funcionament. Podríem dir llavors que a Llagostera no s'ha actuat tan satisfactòriament com als ajuntaments a

què acabem de fer referència. Però no serem demagogs, perquè LA COMPETÈNCIA SOBRE INSTITUTS NO ÉS DELS AJUNTAMENTS, tot i que s'haurà de matisar aquesta afirmació. I si Llagostera té institut és perquè a totes les poblacions catalanes d'aquestes dimensions s'ubica un institut de secundària, segons consta en el mapa escolar de Catalunya donat a conèixer per la Generalitat.

Sigui com sigui, en aquells moments l'equip convergent es feia seu el projecte, i deia, en la portada del programa a què hem fet referència, que l'ajuntament "ha d'afrontar realitzacions tan importants com l'institut". Si altres grups com IC-Verds no "afrontàvem" aquesta realització era perquè coneixíem els límits competencials de l'ajuntament en aquest tema.

L'únic paper que pot tenir l'Ajuntament és el de negociar amb el Departament per tal que l'Institut vagi endavant i que es compleixin els terminis previstos. En aquest sentit sí que es pot fer molta feina:

- pressionar per tal que les instal·lacions estiguin a punt, cosa que sembla que no ha estat possible atès que el curs 1996/97 va començar amb retard.

- pressionar al Departament per tal que es prioritzi la construcció de l'institut definitiu, respecte a altres de les províncies gironines. El de Banyoles (que ja en té dos) i el de Castelló d'Empúries, per exemple, són prioritaris respecte al de Llagostera.

- fer els possibles perquè els nois d'altres pobles vinguin a l'institut de Llagostera. D'aquesta manera l'oferta educativa es veuria àmpliament millorada.

- adequar els accessos a l'institut, adequació que s'ha demanat per part dels diferents grups de l'oposició sense obtenir una resposta satisfactòria.

- crear canals oberts de diàleg per conèixer els problemes en què es puguin trobar els responsables de la marxa del centre, i buscar-ne la solució.

Doncs bé, si mirem què ha fet l'Ajuntament en aquest sentit, la decepció és gran:

- l'institut va començar amb retard, com a tot arreu, però l'equip de govern s'ha negat a fer una protesta formal per aquest fet, la qual cosa fa preveure els mateixos problemes en altres ocasions.

- no es van utilitzar en el seu moment els mecanismes que des del departament d'Ensenyament es donaven als ajuntaments per modificar l'ordre de prioritats pel que fa a la construcció d'instituts

- els nois de Caldes van a Cassà, quan una ordenació racional podia haver fet que haguessin d'haver vingut a Llagostera. L'Ajuntament es va negar a fer res per canviar la situació, malgrat la lluita insistent del grup IC-Verds. Saben els lectors que si haguessin vingut els nois de Caldes el Departament hauria d'haver habilitat un menjador? Evidentment, el Departament sí que ho sabia, i desviant els de Caldes a Cassà s'estalviaven una despesa, ja que a Cassà ja hi ha menjador. I l'Ajuntament sembla que és copartícep dels interessos de la Generalitat, en detriment dels del poble.

- i si la lluita del nostre grup pel que fa al tema anterior ha estat un clam en el desert, més ho ha estat la petició que es reuneixi el Consell Escolar Municipal, òrgan de diàleg entre els diferents grups i responsables de l'ensenyament en el poble per debatre i buscar solucions als problemes que es presentin. Aquest consell fa més d'un any que no es reuneix, malgrat els estatuts obliguen a que es faci tres vegades l'any.

Creiem que com a grup municipal a l'Ajuntament estem en l'obligació de donar aquesta informació que pretén clarificar el paper de l'Ajuntament en aquest tema, que no per limitat deixa de ser important.

Patronat Municipal d'Esports

Canvia el president

Des del passat dia 17 de de setembre, el Sr. Fermí Santamaria Molero és el nou Regidor d'Esports, i President del Patronat des del passat 23 de de setembre per delegació expressa de la Sra. Alcaldessa.

El Sr. Fermí Santamaria Molero, substitueix en el càrrec al Sr. Jordi Bayé Sureda, el qual tot i que continuarà portant l'assessorament econòmic del Patronat, amb el reajustament efectuat en el cartipàs Municipal, es cuidarà de noves Regiduries i tasques Municipals.

En el seu discurs de presa de possessió del càrrec, el Sr. Fermí Santamaria, va reconèixer que li feia molta il·lusió aquesta tasca que per cert, -va recordar- no és nova per a ell ja que l'havia portat a terme anteriorment en la primera legislatura democràtica on amb l'ajut, entre d'altres, del Tècnic esportiu, Sr. Francesc Cortés, van iniciar l'esport extraescolar.

Va dir, també, que entén el Patronat com el conjunt de tots els esports i seguirà el mateix patró de treball que s'estava portant a terme fins ara, amb rigor i serietat, i amb un únic denominador comú: que la mainada es formi bé.

La gent que formem el Patronat, personal i entitats, estem convençuts que el treball que es portarà a terme a partir d'ara serà tan profitós com el que s'ha estat fent, i donarem tot el recolzament necessari al nou Regidor i President d'aquesta entitat.

Volem agrair, també, al seu antecessor, el Sr. Jordi Bayé, especialment les persones que hem estat més properes a ell, el seu treball i dedicació al Patronat d'Esports, el seu rigor, serietat i professionalitat a l'hora de tractar els temes; sens

dubte ha estat un mirall a seguir per a molts de nosaltres i perquè no dir-ho, el trobarem a faltar molt.

J.C.C

HANDBOL

Quan a la majoria de categories s'està arribant a l'equador de les competicions és hora de fer una mica de balanç de cadascun dels equips.

El Sènior Masculí que va fer una excel·lent primera volta del campionat, figurant sempre entre els tres primers classificats, ha afluixat una mica en l'inici de la segona volta. No obstant, estem convençuts que es recuperaran i acabaran ben classificats i sense problemes per a mantenir la categoria.

El Sènior Femení, és un equip que independentment dels resultats -sempre han estat una mica secundaris ja que els objectius eren uns altres-, cal destacar la il·lusió i entrega de totes les seves jugadores. Fruit d'aquest treball d'equip van acabar assolint la primera victòria el 26 de gener enfront de l'H. Banyoles.

Els Juvenils van quedar campions amb autoritat de la primera fase, formant part del grup B; van superar l'eliminatòria d'encreuament intergrups davant l'H. Terrassa, i en el moment de redactar aquest escrit, han iniciat la Fase Final de Lliga Catalana, grup "A", on competiran pel Campionat de Catalunya davant d'equips tan poderosos com el F.C. Barcelona i el B.M. Granollers. L'objectiu és mirar de quedar entre els tres primers i assolir una plaça pel Campionat d'Espanya per equips.

Els Cadets, Infants i Alevins, van jugar els seus campionats amb l'objectiu d'anar treballant i millorant durant dia a dia.

Club d'handbol de Llagostera

PATINATGE

El Patinatge Artístic a diferència de la majoria dels altres esports, comença la competició oficial a primers d'any ja que és un esport que no va per temporades sinó per anys naturals.

La competició que va encetar l'any va ser la Copa Catalana els dies 18 i 19 de gener passats a Vilanova i la Geltrú, prenent-hi part la nostra patinadora Gemma Bayé amb el mèrit afegit de ser la primera patinadora llagosterenca que es classifica per participar en aquesta competició.

Al llarg de l'any es participarà, també, en les diferents proves del calendari federatiu i comarcal i en nombrosos Festivals que es facin arreu de la nostra geografia provincial.

Per acabar, volem destacar que per aquest any 1997 a nivell federatiu organitzarem tres proves:

10/11 maig, Promoció Nivell I.

6/7 setembre, Certificat d'Aptitud 3a. Convocatòria.

27/28 setembre, Campionat Català Infantil.

El Festival local de Patinatge, es celebrarà si no hi ha cap canvi de darrera hora, el diumenge dia 8 de juny.

Club patinatge Llagostera

Registre Civil

Naixements

DATA

30-10-96
13-11-96
26-11-96
4-12-96
7-12-96
6-12-96
16-12-96
13-12-96
16-12-96
25-12-96
24-12-96
3-1-97

NOM I COGNOMS

Anna Bayé Prunell
Marina Fernández Luna
Cristina Gironés Martín
Marc Figueróa Albertí
Aniol Serra Orts
Carla Casermeiro Miquel
Rabie Chihab
David Torrado Gómez
Martí Clara Fabrellas
Estefanía Peralta Ramírez
Albert Saurí Ramos
Núria Puig Tarrés

Aniol Serra Orts

Martí Clara Fabrellas

Anna Bayé Prunell

Albert Saurí Ramos

David Torrado Gómez

Carla Casermeiro Miquel

Marina Fernández Luna

Estefanía Peralta Ramírez

Matrimonis

DATA

30-11-96
30-11-96

NOM I COGNOMS

Rafael López Pérez i Fátima Santos Raurich
Juan José Martil Cruz i Isabel-Rosa Beltrán Rosa

DEFUNCIONS

<u>DATA</u>	<u>NOM I COGNOMS</u>	<u>EDAT</u>
10-11-96	Ana Romaní Estivill	71
17-11-96	Julia Andrés Arché	86
18-11-96	Antonio Cabarrocas Llinás	78
23-11-96	Narciso Casas Masgrau	61
25-11-96	Rita Rodó Ribas	86
27-11-96	Eustaquia M ^a Simón Vacas	96
2-12-96	Dolores Comas Albertí	65
4-12-96	Francisca Collell Burch	88
25-12-96	Ramón Regás Rodó	89
27-12-96	Carmen Serrano Malagón	90
30-12-96	Martín Xirgu Arbusé	86
30-12-96	Jorge Bosch Bayé	53
31-12-96	Raúl Roqueta Roqueta	61
31-12-96	Joaquina Nadal Canet	60
3-1-97	JaimeCorominas Gironés	86
5-1-97	Francesc Jiménez Xiberta	22
6-1-97	Teresa Barnés Soler	86
11-1-97	Antonio Cabarrocas Garriga	73
14-1-97	Joaquín Castelló Alsina	90
15-1-97	José Puig Feliu	89
17-1-97	María Xargay Domenech	84
20-1-97	Juan Jordá Comas	67
21-1-97	M ^a Dolores Cañiguerall Vall-llosera	47

*Si teniu interès en
què aparegui una fo-
tografia en qualsevol
de les seccions del
Registre Civil només
heu de fer-nos-la ar-
ribar a l'Apartat de
Correus 76, o bé al
no. 40 del C/Migdia.
Si voleu que us vin-
guem a fotografiar,
deixeu-nos el missat-
ge al contestador (83
12 10)*

ALIMENTACIÓ
VENDES A L'ENGRÒS

 **Comercial
MESTRES, S.A.**

C/ Fivaller, 9 - Tel. 83 02 95 Fax 83 11 01
17240 LLAGOSTERA

SASTRERIA - CONFECCIONS

J. CAPDEVILA

c/ Comte Guifré, 6
Tel. (972) 83 00 88
17240 LLAGOSTERA

nogué Assessoria
Laboral i Fiscal

Corredor d'Assegurances

C/ Almogàvers, 21
17240 LLAGOSTERA (Girona)

Tel. (972) 83 01 35
Fax (972) 83 01 01

LLIBRERIA
PAPERERIA

MALLORQUÍ

FOTOCOPIES
OBJECTES DE REGAL
I JOGUINES

Passeig Pompeu Fabra, 21
Telèfon 83 03 33
LLAGOSTERA

Masia Restaurant
CA L'ARTAU
de Llagostera

Carretera de Caldes de Malavella a Llagostera
Telèfon: 972-83.08.84

Exposició, Venda i Reparació de:

**RADIO - TV-COLOR - HI-FI
VIDEO - AUTO RADIO
ELECTRODOMESTICS
I ANTENES PARABOLIQVES**

Distribuidor **EDESA**

C/. Barcelona, 12 17240 LLAGOSTERA
Telèfon 83 04 30 (Girona)

VILANOVA

GA GESTORIA
ASSESSORAMENT
ADMINISTRATIU-COMPTABLE
FISCAL-LABORAL-FINANCIER

FINQUES **API**
Col·legiat 204

Col·legi núm. 134

ASSEGURANCES

JAUME VILANOVA I FONT - Reg. E.D.G.S. Clau F. 1.178

Tels. 972 / 83 02 29 - Fax 972 / 80 57 22
Apartat de Correus, 60 - C/ Alvarez, 10
17240 LLAGOSTERA

De les èpoques primàries a les glaciacions

Extret del llibre d'Emili Soler i Vicens, titulat *Notícies de Llagostera i aconteixements exteriors*.

ARCAICA

Els científics diuen que fa uns 500 bilions d'anys tot el planeta TERRA estava incandescent, voltat i format de foc, gasos i boires. En realitat, la Terra era un estel amb llum pròpia, un satèl·lit del SOL.

PRIMÀRIA

Un bilió d'anys enrera, en refredar-se poc a poc, la Terra començà a solidificar-se i es van produir les primeres afloracions de terreny, així es formà inicialment un sol continent, anomenat PANGEA. Més tard, a causa de més refredaments, la gran massa s'esquerdà, es partí i formà, a còpia de milions d'anys, els continents i les illes que tots coneixem.

Al mateix temps, en contraure's els continents, s'aixecaren les grans muntanyes; a les nostres rodalies es formaren els Pirineus, el Montseny, el Montnegre del Maresme, les Cadiretes, les muntanyes de Sant Hilari, les de Solius, les de Romanyà i moltes altres, que inicialment eren de granit.

SECUNDÀRIA

500 milions d'anys enrera, a causa de contínues erupcions volcàniques, terratrèmols i aiguats, part del granit de les muntanyes, en tornar-se vell, va descompondre's en gresos, sorres, còdols i argiles, i baixà a les fondalades. Després d'una llarga calma creixé la primera vegetació: molsa, falgueres i mates baixes; i també la vida animal microscòpica, petita i primària.

Amb els segles, creixeren grans boscos d'arbres gegantins i enormes animals: la família dels saures, rèptils, peixos, escorpins grans i ocells gegants.

A Caldes de Malavella s'han trobat soques petrificades de grans arbres enterrats. A la regió de Tremp (Lleida) s'han trobat restes de dinosaures a més de vint llocs diferents, i en aquests mateixos llocs, ossades de titonosaures i

sauresde quinze metres de llargada. També a Morella (Castelló) i a Montserrat (Barcelona) s'han trobat fòssils d'aquesta època.

A l'Àsia Central soviètica, concretament a Kuquitang Tau, s'han trobat petjades de dinosaures gravades a les roques que inicialment ere fang a poca profunditat de l'aigua i que, amb el temps, es van petrificar i es convertiren en fòssil. També se n'han trobat a Navarra, a les muntanyes de Jorge de Enciso (Rioja).

TERCIÀRIA

100 milions d'anys enrera, la caiguda de molts i grans meteorits a la Terra i l'explosió d'infinitat de volcans provocaren una gran boira, pluja de cendres còsmiques i gasos tòxics, que en caure enterraren tota la vida vegetal i animal (la boira, a més, havia tapat el Sol per molt de temps i la terra quedà erma). Desaparegueren per sempre les grans bèsties i també els boscos enormes; solament se salvaren alguns peixos grans com la balena i el tauró, que encara persisteixen després de 300 milions d'anys.

Més tard, en tornar les ullades de sol, que havia quedat amagat per les boires, s'escalfà la Terra freda i glaçada que, amb el contrast, féu que la crosta terrestre es tornés a esbardellar i es formessin plaquetes subterrànies, que amb les grans pressions xocaren i feren aixecar més les grans serralades, com les dels Pirineus (es formaren al nord, la depressió del Rosselló, i al sud la de l'Ebre), enterraren a més profunditat l'antiga vegetació i es formà la TORBA, que més tard es transformà en carbó de pedra, gas natural i petroli.

A Llagostera i els entorns s'aixecà la segona cadena de muntanyes: les Gavarres, Puig d'Arques, Puig de la Ruir, can Mundet de Caulès i moltes altres que no són de granit sinó de material pissarrós, llicorella i mènes minerals.

Entre les muntanyes i roques massisses de granit antic que s'esbardellaren, afloraren per les esquerdes quars, pòrfit, basalti metalls que inicialment eren líquids.

A Tranquinell del mas Rissac, i també sobre la font de la Taverna de baix, hi ha capes de granit exfoliat i entre els fulls hi ha incrustades empremtes litogràfiques, molt visibles, amb un detall impressionant.

A les muntanyes formades a l'època terciària, com les de can Fuiantet i cal Magre de Santa Ceclina, hi ha mines de mineral de plom, de galena i fluorita, avui abandonades. A la gran FALLA d'un quilòmetre d'amplada, amb moltes ramificacions semblants als afluent d'un riu, que parteix les muntanyes granítics de Sant Llorenç, amb branques cap a Ridaura i a Canyet, i que també segueix cap a Terra Negra, Maçanet, Sant Maurici i Cades hi ha senyals d'aquestes afloracions i també de coure i ferro.

La cova dels Lladres de Sant Baldri, al batent de Canayet, no és res més que una boca d'un bufador volcànic amb desprendiments de diferents classes de minerals; al Puig Morató també hi havia una boca semblant, avui enterrada per la plantació d'eucaliptus; a can Gros de Sant Llorenç dintre el pou de l'hort, hi ha mines, abans explotades, de plom i plata amoniaca, i als camps es troben moltes BOMBES VOLCÀNIQUES; a la Serra Llarga de Solius (Tallades) hi ha pòrfit, basalt i jaspí; a Terra Negra existeixen grans extensions de terra i pedra ferrosa de poca qualitat; i a Caldes de Malavella, a més de les fonts d'aigua calenta, s'hi troba plom, plata amoniaca, sílex i grans socs d'arbres fòssils; dessota la capella de Sant Llorenç hi ha mena de coure i pedreres calcàries.

Emili Soler i Vicens

Poesia

DISSENYS

Res no em resta
sinó la balança pesant que precipita
campanades al vol atropellades
llunyanes i properes quan escoltes
al voltant d'un seguici de miracles.
No minva l'esmerçada angoixa
si els claustres són cirerers
i les criptes magranes.
Demano les ales de la Gran Oca
per remuntar vans paradigmes.
Vanes, s'eixuguen les aigües si no sadoïen.
Les cèl·lules que hi ha en mi
desti·len coprolítics pensades.
Tinc una fuga abocant rel·lacions laborals
en quadrifènia.
He de tornar al món causal
allí dissenyaré la meua vida.
Uns xipressos creixent eren índex
de llavors fructificades.
Verdejaven al camp a mig camí de ser arbres veritables.
Essent reals, però, i no promesa embrionària

L'última ofrena

Quan jo estaré lluny, ben mort,
dins el cel, el meu esperit,
vull tenir un gentil record,
envers el meu amor eixit.

On reposo eternament,
espero l'última ofrena,
agraït, del bon sentiment,
d'estimació sense esmena.

De la meua aquí estança,
en la terra al teu costat,
vaig viure junt la bonança,
de dolça flor enamorat.

Jo, era brasa vermella,
tu, eres com la neu blanca,
per mi la brillant estrella
del meu ser, vital palanca.

Jo, era més fort que un roure,
tu, suau, fina i molt tendra.
El destí la mort va cloure.
Nostre foc tornar-se cendra.

Porta'm una rosa ben roja.
Porta'm una rosa ben blanca.
Tu, que per mi estaves boja:
el teu amor, ara, em manca...

Jordi Fontanals i Bonaventura

COSCOLLS D'IDENTITAT

L'esquena de drac del nostre poble
que amb colors polsosos
de tardor,
la mare va pintar
en un quadre petit i esborronat
sustenta la meua infantesa.
A les Garrigues, argelaga i timó,
els corbs amaguen
caramels per als nens
sota les borasses dels camps
entre les ametlles i entre les olives.
I uns cucs d'argent es cargolen
a la carretera els diumenges.
Si als afores, dret al pedris
per damunt els bancals saps veure
la llum esglaonant-se.
A la vall, les nòries d'antigor goda
fan girar la vida amb l'aigua
que bategja, uns horts sense cognoms.
Les tanques de magranes
conviden a berenar.
I si un ruc et porta de tornada
en el seu llom, entre sarianes,
saps que el temps passa
gronxant-se.

Albir

Raig de llum

La inspiració és la llum de la vida,
fer-la venir no en sóc pas capaç.
Quan apareix, l'estimo amb gran mida,
és un tresor, una gemma fugaç.
És quan llavors necessito mimar-la,
posseir-la dins meu durant el més llarg temps.
M'omple de goig sentir-la, jo, estimar-la,
car m'aclareix idees als instants o moments.
Estimulant tot el que puc jo escriure,
de la poesia ets la revelació.
Segur que això, a mi, em fa ben viure,
el meu cor sento bategant d'emoció.
Jo em delecto adquirint experiència,
fruit de gust dintre el teu pou de ciència.
Sento quelcom un raig que m'il·lumina,
que ve de lluny i és tota la veritat.
Per això crec, jo, la inspiració és divina,
ja que ve del cel, d'allí l'eternitat.
És la millor essència que perfuma,
que em trasllada dins una altra dimensió.
Sento tristor si ella de mi s'esfuma.
No em deixis mai divina inspiració!

Albir

Jordi Fontanals i Bonaventura

El país de les delícies

En temps molt reculats, diu que hi hagué un país el qual tota la seva gent era tan pobre, que ni el seu Sobirà podia portar corona ni viure en cap palau com ho feien en altres països, per no haver-hi prous diners per comprar insígnies sobiranes per distingir els seus sobirans dels demés ciutadans, ni per construir cap luxós edifici, perquè el monarca pogués viure en una vivenda més confortable de les que vivien la resta de ciutadans del país. Però malgrat la pobresa que hi havia, tothom vivia en pau i alegria, sense enveges de cap mena entre uns i altres, i amb la més completa tranquil·litat i harmonia entre el Sobirà i els seus ciutadans. Era el País de les Delícies.

El Sobirà del país era escollit pels mateixos ciutadans, cadascú podia votar la persona la qual considerava més capaç per tirar el país endavant sense que hi hagués conflictes de cap mena, i al mateix temps prou intel·ligent per trobar maneres de millorar el benestar dels ciutadans, sense que ningú hagués de rascar-se de la butxaca els pocs diners que hi tenia.

En aquest país en qüestió, no existia indústria de cap mena, el seu mitjà de vida era l'agricultura i els seus ciutadans havien de viure del que els donaven les terres que treballaven ja que no s'importava res de cap dels seus països veïns ni tampoc s'hi exportava cap producte.

Les lleis que regien eren poques però severes, ja que tothom havia de treballar, i en el cas que algú volgués viure a costa de les suors de l'altre, era sentenciat a rebre 50 fuetades al mig de la plaça del poble davant de tots els ciutadans. El Sobirà era el qui havia de nomenar l'home el qual havia d'executar la sentència, i per regla general sempre triava un dels més forts i valents del país per tal que les fuetades

des li quedessin ben marcades a l'esquena per sempre més. L'home el qual el Sobirà triava, li calia curar-se en salut i no tenir consciència a l'hora de picar amb el fuet, perquè si la majoria dels ciutadans consideraven que no ho havia fet amb tota la seva força, era castigat a passar 3 mesos a pa i aigua, a fi que perdés la seva vigor o potència i aleshores ell havia de rebre el doble de fuetades de les que havia donat.

La persona escollida pels ciutadans com Sobirà del país, havia de deixar de treballar la terra, i recórrer tot el país de punta a punta per comprovar personalment totes aquelles coses que s'havien de fer per millorar l'economia, i totes aquelles altres que havien de deixar de fer-se perquè la perjudicaven - com per exemple, deixar d'abonar la terra degudament, abans de sembrar-hi les llavors -.

El fet que el Sobirà no pogués treballar la terra, comportava que cada poble (de manera rotativa) havia de mantenir-lo durant un mes, tant a ell com a la seva muller (o sigui la Sobirana) i tots els fills que aquests en poguessin tenir.

Però mai cap dels seus fills (ni en cas de malaltia, incapacitat ni defunció) no podien suplantar-lo com a Sobirà, sempre havia de ser el poble el que havia d'escollir altra vegada, el qui havia de ser el nou Sobirà.

Un dia el Sobirà va rebre un apunt de la gent d'un poble el qual deia que la sequera els hi estava fent estralls a les collites. El Sobirà tot preocupat, va posar-se a pensar el que podria fer per poder arreglar la situació d'aquella gent, però mentre pensava li vingué a la memòria que - si mal no recordava - prop d'aquell poble s'hi trobava la muntanya més alta del país anomenada "El Manantial" la qual en el seu punt més alt, hi

naixia un brollador d'aigua que no deixava de rajar ni hivern ni estiu i els brols d'aigua que en sortien es perdien per entremig d'unes torrenteres que donaven a les terres del país veí i anava a parar al mar.

El Sobirà va creure haver trobat la solució, per tant va manar a tots els homes d'aquell poble, obrir un canal des del brollador fins al capdavall de tot de la muntanya on s'hi construiria un gran embassament per recollir l'aigua del brollador i aleshores podrien escampar-la per totes les seves terres.

Tots els homes del poble es posaren a treballar amb valentia, a fi de tenir acabat el canal el més prompte possible. Però en les primeres terres que remogueren aquells abnegats treballadors, s'hi trobaven barrejats uns trossets de metall de color groc que malgrat causar-los estranyesa (perquè a les terres dels seus camps no hi apareixien) no hi donaren importància i seguiren treballant contínuament.

Però vet aquí que un dia, un dels treballadors (per curiositat) se'n ficà un grapat a la butxaca per ense-

nyar-los a un amic que tenia al país veí, el qual era molt entès en la matèria, per saber el que representaven aquells trossets de metall tan preciós. L'home, al veure aquell gran tresor que el seu amic portava a les mans, va fer un crit tan fort: Això és or!, que va ressonar fins arribar a les oïdes del monarca del país veí. Aquest sense pensar-s'hi gens ni mica, va movilitzar tot el seu exèrcit, i amb quatre gambades va fer-se amo i senyor del País de les Delícies sense disparar ni un sol tret. Però una vegada aquest monarca ambiciós s'hagué engolít aquell país on l'alegria i la tranquil·litat havia estat el plat del dia des que se'n coneixia la seva història, mai més hi va reinar la pau, la joia, la gaubança, la satisfacció i la delícia de viure, sinó que molt al contrari, els conflictes, les disputes, les envejes i les guerres, no s'hi acabaren mai més.

Fèlix Sureda

G PERFUMERIA **GEMMA**

COMPLEMENTS

Àngel Guimerà, 28
telf: 83 15 82
17240 Llagostera
Girona

La Magnòlia

L'altre dia no tenia gaire pressa i tot creuant la plaça Catalunya em vaig fixar en elles amb molt de detall, com sempre tan elegants i ben vestides. Sembla que els anys les fan més joves i atractives. Les seves fulles llustroses han captivat molts botànics i les seves flors perfumades de color crema de fins a 30 cms de diàmetre són irresistibles.

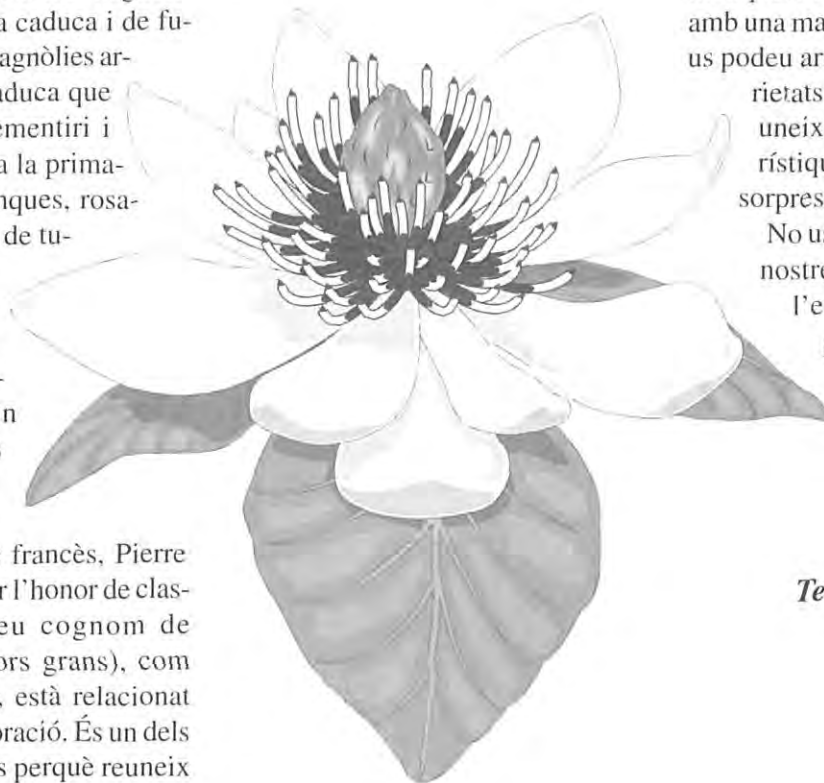
Sí, com sempre no us equivoqueu, us parlo de les top-models dins dels arbres, les magnòlies. De magnòlies en tenim de fulla caduca i de fulla persistent. Les magnòlies arbustives de fulla caduca que podem veure al cementiri i que ens sorprenen a la primavera amb flors blanques, rosades i liles en forma de tulipa són magnòlies *soulan-giana* o *estellata*. Les magnòlies de la plaça Catalunya són *magnòlies grandiflora*. El seu nom Magnòlia prové d'un botànic francès, Pierre Magnol, que va tenir l'honor de classificar-les i el seu cognom de *grandiflora* (de flors grans), com us podeu imaginar, està relacionat amb la seva bella floració. És un dels arbres més admirats perquè reuneix totes les millors característiques: s'adapta a una gamma molt àmplia de climes, pot suportar temperatures de fins a 40 graus i glaçades de menys de 8 graus, i a més a més pot viure a prop de la costa o l'interior. Potser el pitjor problema és l'excés d'humitat al terra, una zona ben drenada és el requeriment més important per obtenir un bon creixement.

La magnòlia pertany a la família de les magnoliàcies i és oriünda del S.E. de Estats Units, on podem trobar exemplars de fins a 30 metres d'alçada. Però no penseu que és una espècie gaire evolucionada, es coneix de la seva existència mitjançant fòssils que s'han trobat estesos a l'hemisferi Nord. Aquests fòssils daten del cretaci fins el terciari (de 100 a 10 milions d'anys abans de Crist). De les moltes espècies de magnòlies que hi havia en èpoques pre-

molt pacients perquè és una planta de creixement lent i per tant d'una llarga vida (centenària). Planteu-la amb molta cura i allà on els vostres besnèts puguin disfrutar de tota la seva gran bellesa. Com les obres d'art que no passen de moda, donen color i vida al passat, i fan que la nostra història perduri. La magnòlia és al món com una obra d'art viva, cal admirar-la i cuidar-la. Ella no us decebrà i florirà cadascun dels vostres estius amb les seves flors aromàtiques. Però si no en teniu prou amb una magnòlia de flors blanques, us podeu arriscar amb les noves varietats de flors grogues, que reuneixen les mateixes característiques però amb una nova sorpresa, el color groc.

No us oblideu de respectar les nostres top-models, celebrar l'entrada de la primavera i plantar moltes plantes de flors. Fins la propera, que estarem de Festa Major.

Teresa Puértolas López

històriques, actualment només n'hi ha trenta, la majoria d'elles de gran valor en jardineria. Però la més utilitzada per excel·lència és la Magnòlia *grandiflora*.

Si us decidiu a comprar una magnòlia, tingueu en compte que és un arbre de gran valor i per tant el seu cost és elevat. També teniu de ser

FORN DE PA - PASTISSERIA ANTONI GARCIA

EL NOSTRE PA DE CADA DIA

C/. St. Feliu, 17 - Tel. 83 05 01
LLAGOSTERA
R.S.I. 20.18.159 GE

FINQUES GALOBARDES

Fiveller, 24
Tel: (972) 83 09 16
Fax: (972) 83 09 00
17240 LLAGOSTERA (Girona)

VENDA I LLOGUER D'IMMOBLES

ADMINISTRACIÓ DE FINQUES

ASSESSORIA JURÍDICA

EDUARD GALOBARDES I JORBA
ADVOCAT - ADMINISTRADOR DE FINQUES

ANUNCIEU-VOS A

Feu-vos subscriptors
(Tel. 83 12 10)

Gent Sana

Aquesta informació està dedicada a la divulgació de les teràpies alternatives, com ara la fitoteràpia, el massatge, la nutrició, la dietètica, la hidroteràpia, etc. Totes formen part de l'anomenada medicina natural o naturisme. També rep el nom de medicina hol·lística, és a dir, que tracta a l'ésser humà globalment (cos, ment i esperit). La idea bàsica de la mateixa consisteix a educar sobre l'art de conservar l'organisme en el seu òptim estat; d'aquesta forma podem permetre a l'organisme actuar sobre ell mateix en funció de la seva pròpia tendència equilibradora. El naturisme utilitza per a aquesta tasca els mitjans que la natura va disposar per a tal finalitat (aire, sol, herbes, repòs, dejuni, auxiliars dietètics com ara el pol·len, la lecitina...).

Amb això es pretén contrarestar els efectes d'una vida antinatural. Les malalties només apareixen quan l'equilibri (homeòstasi) de l'organisme es trenca. Les causes poden ser ambientals, nutricionals, víriques, psíquiques, etc.

Tenint en compte el terreny sobre el qual evoluciona la malaltia, i

gràcies a la higiene física i mental (juntament amb una dieta equilibrada), el naturisme té com a missió dotar l'individu que gaudeix de bona salut dels mitjans necessaris per afrontar o prevenir els atacs dels múltiples agents patògens, i procurar al malalt els recursos o mitjans auxiliars per ajudar a restaurar la salut.

Se sap actualment que una mala alimentació, composta de productes refinats amb conservants, colorants i pesticides (aplicats també en fruites i verdures), el consum de sucre, cafè, alcohol, tabac, radiacions, l'exposició a metalls pesants (com ara el plom, cadmi, mercuri...), etc., pertorba el funcionament normal de l'organisme, intoxicant-lo i provocant les anomenades malalties de la civilització (atacs de cor, al·lèrgies, malalties degeneratives, etc.).

Els suplementos nutricionals, en aquest sentit, ens aporten vitamines, minerals, aminoàcids, enzims, oligoelements, àcids grassos que són utilitzats per l'organisme en les seves funcions de desintoxicació, prevenció i curació. Cobreixen algunes de les deficiències que es donen en l'alimentació moderna, millorant la

qualitat de vida, en el sentit de tenir una millor tolerància a l'estrès, a l'esforç físic i mental, sistema immunitològic fort, i un cabell, pell, ungles, i òrgans interns més sans. Suplementant la nostra dieta ens assegurem una nutrició òptima i una adequada protecció contra els tòxics contaminants dels nostres aliments, aigua, aire i medi ambient.

UNA ADVERTENCIA: Els suplementos només són això, suplementos. No ocupen el lloc d'una dieta sana, ni exclou que portem una vida el més concorde possible amb la naturalesa. Tant les persones malaltes com les sanes poden prendre aquests suplementos. Els principals auxiliars dietètics són: llevat de cervesa, lecitina, pol·len, vinagre de sidra, espirulina, comprimits d'alfals, gelea reial, germen de blat i comprimits de vitamines i minerals naturals.

Val a dir que aquesta informació és exclusivament de caràcter divulgatiu, no pretén prescriure ni suplir la funció del metge.

Sergi M.

Especialitat en embotits casolans

Carns Esteve

Passeig Tomás A. Boada, 12
Tel. 972 - 83 02 14
17240 Llagostera
(Girona)

MP ERRUQUER
I
R

TEL·LÚRIUM. És tímida Selene?

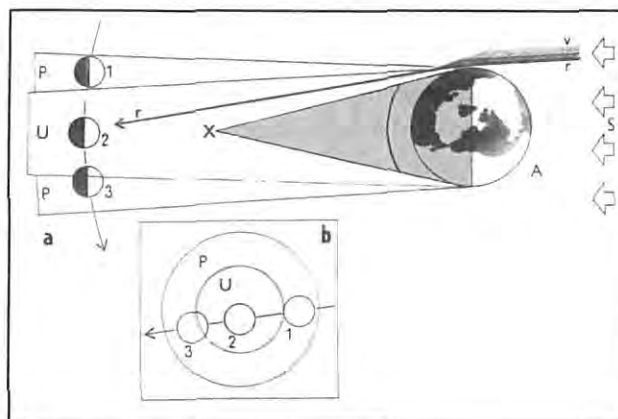
«I Marduk va mirar el cel encès pel Sol i la Terra que trepitjava i va pensar que aquell seria un bon indret perquè els seus hi prosperessin i Marduk, en la seva saviesa i bondat, va dotar la Terra de Vida i la Vida d'Intel·ligència. I, en efecte, els seus fills van prosperar i van créixer en nombre i van esdevenir Homes, i Marduk, en la seva generositat, va disposar que aparegués la Lluna i li va confiar la Nit, i la va fer la seva criatura de la foscor per sempre, per tal de mesurar el temps en dies i nits, i les nits i els dies en mesos i els mesos en anys, per tal que els Homes lloessin Marduk i no perdre el compte dels dies de llur Existència i recordar així eternament llur Naixement».

Aquest és l'origen de la Lluna segons les llegendes assírio-babilòniques del s. VII aC., llegendes que relaten la creació del Món d'una manera més o menys romàntica. El cert és, però, que l'origen de Selene, la nostra companya còsmica, va ser molt més caòtic i producte d'un dels cataclismes més grans que ha patit mai la nostra Terra.

Fa 4,5 bilions d'anys, quan la Terra era verge i jove, el nostre món va rebre l'impacte de grans objectes de mida planetària, residus a la deriva del naixement del Sistema Solar, i com a conseqüència de les col·lisions gran quantitat de material terrestre i metàl·lic va ser expulsat i va quedar en òrbita al voltant de la Terra. Més tard, aquestes restes van xocar entre si infinitament i s'anaren fonent i amalgamant, i després, un cop refredades i extingida la calor dels xocs terribles, la Lluna pròpiament dita va rebre per primera vegada la llum del Sol. La gravetat terrestre la va col·locar a una distància mitjana de nosaltres de 352.000 km i des de llavors la seva presència acompanya les nostres nits i ens alleuja de la foscor del Temps.

Excepte quan en algunes nits de Lluna plena potser Selene es torna tímida als nostres ulls i mitjançant una gran carambola còsmica, la Lluna s'eclipsa.

Un eclipsi de Lluna es produeix quan la Lluna plena passa per la línia imaginària que uneix els centres del Sol i la Terra i entra en el con d'ombra projectat per la Terra

il·luminada pel Sol (S). La Terra projecta en l'espai un con de total foscor (ombra, U), envoltat d'una zona de foscor parcial (penombra, P) i, en conseqüència, poden donar-se tres tipus d'eclipsi: 1. eclipsi penombral, quan la Lluna entra en la zona de penombra; 2. eclipsi total, quan la Lluna entra del tot en la zona d'ombra; i 3. eclipsi parcial, quan la Lluna entra parcialment en l'ombra i la resta en la penombra.

Com podeu veure en el gràfic, el punt X determina el vèrtex del con d'ombra de foscor total i la Lluna queda més lluny. És per això que durant l'eclipsi la Lluna no queda enfosquida del tot i adquireix un to vermellós (r) ja que l'atmosfera de la Terra (de fet el vapor d'aigua dels núvols) absorbeix tots els colors de

l'espectre excepte el vermell. És el mateix que passa (la posició del Sol és similar) quan el Sol està baix a la sortida o a la posta, se'ns mostra vermell i decora els nostres cels.

Així, en definitiva, el que veiem durant un eclipsi és l'ombra de la Terra projectada sobre la Lluna; Pitàgores i els seus seguidors al s. V aC van deduir que la Terra era una esfera i no plana com es creia aleshores en veure que l'ombra de la Terra era, de fet, rodona.

I com és que si els eclipsis es produeixen en Lluna plena no hi ha un eclipsi cada mes? Doncs perquè l'òrbita de la Lluna no es desenvolupa sempre en el mateix pla, se situa per sobre o per sota i evita l'alineació amb la Terra i el Sol i, per tant, els eclipsis.

D'aquesta manera arribem a la conclusió que Selene potser no és tímida sinó que tal com va dir Einstein «Déu no juga als daus», però sí que juga al billar. Un billar còsmic del qual podem gaudir com a observadors privilegiats d'un eclipsi parcial de Lluna la matinada del 24 de març entre les 03:58 i les 07:21, quan la Lluna ja s'haurà post. Abrigueu-vos bé i gaudiu de l'espectacle, perquè el color vermellós de la Lluna fa que la nit adquireixi una màgia suggerent i estranya però, alhora, colpidora.

Rafa Balaguer

Horòscop

ÀRIES del 23/3 al 20/4

Amor: Sento dir-vos que el vostre millor moment ja ha passat i que estareu estancats en aquest aspecte.

Feina: Els qui vulgueu canviar de feina ja cal que us ho traieu del cap de moment; ja esteu bé com esteu.

Salut: Amagueu-vos d'aquesta grip que us ve al darrera perquè si no ja podeu estar ben segurs que l'agafareu.

TAURE del 21/4 al 21/5

Amor: Ara és el moment que us decidiu pel ros/sa o moreno/a no perdeu aquesta gran oportunitat.

Feina: L'activitat social i laboral serà frenètica. Més val que us ho prengueu amb molta calma.

Salut: Els nervis seran la vostra gran preocupació i la til·la la gran aliada els propers mesos.

BESSONS del 22/5 al 21/6

Amor: La relació amb la parella és ara més bona que mai. Disfruteu-la.

Feina: Que dir en aquest aspecte, les oportunitats de feina per a vosaltres no s'acabaran mai.

Salut: Tot i que els Bessons creieu que sou molt forts i resistents no aniria malament que us cuidéssiu una mica.

CRANC del 22/6 al 23/7

Amor: No us amoïneu si aquell noi o aquella noia no es fixa en vosaltres. Segur que altres persones més interessants sí que ho fan.

Feina: Ja sabem que és molt difícil trobar feina, però ben segur que n'hi ha una feta per a vosaltres.

Salut: Us trobareu més en forma que mai i en tot moment estareu preparats per anar a córrer o practicar qualsevol altre esport.

LLEÓ del 24/7 al 23/8

Amor: Estareu molt més atents a les peticions de la vostra pare-

lla i deixareu de banda la vostra faceta de dones i homes fatals.

Feina: Tindreu molts projectes al cap però no tots els podreu realitzar, així que centreu-vos només en un projecte i dediqueu-hi el màxim de temps possible.

Salut: Els Lleons haureu de vigilar amb els dolços, que són la vostra perdició.

VERGE del 24/8 al 23/9

Amor: No deixeu que us enganyin uns ulls bonics o unes paraules dolces i mireu més endins si voleu una relació amb cara i ulls. I si no, tireu-vos de cap a una aventura.

Feina: Tindreu poques oportunitats en el terreny laboral. Estigueu ben alerta.

Salut: Degut a un petit empatx podria ser que us sortís una urticària a la panxa.

BALANÇA del 24/9 al 23/10

Amor: És el moment d'oblidar els temps passats. Carregueu les piles i a l'atac !! L'èxit està assegurat.

Feina: Urà propicia canvis en el terreny laboral molt favorables per a vosaltres.

Salut: Estareu una mica irritables, segurament perquè patireu algun lleuger mal de cap.

ESCORPÍ del 24/10 al 22/11

Amor: És molt probable que la vostra parella es mostri més atenta que mai i vosaltres n'estareu encantats.

Feina: Nous projectes es posaran en marxa duran els propers mesos. Que tingueu molta sort!!!

Salut: Aneu amb molt de compte de no menjar massa. Us podrieu empatxar i a més perdrieu la línia.

SAGITARI del 23/11 al 22/12

Amor: La relació amb la parella no serà tan bona com esperàveu, però els amics us ajudaran a superar-ho.

Feina: Rebreu uns diners inesperats; molt probablement es tracti d'un augment de sou.

Salut: Notareu més que ningú els canvis de temps, perquè els vostres ossos us faran patir de valent.

CAPRICORN del 23/12 al 20/1

Amor: Potser penseu que la vostra relació és una mica monòtona, però la vostra parella us donarà una bona sorpresa que farà canviar d'opinió.

Feina: Podria ser que el rendiment a la feina no sigui el que els vostres superiors esperen. Procureu estar més alerta.

Salut: Les articulacions, com sempre, us portaran de cap. No feu grans esforços.

ACUARI del 21/1 al 19/2

Amor: Aneu de festa amb els amics; ara per ara no us seria favorable començar cap relació.

Feina: Els vostres superiors més directes estaran molt interessats en les vostres opinions sobre nous projectes per millorar l'empresa.

Salut: Tindreu un petit- molt petit- de falliment, però després d'això estareu com nous i amb moltes ganes de fer activitats esportives.

PEIXOS del 20/2 al 21/3

Amor: Els nois o les noies us devoraran cada vegada que sortiu de casa. Si el que voleu és una bona aventura només heu d'anar de festa i segur que triomfareu.

Feina: L'ambient a la feina no serà massa agradable degut a petites tensions entre el cap de l'empresa i alguns dels seus subordinats.

Salut: Gaudireu d'una salut de ferro i d'unes forces extraordinàries per poder fer tot el que us proposeu.

Madame Merduix

Camins Equivocats

La veritat no és filla d'una autoritat arrogant sinó de molts súbdits humils. Quan Kung-Fu va pronunciar aquest magnífic aforisme no podia saber que centenars d'anys més tard, a milers de quilòmetres del Tíbet, ens costaria tant arribar a la mateixa conclusió.

Després de mantenir-se durant unes setmanes en un dubte hamletí, el consistori local s'ha rendit, ha respectat el compromís d'acatar el resultat de l'enquesta feta als propietaris contribuents, i ha abandonat l'ambiciós projecte de pavimentació dels camins rurals.

Feixugament, transitant per la ruta més llarga i abrupta, s'ha arribat a un desenllaç d'una simplicitat colpidora: respectar la voluntat dels veïns afectats. Sembla que finalment quedaran enrera els sobresalts, les irritacions i les disputes que durant els darrers mesos han transtornat la població. El projecte, abanderat per la fèrria regidora de pagesia, s'ha anat desinflant a mesura que creixia i s'organitzava el grup refractari, però malgrat tot, ha animat l'habitualment ensopida vida política municipal i és molt probable que els llagosterencs morbosos l'enyorin.

Ha estat un episodi que hauria de servir perquè administradors i administrats ens adonéssim de la importància de la participació i que la democràcia, tant la local com les altres, si es desatén pot esdevenir també despòtica.

La polèmica ha tingut dos efectes admirables: omplir la sala de plens durant varies sessions i convertir un tema tan trivial com el dels camins en un afer cabdal de la política en el nostre municipi. Que si la solució està en la compactació, que en la gresa,

que en la grava, que sembla estrany que no s'adonin que els camins han de fer *esquena d'ase*... En fi, no és la meua intenció furgar en una qüestió ja superada, però sí voldria aprofitar l'estat d'ànim, aquesta sensibilitat especial i la consciència que hem adquirit tots els llagosterencs sobre la transcendència dels camins, vies, corriols i viaranys, per recordar, modestament, la conveniència d'inventariar els camins rurals del nostre terme municipal. Terme que tot i ser molt vast, no ho és prou com perquè no s'hi posi el sol, ni perquè quedi impune la determinació d'alguns

nista i esportista, que durant els caps de setmana surt en totes direccions i a totes velocitats, a incorporar harmònicament la respiració i la cadència de les seves pedalades, als turons, prats, boscos i camps dels nostres encontorns, serà feliç si es pren la resolució d'inventariar-los per evitar que es multipliquin les barreres. I acollirà amb sincer entusiasme l'enderrocament de les tanques i la fractura de les cadenes i cadenats que s'hagin col·locat arbitràriament.

Al·legoria perfecta de realitats superiors, veiem dia a dia privatitzar boscos i camins i envoltar de filats i tanques les propietats per resguardar del món exterior els oasis de benestar. És comprensible, som lluny dels temps en què pensàvem que la satisfacció o era col·lectiva o no era. Haurem d'acceptar-ho, però que no s'excedeixin. També convé preservar els legítims drets d'uns éssers tan innocents com els boletaires, els excursionistes i fins i tot els ciclistes.

Inventariar els camins, com és natural, comprometrà l'Ajuntament a vetllar per la seva conservació i és probable que algú s'empari en les estretones pressupostàries actuals per no afrontar-ho. En fi, com vulguin, però sàpiguen que la cosa pot degradar-se i amb el temps no m'estranyaria que els caminants optessin per les revoltes i seguissin la famosa màxima d'en Kung-Fu, allò tan bel·ligerant de: caminant si no hi ha camí fes camí al caminar.

neopropietaris rurals de tancar camins per preservar els seus paradisos ocults.

No seria cap decisió ni excessivament audaç ni electoralment contraproduent per una raó fonamental: el nombre de llagosterencs propietaris de bicicletes de muntanya és molt superior al de propietaris de masies i cases de pagès. I qualsevol dels membres d'aquesta nova espècie de convilatà, híbrid d'excursio-

Reflexions d'en Ventura

Massa quitrà

Només he seguit el fallit intent d'asfaltar el camí de Bruguera pel que s'ha publicat al diari. No he tingut ocasió de parlar-ne ni amb els responsables municipals, ni amb els veïns afectats. L'obsessió de portar el quitrà als camins de pagès em sembla un xic surrealista. A nivell municipal, seria molt més raonable fer una bona política de manteniment d'aquests vials i de tots els camins de terra que porten a cases habitades. Només faltaria que a les múltiples urbanitzacions que hipotequen el nostre entorn, hi afegíssim noves autovies rurals. Ens acabariem de carregar el paisatge i la dignitat que encara conserven molts indrets de la vila. Pel que fa als diners que costaria aquesta obra, no cal escandalitzar-se. Dels 92 milions pressupostats, els veïns n'havien d'assumir uns 55, que repartits entre 90 propietats, surt a una mitjana de 600.000 pessetes cadascú, tenint en compte, és clar, que a algú li podien correspondre quantitats més importants i a altres menys. Evidentment, són diners, però és lògic que els propietaris hagin de contribuir a la millora dels camins. Al capdavant és el mateix que passa en el nublí urbà: quan s'arranja un carrer, les contribucions especials van a càrrec del veïnatge, però l'ús és públic. Ara bé, quan en el poble són vint o trenta metres línia, a pagès poden ser centenars. És clar però, que ha de pagar qui té propietats. Què més voldria haver de fer-ho el qui no en té!

Per últim, la retirada del projecte davant el vot contrari dels veïns és relativament comprensible. L'obligació d'un polític és governar, és a dir, decidir i complir el programa, encara que això a vegades tingui un cost elec-

toral. Tanmateix, és bo que s'escolti la gent i aquesta és una praxi que s'hauria d'aplicar a l'acció política de cada dia.

L'aigua puja a Trenquinell

Tot i estar batejades amb dos noms tant ben sonants com Selva Brava i Font Bona, aquestes dues urbanitzacions representen la cara més obscura del malparat panorama urbanístic de les nostres rodalies. No vull tornar a gratar el perquè, ni el com, ni el quan va ser possible que es deixés vendre parcel·les i construir habitatges destinats a les persones en una zona com Trenquinell. Tot i ésser el principi del massís de les Cadiretes-l'Ardenya, és un paratge poc agraït. La deforestació dels anys quaranta i els grans focs que van assolir la muntanya -per sort, la vegetació es recupera més ràpidament que l'acció depredadora de l'home- van deixar un paisatge sec, cobert per arboç i pins, alzines i sureres que s'han anat fent però que estan molt lluny dels magnífics exemplars de quan Llagostera tenia una potent indústria surera i mimava els boscos per treure'n un suro de gran qualitat.

Els problemes de Selva Brava i Font Bona amb l'aigua s'han anat accentuant a mesura que allà dalt cada vegada hi viu més gent. Fa uns anys, la piscina de Can Rissech es va convertir en la piscina pública del poble. Vull dir que no n'hi havia d'altra, i amb les bicicletes i les derbis, a l'estiu era una cua. És clar, també hi havia les joves holandeses, que feien anar de bòlit tots els vailets en edat de lligar. També hi ha un pantà i amb això

Excavacions
VIÑOLAS PUIGMOLÉ, S.L.

NIF B-17431859

C/Mas Sec, 60 Baixos 17240 LLAGOSTERA

OBJECTES REGAL
CONFECCIONS
NOVETATS

Casanovas

C/ General Alvarez de Castro, 5
Telèfon 83 06 77
LLAGOSTERA

s'enlluernava els futurs compradors. Ara, fa temps que la piscina està tancada i, com és comprensible, l'aigua del pantà no serveix ni per rentar.

Imbuït de nostàlgia penso en quan era una delícia passejar o anar amb bicicleta pel pla de Sant Llorenç, avui totalment esguerrat per la variant -per altra banda, necessària- que ens porta els xaves a la platja.

L'olivera de Llagostera

La temptació és massa gran, i encara que és un xic aviat no puc deixar de fer una referència al panorama polític municipal per a les properes eleccions. De Convergència i Unió -per cert, a Llagostera Unió no té quota de regidors?- ja en parlàvem amb motiu de la mort de Narcís Casas, un buit més difícil de cobrir dels que amics i detractors es pensen. Ara, però, és el moment de l'olivera llagosterenca. Ja es va intentar el 1987, però no es va passar de converses formals però poc pragmàtiques. Faltava un alcaldable de prestigi i que els representats dels partits d'esquerra -PSC, ERC, PSUC-IC- ho entenguessin.

Avui, el problema de fons continua sent el mateix. Falta un candidat capaç d'aglutinar les diferents veus que no toquen la música convergent i que els nous líders locals dels partits ho entenguin. I de la mateixa manera, que veig possibilitats d'arribar a trobar una persona de consens, és molt més difícil que els polítics de carnet ho acceptin. I serà un error històric i potser inevitable. Amb una teràpia llarga i conciliadora els polítics locals, acostumats a ser corredors de fons en solitari, ho poden ar-

ribar a acceptar. Però, llavors hi ha les direccions comarcals que no voldran renunciar a la seva quota de poder, encara que només sigui tenir un o dos regidors lligats de peus i mans. I dissortadament la política va cap aquí. Les agrupacions d'independents estan deixades de la mà de déu. Cada cop tenen més problemes per contrarestar les maquinàries electorals dels grans partits i per força han d'acabar subjugant-se a una o altra ideologia. I això que gairebé puc entendre a nivell de macropolítica, em costa d'acceptar en la política municipal.

Joan Ventura Brugulat

RECADER JOAN XIRGU CIURANA

**Recaderia i paqueteria
de dilluns a divendres,
matí i tarda**

Agències a Girona:

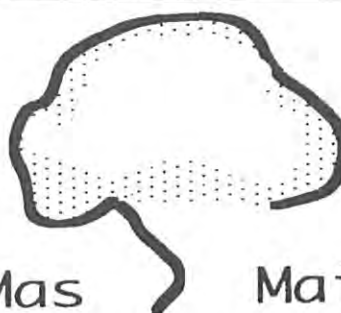
Cooperativa de Recaders
Agència Sureda
Centre de Recaders

Tel. 23 39 61
Tel. 23 01 38
Tel. 20 38 13

A Llagostera:

C./ Concepció, 45

Tel. 83 01 57
Mòbil: 909 38 49 42

Mas Maiensa
Vivers i Jardineria

V. de Bruguera, 7
17240 Llagostera
Tel-fax 830745

ROBERT COROMINAS

GRUA - TEL. 83 05 78 - LLAGOSTERA

"Per a tu, el futur"

Pub L'ENRENOU
Llagostera
Tel. 80 53 97

**tenis
minigolf
VALLDARO**

Tel. (972) 81 97 70

PLATJA
← a PALAMÓS PLATJA D'ARO → a St FELIU de GUÍXOLS

GIRONA
BARCELONA
FRANÇA

Tenis
minigolf
VALLDARO
camping
caravaning
VALLDARO

Sta. CRISTINA D'ARO

- * SNACK BAR
- * LLITS ELASTICS
- * TENIS
- * MINIGOLF
- * ATRACCIONS

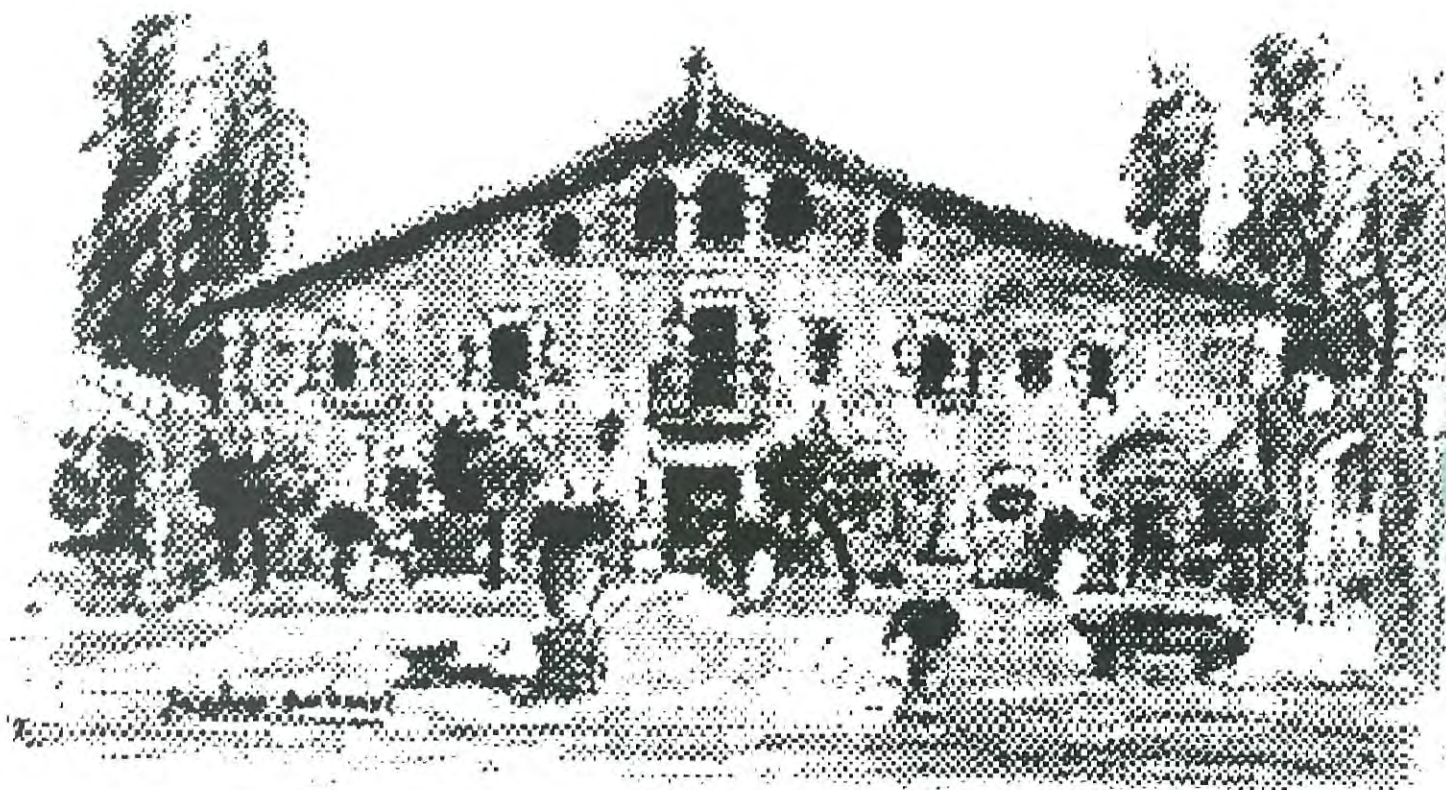

**Bar Restaurant
Can PANEDES**

Desde 1966 Cuina
Casolana

Carretera de Sant Feliu, 5
Tel. (972) 83 03 56
LLAGOSTERA (Girona)

RESTAURANT

Mas Roure

Ctra. Vidreres a Sant Feliu - LLAGOSTERA

☎ 83 12 02